

ปีที่ 20 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2552

ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ปีไอไอในต่างประเทศ
โอกาสการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th
ปี 20 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2552

www.boi.go.th

ASEAN'S LEADING INTERNATIONAL INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EVENT

SUBCON
MAKES IT PERFECT

13-15 MAY 2010
BITEC BANGKOK | THAILAND

www.subconthailand.com

A Golden Opportunity You Can't Afford To Miss...

- Meet local and international buyers from 15 countries
- Over 250 booths featuring automotive, electrical and electronic machinery manufacturers PLUS related industries
- Special programs designed to put you on the road to international success
- Business-building Seminars and Meetings

For more information, please contact:

BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD), Thailand Board of Investment (BOI)
Tel. (66) 2537 8733, (66) 2936 2567 Fax (66) 2537 8734
E-mail: build@boi.go.th

UBM Asia (Thailand) Co.,Ltd.
Tel. (66) 2642 6911 Ext.213 Fax (66) 2642 7433
E-mail: warayut@cmpthailand.com

Co-organised by:

Co-located with:

ศูนย์รวมเหล็กพิเศษ, เหล็กกล้าทำแม่พิมพ์ และผลิตภัณฑ์สแตนเลสต่างๆ

- เหล็กแผ่น/เพลลา คาร์บอนสูง, เหล็กงานวิศวกรรม, เหล็กกล้าง่าย, เหล็กทำแม่พิมพ์งานร้อน/งานเย็น
- เหล็กทำแม่พิมพ์พลาสติก, เหล็กแผ่นมาตรฐาน ปาด เจียร์ผิว ตามขนาดที่สั่ง และโมลด์เบส
- เหล็กทนแรงดึงสูง ST52-3, เหล็กแผ่นทนแรงดันสูง A-516
- เหล็กทนลึกลง AR400, AR500
- เหล็กแผ่น Lloyd's grade และ EH-36
- อะลูมิเนียมอัลลอยด์ทำแม่พิมพ์ A5083, 6061, 7075, FORTAL, ALUMOLD5
JIS : SC, SCM, SCR, SNCM, SUM, SK, SUJ, SKD, SKH, KPMAX, KPM30 etc.
AISI : 1045-50, 4140, 4135, 4115, P-20, D2, H13 etc.
DIN : 1.2311, 1.2344, 1.2379, 42CrMo4 etc.

เหล็ก

สแตนเลส

- สแตนเลสแผ่นเรียบ ทน 0.3-9.0 มม.
- สแตนเลสผิวพิเศษ เช่น ลายขนแมว, ลายเส้นตรง, ผิวเงา, ผิวลวดลายต่างๆ (NO. 4, HAIRLINE, MIRROR, ETCHING OR ENGRAVING)
- ฉากพับและฉากรีดร้อน
- ท่ออุตสาหกรรมและท่อเงา
- เพลารีดร้อนและรีดเย็น

รับประกันคุณภาพมาตรฐาน และจัดส่งทันใจ
(บริการตัด กัด ปาด เจียร์/เพ้นพลาตมาตรฐาน)

JUTHA บริษัท จุฬาวรรณ จำกัด JUTHA WAN METAL LTD.

รับบริการงานตัด, พับ และ V-CUT แผ่นสแตนเลส หรือ FABRICATE
ชิ้นงานสแตนเลสต่างๆ พร้อมประกอบ ติดตั้งตามแบบ

39/9 RAMA 3 RD., CHONGNONSEE, YANNAWA, BANGKOK 10120

TEL.. 0-2294-0066-8 (AUTO) FAX. 0-2294-3322, 0-2294-9269

<http://www.juthawan.co.th>

E-mail : jtw@juthawan.co.th

Investor Support Center

บริการประสานงานธุรกิจการลงทุน

ด้วยบริการแปลเอกสารทางธุรกิจตามรูปแบบภาษาสากล บริการตรงต่อเวลา ค่าบริการระดับมาตรฐาน ด้วยคุณภาพในการแปลที่ชัดเจนและถูกต้อง ตรงตามเอกสารต้นฉบับ ลดภาระการจัดการกับข้อมูลจากหลากหลายภาษา ให้อยู่ในรูปแบบที่สะดวกต่อการใช้งาน

บริการแปลเอกสารด้านการส่งเสริมการลงทุนโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ:

- เอกสารการขอรับการส่งเสริมการลงทุน แบบรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน (Feasibility Study) เอกสารด้านสิทธิและประโยชน์เครื่องจักรและวัตถุดิบ บัตรส่งเสริมและเอกสารประกอบโครงการต่างๆ

บริการแปลเอกสารทางด้านกฎหมายอย่างครบวงจร

- หนังสือสัญญา ข้อบังคับของบริษัท หนังสือมอบอำนาจ หนังสือบริคณห์สนธิ เอกสารประกอบการจดทะเบียน กรรมการประกันภัย และเอกสารทางกฎหมายอื่นๆ

บริการแปลเอกสารทางธุรกิจ

- รายงานประจำปี รายงานทางการเงิน ประวัติของธุรกิจ เอกสารนำเสนอทางด้านธุรกิจ จัดทำแสดงเจตจำนง

บริการแปลเอกสารสำหรับงานทรัพยากรบุคคล

- คู่มือพนักงาน เอกสารการรับสมัครงาน และแบบฟอร์มต่างๆ

Contact for more information at **Investor Club Association**

1 TP&T Tower, 16 th .Fl. Vibhavadee-Rangsit Rd., Ladyao, Jatujak, Bangkok 10900

Phone : (66) 0 2936 1429 ext. 212, 213, 215 Fax : (66) 0 2936 1441-2 E-mail : isc@ic.or.th website: <http://www.ic.or.th>

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

One Start One Stop Investment Center (OSOS)

บริการ

- 📍 ใ้คำปรึกษาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ
- 📍 การจดทะเบียนต่างๆ เช่น การจัดตั้งบริษัทและการยื่นขอจดทะเบียนภาษี การขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม
- 📍 การขออนุญาตต่างๆ เช่น
 - การขอรับการส่งเสริมการลงทุน
 - การขออนุญาตประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว
 - การขออนุญาตประกอบกิจการและขยายโรงงาน
 - การขออนุญาตที่ดินของคนต่างด้าว
 - การขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจเฉพาะ
 - การขออนุญาตติดตั้งสาธารณูปโภค
 - อื่นๆ

หน่วยงานที่ให้บริการ

- 📍 กระทรวงพาณิชย์
- 📍 กระทรวงพลังงาน
- 📍 กระทรวงการคลัง
- 📍 กระทรวงอุตสาหกรรม
- 📍 กระทรวงมหาดไทย
- 📍 กระทรวงแรงงาน
- 📍 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 📍 กระทรวงสาธารณสุข
- 📍 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 📍 กระทรวงคมนาคม

OSOS
One Start One Stop
Investment Center

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 เว็บไซต์ : <http://osos.boi.go.th> อีเมล : osos@boi.go.th

ศูนย์ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง

จุดเริ่มต้นความสำเร็จสำหรับธุรกิจการค้าและบริการ

(Lad Krabang Business Center: Perfect Solution for Trade and Service Business)

ศูนย์ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง (Lad Krabang Business Center) เป็นศูนย์กลางธุรกิจในพื้นที่เขตลาดกระบัง ด้านทิศตะวันตก ที่จะเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการประกอบธุรกิจบริการในนิคมอุตสาหกรรม รองรับการใช้บริการแก่ผู้ประกอบการและนักธุรกิจ ทั้งในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังและพื้นที่ใกล้เคียง

>> ธุรกิจศึกษาภาพ

ศูนย์ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังเหมาะสำหรับผู้ประกอบการ การค้า และบริการต่างๆ ที่ต้องการเช่าพื้นที่ในทำเลศักยภาพเพื่อการประกอบธุรกิจ การค้า และการบริการ อาทิ ธนาคาร ศูนย์บริการสุขภาพ ไลฟสไตล์ ร้านค้า ร้านอาหาร คีออส ร้านหนังสือ กิจการอาหาร รวมถึงบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและการประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

>> ทำเลทองของธุรกิจ

- เมื่อท่านตัดสินใจประกอบธุรกิจในศูนย์ธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง ท่านจะพบกับศักยภาพและโอกาสทางธุรกิจดังนี้
- ธุรกิจบริการซึ่งตอบสนองความสะดวกสบายในการประกอบอุตสาหกรรม และการทำธุรกิจ ตลอดจนไลฟ์สไตล์และคุณภาพชีวิตของนักธุรกิจ ผู้ประกอบการ และบุคลากรในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังกว่า 45,000 ราย และในพื้นที่ใกล้เคียงอีกกว่า 20,000 ราย

>> ในใจกลางพื้นที่ศูนย์ธุรกิจนานาชาติ

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ	10 กิโลเมตร
ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ	50 กิโลเมตร
สถานีขนส่งสินค้าขานเมืองร่มเกล้า	5 กิโลเมตร
ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง	100 กิโลเมตร
ท่าเรือกรุงเทพฯ	45 กิโลเมตร

>> พื้นที่ใช้สอย และสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจร

- อาคารสำนักงานทันสมัย 5 ชั้น ขนาด 40 ม. X 60 ม. รวมพื้นที่ใช้สอย 9,231 ตารางเมตร พร้อมห้องประชุม ขนาด 216 ที่นั่ง พื้นที่จัดนิทรรศการ และห้องรับรอง
- ระบบสาธารณูปโภคครบครัน อาทิ ระบบไฟฟ้า พร้อมไฟฟ้าสำรองฉุกเฉิน ระบบสื่อสาร อาทิ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ ระบบปรับอากาศและระบายอากาศ ระบบสุขาภิบาล ระบบป้องกันอัคคีภัย ลิฟท์ และบันไดเลื่อน เป็นต้น

ติดต่อ : สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง กนอ.
40 ซอยฉลองกรุง 31 แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520
โทร : 0-2326-0221-3 โทรสาร 0-2326-0220
E-mail : latkrabang.1@ieat.go.th

กองส่งเสริมการลงทุน ฝ่ายส่งเสริมการลงทุนและประชาสัมพันธ์ กนอ.
618 ถนนนิคมมักกะสัน แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทร 0-2253-0561 ต่อ 1185 โทรสาร 0-2253-2965

Contents

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 20 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2552

6

บีโอไอในต่างประเทศ

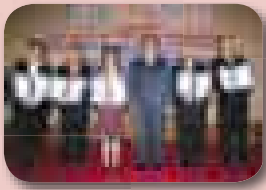
การเปิดสำนักงานต่างประเทศ โอกาสชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ 6

เพื่อทิศทางเศรษฐกิจไทย

ทิศทางใหม่นโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่ SMEs 25

10 แนวทาง การส่งเสริม SMEs ให้เข้มแข็งของภาครัฐ 32

แหล่งเงินทุนสำหรับ SMEs สินเชื่อธนาคารและกองทุนร่วมลงทุน 40

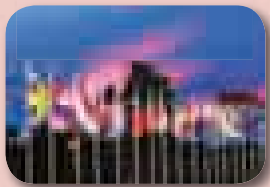

25

ข้อตกลงเขตการค้าเสรีของไทย (ต่อ)

เขตการค้าเสรี สำเร็จ หรือล้มเหลว 49

จาก AIA ถึง ACIA (ตอนที่ 1) 54

54

จับกระแสโลก

ภาพรวมการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของ UNCTAD 60

กฎระเบียบควรรู้

นานาชาติกับบีโอไอ 65

69

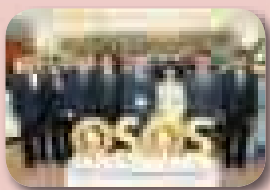
สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน 69

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 72

ความเคลื่อนไหว

แวดวง สกท. 82

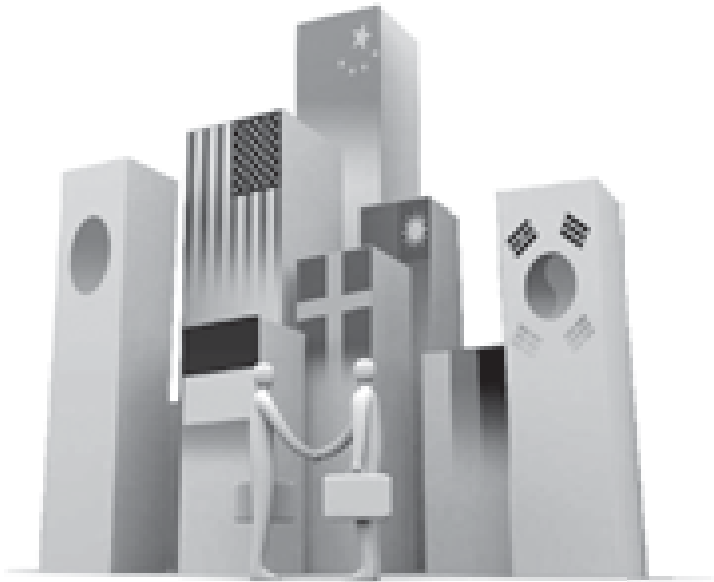
82

ถนนสู่ BUILD

BUILD กับแผนการดำเนินงาน ปีงบประมาณ 2553 83

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 20 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 2552

การชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ นับเป็นภารกิจที่สำคัญของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) โดยในปีงบประมาณ 2552 นี้ บีโอไอได้เปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศเพิ่มเติมถึง 6 แห่ง ทำให้บีโอไอมีสำนักงานในต่างประเทศรวมแล้วเป็น 13 แห่ง ได้แก่ กรุงโตเกียว และนครโอซากา ประเทศญี่ปุ่น กรุงนิวยอร์ก และนครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส นครแฟรงก์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี กรุงไทเป ประเทศไต้หวัน กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ กรุงปักกิ่ง นครเซี่ยงไฮ้ และนครกว่างโจว ประเทศจีน นครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย และสุดท้ายคือกรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน โดยมีรายละเอียดของสำนักงานที่เปิดใหม่ในฉบับนี้

สำหรับในเดือนนี้ทางทีมงานวารสารฯ จะสำรวจความคิดเห็นของผู้อ่าน ซึ่งทุกความเห็นมีความสำคัญยิ่ง จึงขอความร่วมมือมายังผู้อ่านโปรดกรอกแบบสอบถามดังกล่าวเพื่อทีมงานจะได้นำมาปรับปรุงเพื่อให้เกิดประโยชน์กับท่านต่อไปค่ะ

» เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

» คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรถภา สีนุญเรือง	เลขาธิการฯ
นางทริฎญา สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร	ที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

» กองบรรณาธิการ

นางวารภรณ์ ฉุยอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ	
นางนุชนารถ วงษ์เกษม	
นางสาวสุนันทา อักขระกิจ	

» คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ टनाส้วดี
 ดร. บงกช อนุโรจน์
 นางสาวกนกวรรณ สุธิรนาถ
 นางสาวพรรณิ เชิงสุทธา
 นางสาวกาญจนา นพพันธ์
 นายพิชิต เดชนิรนาท
 นางสาวชอนกลีน พลอยมี
 นางสาวรัตนวิมล นารี ศุภรีเขตร
 นางสาวทรงสิริสุข ดันติเวส
 นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
 นายสุทธิเกตุดี ทัดพิทักษ์กุล
 นายธีระพงษ์ อติชาตนาหนท์
 นางจินจนา ไอลธนากร
 นางสาววีณา ธนะสิริ
 นายอิสระ อมรกิจบำรุง
 นางสาวอุทัยวรรณ เดชนรงค์
 นางสาวปิยะวรรณ ขยันมาก

» กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2537 8111 ต่อ 4990-1, 5521
 โทรสาร : 0 2537 8177
 E-mail : head@boi.go.th
 Homepage : www.boi.go.th

» ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
 21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

การเปิดสำนักงานต่างประเทศ โอกาสชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ

สำนักงานส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ อดีต ปัจจุบัน และอนาคต

เป็นที่ทราบกันดีว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านการนำเข้าซึ่งเงินตราต่างประเทศ การส่งออก การจ้างงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการพัฒนาผู้ประกอบการ ประเทศต่างๆ กว่า 100 ประเทศทั่วโลกต่างมีหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของตนเองที่กำหนดที่ปรึกษาสัมพันธ์และชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ

ในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่การแข่งขันดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศทวีความรุนแรงขึ้น การมีสำนักงานเพื่อส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศจึงมีบทบาทอย่างสำคัญ ในฐานะที่เป็นหน้าด่านในการประสานกับนักลงทุนต่างชาติเพื่อชักชวนให้มาลงทุน เปรียบเสมือนฝ่ายต้อนรับของบริษัทซึ่งเป็นจุดแรกที่จะสร้างความประทับใจให้ลูกค้าผู้มาติดต่อ แต่งานของสำนักงานต่างประเทศนั้น มิได้มีเพียงการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศ และจัดกิจกรรมชักจูงการลงทุน ยังรวมไปถึงการรวบรวมข้อมูลเชิงลึก และร่วมมือกับส่วนกลางในการวางแผนกลยุทธ์ในการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศด้วย

ประเทศไทยให้ความสำคัญในการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศในกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจมาเป็นระยะเวลามากกว่า 50 ปีแล้ว นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497 ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงทั้งในประเทศและต่างประเทศ

» เริ่มเปิดสำนักงานในต่างประเทศ

บีโอไอได้ดำเนินการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีการเปิดบีโอไอในต่างประเทศ หรือที่เรียกอย่าง

เป็นทางการว่า “สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน” เพื่อรองรับการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั่วโลก

เปิดบีโอไอในต่างประเทศ เพื่อรองรับการลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศทั่วโลก

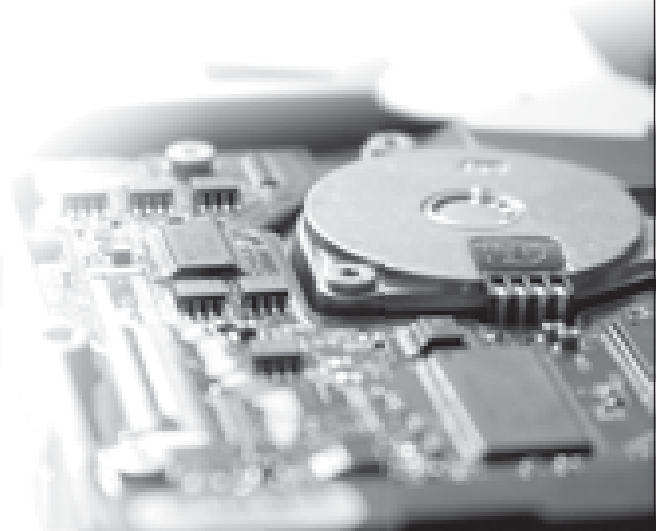
เริ่มจากปี 2518 บีโอไอได้เริ่มกลยุทธ์การตลาดเชิงรุกเพื่อชักจูงการลงทุนจากประเทศเป้าหมายในภูมิภาคยุโรปและอเมริกาเหนือ โดยจัดตั้งสำนักงานในต่างประเทศ 2 แห่งแรก ได้แก่ สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครแฟรงก์เฟิร์ต ประเทศเยอรมนี และสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อให้สามารถเข้าถึงนักลงทุนในภูมิภาคต่างๆ ได้โดยตรง สามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้อย่างรวดเร็ว สามารถเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านการลงทุนได้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

จากนั้นในปี 2521 บีโอไอได้เปิดสำนักงานต่างประเทศเพิ่มอีก 2 แห่ง ที่นครซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย และในปี 2522 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เพื่อขยายเครือข่ายในการเข้าถึงนักลงทุนต่างชาติในภูมิภาคเอเชีย

» เปิดรองรับนักลงทุนจากฮ่องกง ยุโรป ญี่ปุ่น

ปี 2535 บีโอไอได้จัดทำโครงการจัดตั้งสำนักงานที่ฮ่องกงเป็นเวลา 3 ปี (พ.ศ. 2535-2538) เนื่องจากเห็นว่าเศรษฐกิจของฮ่องกงกำลังขยายตัวแต่ต้นทุนในการผลิตกำลังเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากค่าแรงที่แพงขึ้น จึงเป็นโอกาสที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเข้าไปชักจูงให้บริษัทจากฮ่องกงเข้ามาใช้ไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกโดยใช้ประโยชน์จากต้นทุนที่ได้เปรียบกว่า ในปีเดียวกันนี้ บีโอไอได้เปิดสำนักงานที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เป็นสำนักงานแห่งที่สองในยุโรปต่อจากสำนักงานแฟรงก์เฟิร์ต เพื่อขยายขอบข่ายการจัดกิจกรรมในการส่งเสริมและชักจูงการลงทุนให้ครอบคลุมกว้างขวางยิ่งขึ้น

ต่อมาในปี 2538 เนื่องจากการลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนญี่ปุ่นกลายเป็น

นักลงทุนรายใหญ่ที่สุดในประเทศไทย บีโอไอจึงเปิดสำนักงานแห่งที่สองในญี่ปุ่นที่นครโอซากาโดยย้ายจากสำนักงานที่ฮ่องกงเนื่องจากโอซากาและแถบคันไซนั้นเป็นแหล่งอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญของญี่ปุ่น ซึ่งในขณะนั้นกำลังแสวงหาแหล่งผลิตต้นทุนต่ำในเอเชีย

กลางปี 2540 ไทยต้องเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจครั้งใหญ่ รัฐบาลจำเป็นต้องประหยัดเงินตราต่างประเทศ วิธีหนึ่งคือการลดจำนวนหน่วยงานและบุคลากรปฏิบัติงานในต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะวิกฤติในขณะนั้น ในปี 2541 บีโอไอจึงต้องปิดสำนักงานในต่างประเทศลง 2 แห่ง ได้แก่ สำนักงานที่นครซิดนีย์และนครโอซากา และลดจำนวนข้าราชการประจำการในต่างประเทศแห่งอื่นๆ เหลือเพียงหัวหน้าสำนักงานและลูกจ้างท้องถิ่น หลังจากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจฟื้นสู่ภาวะปกติ บีโอไอได้ส่งผู้ช่วยสำนักงานกลับไปปฏิบัติราชการเช่นเดิม ยกเว้น 2 สำนักงานที่ปิดตัวลง

เมื่อเศรษฐกิจของประเทศได้ปรับฟื้นตัวและหลังจากที่จีนได้เข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ในเดือนธันวาคม 2544 ซึ่งส่งผลให้จีนเปิดเสรีด้านการลงทุนมากขึ้น และมีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับการตั้งสำนักงานในต่างประเทศอีก เช่นเดิม บีโอไอจึงได้เปิดสำนักงานที่นครเซี่ยงไฮ้ นับเป็นสำนักงานแห่งแรกในประเทศจีน เมื่อปี 2546 เพื่อส่งเสริม

การลงทุนระหว่างไทยและจีน ต่อมาในปี 2548 บีโอไอได้เปิดสำนักงานที่นครโอซากาอีกครั้ง หลังจากที่ยุติไปเมื่อปี 2541 และได้เปิดสำนักงานที่สหรัฐอเมริกาเป็นแห่งที่ 2 คือที่นครลอสแอนเจลิส ในปี 2549

» ขยายเปิดสำนักงานต่างประเทศ

ผลจากการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ครั้งที่ 4/2548 เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2548 โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) เป็นประธาน ได้มีมติให้บีโอไอดำเนินการจัดทำข้อเสนอเปิดสำนักงานในต่างประเทศเพิ่มเติมเพื่อดำเนินตามแผนยุทธศาสตร์ชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศเชิงรุก ซึ่งบีโอไอได้ตอบสนองนโยบายดังกล่าว โดยได้เปิดสำนักงานต่างประเทศเพิ่ม 6 แห่งในปี 2551 และ 2552

ปัจจุบันบีโอไอมีสำนักงานในต่างประเทศ
อยู่ 13 แห่งใน 8 ประเทศ
ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เผยแพร่และ
ชักจูงชาวต่างชาติ
ให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย

สำนักงานส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ

วันที่เปิดสำนักงาน	สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ในต่างประเทศ
19 กุมภาพันธ์ 2518	นครแฟรงก์เฟิร์ต เยอรมนี
1 เมษายน 2518	นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
9 มกราคม 2521	นครซิดนีย์ ออสเตรเลีย
8 มกราคม 2522	กรุงโตเกียว ญี่ปุ่น
กุมภาพันธ์ 2535	ฮ่องกง (สำนักงานชั่วคราว ตั้งแต่ปี 2535-2538)
21 ตุลาคม 2535	กรุงปารีส ฝรั่งเศส
5 กรกฎาคม 2538	นครโอซากา ญี่ปุ่น
31 มกราคม 2541	ปิดสำนักงานที่ซิดนีย์เนื่องจากวิกฤติเศรษฐกิจ
28 กันยายน 2541	ปิดสำนักงานโอซากาเนื่องจากวิกฤติเศรษฐกิจ
25 กันยายน 2546	นครเซี่ยงไฮ้ จีน
29 กันยายน 2548	นครโอซากา ญี่ปุ่น (เปิดอีกครั้ง)
9 มิถุนายน 2549	นครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา
26 พฤศจิกายน 2551	กรุงเทพฯ ได้หวัน กรุงปักกิ่ง จีน
30 เมษายน 2552	นครซิดนีย์ ออสเตรเลีย (เปิดอีกครั้ง)
2 กรกฎาคม 2552	กรุงโซล เกาหลีใต้
20 สิงหาคม 2552	นครกว่างโจว จีน
25 กันยายน 2552	กรุงสตอกโฮล์ม สวีเดน

ปัจจุบัน บีโอไอมีสำนักงานในต่างประเทศอยู่ 13 แห่งใน 8 ประเทศ ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์เผยแพร่และชักจูงชาวต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ให้บริการด้านข้อมูลและการอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับการลงทุน เมื่อมองภาพรวมของสำนักงานต่างประเทศแล้ว สำนักงานฯ ถือเป็นหน่วยงานที่มีสำนักงานในต่างประเทศจำนวนมากเป็นอันดับที่ 4 ของไทย รองจากกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และมีจำนวนสำนักงานใน

ที่ตั้งของสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศ

สำนักงานในต่างประเทศ จับมือภารกิจเพิ่มขึ้น ในส่วนของส่งเสริม การลงทุนไทยในต่างประเทศ

ต่างประเทศเท่ากับกระทรวงแรงงาน แต่หากเทียบกับประเทศอื่นๆ ที่เป็นคู่แข่งในการชักจูงการลงทุน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และจีน แล้วก็นับว่าไทยมีสำนักงานต่างประเทศน้อยกว่ามาก

กิจกรรมชักจูงการลงทุนของสำนักงานต่างประเทศ เน้นการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในหมู่นักลงทุนในพื้นที่รับผิดชอบมากขึ้นในฐานะแหล่งรองรับการลงทุน กิจกรรมเหล่านี้ ได้แก่ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ การพบปะรายบริษัท การจัดสัมมนา การเข้าร่วมงานนิทรรศการอุตสาหกรรมต่างๆ การจัดคณะจากส่วนกลางเดินทางมาเผยแพร่ชักจูงการลงทุน

แม้ว่าปัจจุบัน การสื่อสารคมนาคมระหว่างประเทศจะพัฒนาไปมากทำให้การติดต่อประสานงานระหว่างบีโอไอ และนักลงทุนต่างชาติไม่ใช่เรื่องที่ยุ่งยาก แต่การไปตั้งสำนักงานในต่างประเทศก็ยังคงมีความจำเป็น เพราะทำให้บีโอไอเข้าถึงนักลงทุน ในประเทศเป้าหมายได้โดยตรงอย่างต่อเนื่อง

สามารถรับรู้และตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนว่ามีตัวแทนของบีโอไออยู่ใกล้ๆ ที่จะคอยอำนวยความสะดวกติดต่อประสานงานและดูแลเอาใจใส่ หลังจากที่ได้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยแล้ว

ในอนาคต การแข่งขันดึงดูดการลงทุนจะยังคงเข้มข้นขึ้น บีโอไอยังต้องเดินหน้าศึกษาโอกาสและช่องทางในการเปิดสำนักงานส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการชักจูงการลงทุนจากประเทศเป้าหมายในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศไทย สำนักงานในต่างประเทศเองก็ต้องพัฒนากลยุทธ์การดึงดูดการลงทุนให้ตรงกับนักลงทุนเป้าหมายมากที่สุด

นอกจากนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้นักลงทุนไทยขยายธุรกิจไปต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน สำนักงานในต่างประเทศจึงมีภารกิจเพิ่มขึ้น ในส่วนของการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ โดยจะต้องเพิ่มการศึกษาช่องทางและโอกาสการดำเนินธุรกิจของนักธุรกิจไทยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ การจัดคณะนักธุรกิจเดินทางไปศึกษาช่องทางและโอกาสการลงทุน และการหาผู้ร่วมทุนให้นักธุรกิจไทยที่สนใจจะประกอบธุรกิจในต่างประเทศด้วย

การเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงปักกิ่ง

โอกาสในการชักจูงการลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

กนกวรรณ สุภรินดา / ใจ เจ็ย

ในเวทีโลก “จีน” คือแหล่งขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจชั้นนำ ด้วยอัตราการเจริญเติบโตโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 10 ต่อปี แม้ในปีซึ่งโลกเกิดวิกฤติเศรษฐกิจก็ยังคงคาดว่าในสิ้นปี 2552 จะเติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 8 การเติบโตเช่นนี้ทำให้ทุกประเทศมุ่งหาแหล่งลงทุนจาก “จีน” ภาพที่แสดงออกได้คือ ในงาน “China Overseas Investment Fair” ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงปักกิ่ง เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 - 4 พฤศจิกายนที่ผ่านมา มีหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนจากประเทศต่างๆ เข้าร่วมงานถึง 123 หน่วยงาน เมื่อรวมกับองค์กรเครือข่าย เช่น China Development Bank Corp. และบริษัทที่ปรึกษาระหว่างประเทศแล้ว มีจำนวนรวม 142 หน่วยงาน จำนวนผู้แทนจากภาครัฐบาล บริษัท และนักวิชาการ เข้าร่วมงานมากกว่า 5,000 คน ซึ่งแสดงถึงความสนใจอย่างสูงต่อทุนที่จะได้รับจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

» ภาพรวมการลงทุนในต่างประเทศของจีน

ประเทศจีนขยายการลงทุนในต่างประเทศสูงขึ้นทุกปี โดยใช้นโยบายก้าวออกไป (Going Global Policy) เป็นเครื่องมือในการขยายการลงทุนในต่างประเทศของภาคธุรกิจจีน ซึ่งกำหนดเป็นนโยบายสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2001 - 2005) และ ฉบับที่ 11 (2006 - 2010) ต่อเนื่องจากการเปิดประเทศเพื่อปฏิรูประบบเศรษฐกิจ (Open Door Policy) ในปี 1978 เป็นต้นมา อุตสาหกรรมการ

ผลิตหลายประเภทของจีนได้ก้าวเข้าสู่ช่วงของการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องจักร อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ดังนั้นเพื่อขยายตลาดสินค้าให้กว้างขวางขึ้น ลดความขัดแย้งกับประเทศผู้นำเข้าสินค้าจีน สามารถเข้าถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง แสวงหาความมั่นคงทางพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ รัฐบาลจึงสนับสนุนให้ภาคธุรกิจจีนขยายการลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น

อุตสาหกรรมการผลิตหลายประเภท ของจีน ได้ก้าวเข้าสู่ช่วงบอบ การเจริญเติบโตอย่างเต็มที่

ตารางด้านล่างได้แสดงถึงสถิติการลงทุนสะสมของจีนในต่างประเทศระหว่างปี 2005 - 2007 จะเห็นว่าการลงทุนในกลุ่มประชาคมอาเซียนมีเพียงประมาณร้อยละ 3.3 ของการลงทุนในต่างประเทศทั้งหมดของจีน ซึ่งยังมีช่องทางให้อาเซียนได้มีการรวมศักยภาพในการดึงดูดการลงทุนจากจีนให้เพิ่มขึ้นได้อีกมาก ปัจจุบันในกลุ่มอาเซียน จีนให้ความสนใจประเทศไทยและเวียดนามเป็นลำดับต้นๆ

สถิติการลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ไปยังต่างประเทศ (หน่วย: 1,000 US\$)

ข้อมูล ณ 25 กุมภาพันธ์ 2552

	ตัวเลขสะสม		
	ถึงปี 2005	ถึงปี 2006	ถึงปี 2007
TOTAL	57,205,620	75,025,550	117,910,500
ASIA	40,954,310	47,978,050	79,217,930
EUROPE	1,272,930	2,269,820	4,458,540
Latin America	11,469,610	19,694,370	24,700,910
North America	1,263,230	1,587,020	3,240,890
Oceania	650,290	939,480	1,830,400
ASEAN	1,256,150	1,763,380	3,953,170
Brunei	1,900	1,900	4,380
Bruma	23,590	163,120	261,770
Cambodia	76,840	103,660	168,110
Indonesia	140,930	225,510	679,480
Lao	32,870	96,070	302,220
Malaysia	186,830	196,960	274,630
Philippines	19,350	21,850	43,040
Singapore	325,480	468,010	1,443,930
Thailand	219,180	232,670	378,620
Vietnam	229,180	253,630	396,990

แหล่งข้อมูล : http://www.fdi.gov.cn/pub/FDI/wztj/jwtztj/t20090225_102473.htm
http://www.fdi.gov.cn/pub/FDI/wztj/jwtztj/t20090225_102471.htm

งานพิธีเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงปักกิ่งเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2552

» บทบาทของสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงปักกิ่ง

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงปักกิ่ง เปิดสำนักงาน เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2552 มีพื้นที่รับผิดชอบได้แก่ กรุงปักกิ่ง มณฑลเหอเป่ย์ ซานซี เหลียวหนิง จี๋หลิน เฮย์หลงเจียง และ มหานครเทียนสิน ในปีงบประมาณ 2552 ซึ่งเป็นปีแรกของการเปิดสำนักงาน ได้จัดกิจกรรม 3 ครั้ง เป็นการสัมมนาใหญ่ 2 ครั้ง ผลจากการจัดกิจกรรมในพื้นที่กรุงปักกิ่ง เมืองต้าเหลียน มณฑลเหลียวหนิง และมหานครเทียนสิน รวม 3 ครั้งนั้น มีผู้เข้าร่วมสัมมนารวม 691 ราย มีกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ระหว่างติดตามความสนใจในการลงทุนประมาณ 30 ราย

สำหรับแผนงานในปีงบประมาณ 2553 จะดำเนินกิจกรรมในพื้นที่กรุงปักกิ่ง มณฑลซานซี มณฑลจี๋หลิน และมหานครเทียนสิน การจัดกิจกรรมสัมมนาขนาดใหญ่เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์นโยบายส่งเสริมการลงทุนและสำนักงาน เพื่อสร้างความรับรู้ยังคงเป็นกิจกรรมที่จำเป็น ดังนั้น จะมีการจัดกิจกรรมสัมมนาทั่วไปประมาณ 4 ครั้ง สัมมนาเฉพาะสาขาประมาณ 4 ครั้ง โดยมีกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายได้แก่ ชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตร พลังงานทดแทนและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง

» ยุทธศาสตร์การชักจูงการลงทุนของสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงปักกิ่ง

มองแนวทางจากรัฐบาลจีน/เอกชนรายใหญ่

เนื่องจากรัฐบาลจีนถือว่าวิกฤติเศรษฐกิจโลกเป็นโอกาสที่ดีในการปรับปรุงโครงสร้างและนโยบายทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ โดยในส่วนของนโยบายการส่งเสริมบริษัทหรือวิสาหกิจจีน ก้าวออกไป (Going Global Policy) นั้น ก็ได้มีการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกและความต้องการของประเทศเช่นเดียวกัน

รัฐบาลจีนถือว่าวิกฤติเศรษฐกิจโลก เป็นโอกาสที่ดีในการปรับปรุงโครงสร้าง และนโยบายทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ

ตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏคือ รัฐบาลจีนยังคงส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจจีนรายใหญ่ออกไปลงทุนในด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่และทรัพยากรธรรมชาติในต่างประเทศเพิ่มขึ้นอีก เนื่องจากสามารถลงทุนได้ในราคาต่ำกว่าปกติ และสามารถควบคุมทรัพยากรของโลกได้

ในด้านอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์นั้น คาดว่ารัฐบาลจีนจะออกนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ใหม่ภายในครึ่งปีแรกของปี 2553 ซึ่งนโยบายที่ออกใหม่จะมีการกำหนดหน่วยงานที่ควบคุมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์เพิ่มขึ้น (เดิมการลงทุนด้านนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ China Development and Reform Commission แต่เพียงหน่วยงานเดียว แต่นโยบายใหม่จะมีบางผลิตภัณฑ์ที่มีการเพิ่มกระทรวงอุตสาหกรรมและสารสนเทศให้เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลด้วย) พร้อมกับเพิ่มข้อจำกัดต่างๆ เมื่อมีการลงทุน ซึ่งในพื้นที่มณฑลจี๋หลินมีความเข้มแข็งในอุตสาหกรรมนี้อยู่

ในขณะเดียวกัน ภาคเอกชนก็มีแนวคิดใหม่หลังจากเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจโลก สำหรับบริษัทรายใหญ่ก็ถือเป็นโอกาสในการลงทุน ส่วนบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมจะถือเป็นช่วงหยุดโครงการเนื่องจากขาดเงินทุน

ในพื้นที่มณฑลซานซีอุตสาหกรรมเหมืองแร่ขนาดเล็กหลายแห่ง ต้องเลิกกิจการเนื่องจากรัฐบาลจีนได้เลิกการสนับสนุนหรือกำหนดให้มีการรวมเหมืองแร่ขนาดเล็กบางแห่งเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม นักธุรกิจเหล่านี้มีเงินทุนจึงต้องมองหาโอกาสหรือวิธีการลงทุนใหม่อีกครั้ง

» ยุทธศาสตร์การชักจูงการลงทุน

จากการพิจารณาข้อมูลทั้งภาครัฐและภาคเอกชน สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงปักกิ่ง ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชักจูงการลงทุนในพื้นที่รับผิดชอบสำหรับปี 2553 นี้ โดยเฉพาะมณฑลซานซี และจี๋หลิน เนื่องจากทั้งสองมณฑลนี้มีประเภทกิจการที่อยู่ในข่ายการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจใหม่ มณฑลซานซีจากมณฑลที่ผลิตถ่านหิน และอุตสาหกรรม การเกษตร ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักของเศรษฐกิจนั้น กลายเป็น ต้องการพัฒนาอุตสาหกรรมที่หลากหลายมากขึ้น อาทิ อุตสาหกรรมเครื่องจักร อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน เป็นต้น

นักธุรกิจในพื้นที่เหมืองแร่ของมณฑลซานซีที่ต้องเลิกกิจการอาจมีความสนใจในการก้าวออกไปแสวงหาการลงทุนในอุตสาหกรรมใหม่ๆ ในพื้นที่อื่นๆ หรือต่างประเทศ นักธุรกิจ ในมณฑลจี๋หลินซึ่งมีความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมยานยนต์ เมื่อมีการปรับเปลี่ยนนโยบายอาจต้องก้าวออกไปเพื่อปรับปรุงโครงสร้างการผลิต หรือแสวงหาชิ้นส่วนที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากนโยบายของทางการจีน และโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์แล้ว คาดว่าจะเป็นโอกาสของการชักจูงการลงทุน แต่อย่างไรก็ตามการจะประสบความสำเร็จในการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศได้นั้น นอกจากนโยบายการส่งเสริมการลงทุนที่มีประสิทธิภาพแล้ว สถานการณ์ทางการเมืองและสภาพความมั่นคงของประเทศนับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งด้วย

บีโอไอในแดนกิมจิ

พิชิต เชนีรนาท

ในอดีตเกาหลีใต้เป็นประเทศที่ล่าหลังประเทศไทยหลายด้าน จากการผ่านสงครามมาหลายครั้ง และสภาพความเป็นอยู่ที่ต้องต่อสู้กับอากาศที่หนาวเย็นเกือบตลอดปี ทำให้ชาวเกาหลีใต้มีความแข็งแกร่ง อดทน ขยันขันแข็ง สร้างประเทศ พัฒนาเข้าสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว มีอุตสาหกรรมการผลิตและเทคโนโลยีเป็นของตนเองในหลายสาขา เช่น การต่อเรือ อุตสาหกรรมหนัก อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรีไซเคิล เป็นต้น

การชักจูงให้มีการลงทุนในประเทศไทยให้มากขึ้นจึงเป็นบทบาทหนึ่งที่สำคัญของบีโอไอ โดยที่เกาหลีใต้มีนโยบายในการขยายฐานการผลิตไปประเทศต่างๆ ทั่วโลกเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น บีโอไอมองเห็นศักยภาพของเกาหลีใต้จึงได้ตัดสินใจเปิดสำนักงานฯ ณ กรุงโซล โดยมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 มีผู้ร่วมสัมมนาประมาณ 250 คน

หลังจากการเปิดตัวสำนักงานกรุงโซลแล้วได้รับความสนใจจากนักลงทุนเกาหลีจำนวนมาก มีทั้งนักธุรกิจที่เข้ามาพบที่สำนักงานฯ โทรศัพท์ อีเมลมาถามข้อมูลต่างๆ รวมทั้งการจัดโปรแกรมไปพบปะนักลงทุน เมื่อได้มาเจาะลึกใน

รายละเอียดก็พบว่า เกาหลีใต้มีเทคโนโลยีเอง สนใจในเรื่องสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงาน การนำมาใช้ใหม่ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกิจการที่น่าสนใจชักจูงให้มาลงทุนในไทย

เกาหลีใต้มีนโยบายในการขยาย
ฐานการผลิตไปประเทศต่างๆ
ทั่วโลกเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น
การชักจูงให้เกาหลีมาลงทุน
ในประเทศไทยให้มากขึ้น

จึงเป็นบทบาทหนึ่งที่สำคัญของบีโอไอ

นอกจากนั้น สำนักงานฯ ยังให้บริการแก่นักลงทุนเกาหลีและช่วยแก้ปัญหาให้ รวมถึงมีนักลงทุนเกาหลีบางส่วนที่อยู่ในประเทศไทยก็ยังมีโครงการไปศึกษาถึงสำนักงานสาขากรุงโซล ส่วนหนึ่งอาจจะเป็นปัญหาเรื่องของภาษาเกาหลี

งานข้างหน้ายังอีกไกล สำนักงานฯ ยังต้องทำความเข้าใจเกาหลีมากขึ้น เข้าใจอุตสาหกรรมการผลิต รวมทั้งวัฒนธรรมความเป็นอยู่ การชักจูงการลงทุนจากเกาหลีจึงไม่ใช่เรื่องง่าย เกาหลีต้องการความมั่นใจและการสนับสนุน

พิธีเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงโซล เกาหลีใต้ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552

การจัดสัมมนา “Thailand Means Business” ในพิธีเปิดสำนักงานฯ มีผู้เข้าร่วมสัมมนาประมาณ 200 คน

จากรัฐบาลของประเทศที่จะไปลงทุน ดังนั้นงานสำคัญอันดับแรก คือการสร้างเชื่อมั่นของประเทศไทย การเผยแพร่ข้อมูลที่สำคัญให้ทั่วถึง ทุกวันนี้ชาวเกาหลีบางคนยังเข้าใจว่าประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยว ไม่ทราบว่าไทยยังเป็นประเทศที่น่าสนใจในการมาลงทุนการผลิต

นอกจากนั้นสำนักงานฯ จำเป็นต้องเข้าไปศึกษาอุตสาหกรรมที่มีความแข็งแกร่งและมีศักยภาพ มีโอกาสที่จะไปลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะในประเทศไทย การจัดคณะนักธุรกิจไปมาหาสู่กันมากขึ้นก็จะช่วยสร้างเศรษฐกิจการลงทุนทั้งสองประเทศให้เจริญรุดหน้าไปพร้อมกันทั้งแดนกิมจิและแดนต้มยำกุ้ง

» ภาพรวม และพื้นฐานความสำเร็จของเกาหลี

เกาหลีหลังจากที่ผ่านสงครามก็ได้เปลี่ยนจากประเทศเกษตรกรรมมาเน้นภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก คนเกาหลีมีความอุตสาหกรรมและมีความอดทนสูง ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์เพื่อความอยู่รอดจนพัฒนาเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ถ้ายทอดมายังสินค้าที่ผลิตออกมาขายในปัจจุบัน ความสำเร็จของเกาหลีในการพัฒนาอุตสาหกรรมอันเนื่องจากการพัฒนาในด้านการวิจัยและพัฒนา มีเทคโนโลยีเป็นของตนเอง เช่น อุตสาหกรรมหนัก เครื่องจักรกลรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า การนำวัสดุมาใช้ใหม่ พลังงานทดแทน

» ยุทธศาสตร์การชักจูงจากเกาหลี

ชาวเกาหลีโดยส่วนใหญ่แล้วยังรู้จักประเทศไทยน้อยมาก ที่ผ่านมาเข้าใจเพียงว่าประเทศไทยมีศักยภาพในด้านท่องเที่ยว ยังไม่ทราบว่าไทยมีการผลิตในหลายอุตสาหกรรมที่สำคัญ การดำเนินกิจกรรมการชักจูงการลงทุนจึงเน้นในเรื่องการเผยแพร่ข้อมูล การสร้างเครือข่ายพันธมิตร การเดินทางไปหาลูกค้าที่บริษัทหรือโรงงานในเมืองหลักๆ ของเกาหลี เช่น โซล ปูซาน เมืองที่เป็นที่ตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต LCD เป็นต้น

นอกจากนั้นจะให้ความสำคัญในการหาข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกาหลีประสบผลสำเร็จ เช่น การ Recycle, Renewable Energy เป็นต้น

หากเมื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกพบว่า เกาหลียังมีหลายอุตสาหกรรมที่น่าสนใจที่ยังไม่ได้มาลงทุนในประเทศไทย โดยยังมีอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีศักยภาพการลงทุนในประเทศไทยอีกมาก ซึ่งจะต้องปรับกลยุทธ์ในการชักจูงให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มนักลงทุน และสถานภาพของอุตสาหกรรมนั้นๆ ต่อไป

» การกิจที่สำคัญ

จากการเปิดสำนักงานฯ ที่ผ่านมา พบว่านักลงทุนเกาหลีมีความสนใจในประเทศไทยมากขึ้น ภารกิจของสำนักงานฯ ในปัจจุบัน จึงได้เน้นให้ข้อมูลแก่นักลงทุนที่สนใจ โดยใช้การสื่อสารทั้งทางอีเมล โทรศัพท์ นอกจากนี้ยังได้เดินทางไปจัดกิจกรรมชักจูงการลงทุนในรูปแบบต่างๆ การพบปะนักลงทุนรายบริษัท การจัดสัมมนารายย่อย การจัดพบนักลงทุนหลายฝ่าย อย่างไรก็ตาม คาดว่ามีแนวโน้มจะมีการขยายงานการผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตที่เป็นประโยชน์กับประเทศไทย

แม้ว่าในสถานการณ์ที่ภาวะวิกฤติเศรษฐกิจยังไม่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การชักจูงการลงทุนจะประมาณการตัวเลขการลงทุนได้ยาก แต่เป็นที่คาดหวังว่าจะรักษาสถิติเดิมที่เกาหลีมาลงทุนในประเทศไทยได้ กลยุทธ์การทำงานชักจูงที่จะสามารถคงแหล่งทุนเดิมไว้ คือการชี้ให้เห็นโอกาสและเข้าใจภาพลักษณ์พื้นฐานของไทย ความพร้อมของประเทศไทย ซึ่งเชื่อว่าในไม่ช้าจะมีการลงทุนจากเกาหลีมาไทยมากขึ้นตามลำดับ

บีไอไอซีดเนินยกับการชักจูงการลงทุนจากออสเตรเลีย

กาญจนา นพพันธ์

เมื่อกว่า 10 ปีที่ผ่านมา หรือเมื่อปี 2540 ที่ประเทศไทย ประสบภาวะวิกฤติเศรษฐกิจจากการลอยตัวค่าเงินบาท บีไอไอซีจึงได้ตัดสินใจเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศ ไป 2 แห่ง คือที่ นครซิดนีย์ ออสเตรเลียและเมืองโอซากา ประเทศญี่ปุ่น แต่ปัจจุบันสำนักงานทั้งสองแห่งได้เปิดตัวใหม่อีกครั้งแล้ว นำโดยสำนักงานโอซากาเปิดเมื่อปี 2548 ส่วนสำนักงานซิดนีย์เปิดตัวอย่างเป็นทางการ เมื่อเดือนเมษายน 2552 นี้เอง

การเปิดตัวครั้งใหม่ของสำนักงานซิดนีย์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประชาสัมพันธ์อย่างมากเพื่อให้เกิดการรับรู้ของนักลงทุนออสเตรเลีย เพราะระยะเวลากว่า 10 ปี ที่ไม่มีหน่วยงานบีไอไอซีในประเทศ บริการด้านการส่งเสริมการลงทุนของไทย แทบจะเลือนหายไปจากความทรงจำของนักธุรกิจออสเตรเลีย

แม้จะมีการนำคณะมาชักจูงการลงทุนบ้าง ปีละประมาณ 3 - 4 ครั้ง ซึ่งถือว่าน้อยมาก หรืออาจจะน้อยที่สุดหากเทียบกับภูมิภาคอื่น ไม่สามารถครอบคลุมเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนได้อย่างทั่วถึง ในประเทศที่กว้างใหญ่ไพศาล เช่นออสเตรเลียได้เลย สังเกตได้จากทุกครั้งที่ได้ไปจัดสัมมนาหรือพบปะบริษัทในพื้นที่ต่างๆ พบว่าน้อยมากที่นักธุรกิจเคยได้รับทราบถึงสิทธิประโยชน์เรื่องการส่งเสริมการลงทุนของไทย แม้บางบริษัทจะทำธุรกิจกับประเทศไทยอยู่บ้างแล้วก็ตาม

ท่ามกลางการแข่งขันจากประเทศคู่แข่งในภูมิภาคทั้งที่มีสำนักงานส่งเสริมการค้าและการลงทุนในออสเตรเลีย ได้แก่ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไต้หวัน ฟิlippินส์ และที่ไม่มีสำนักงานดังกล่าวในออสเตรเลีย เช่น เวียดนาม การชักจูงการลงทุนจากออสเตรเลียไปไทยท่ามกลางภาวะการเมืองที่ไม่อาจเรียกได้ว่ามีเสถียรภาพ ถือเป็นเรื่องที่ทำทนายและไม่ง่ายเลย

» อะไรคืออุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการชักจูงการลงทุนจากออสเตรเลีย

ยุทธศาสตร์ชักจูงการลงทุนในช่วง 4 - 5 ปี ที่ผ่านมาได้มีการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายในการชักจูงการลงทุนจากออสเตรเลียในอุตสาหกรรมต่างๆ ดังนี้ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ICT และซอฟต์แวร์ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมต่อเรือและเรือยอร์ช อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุปกรณ์พลังงานทดแทน ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนระหว่างประเทศ ศูนย์ปฏิบัติการภูมิภาค โลจิสติกส์

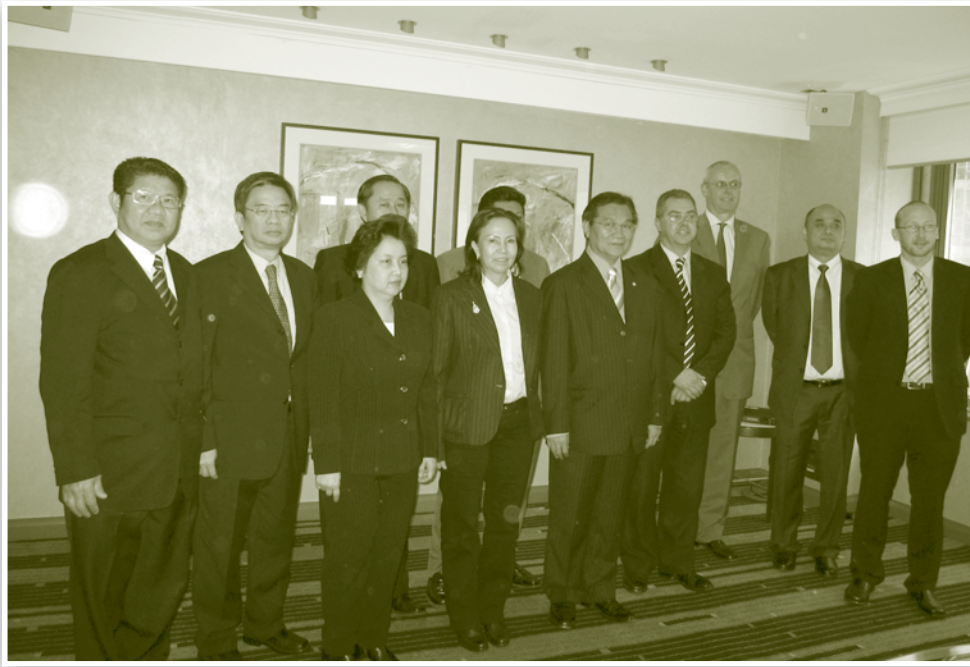
สังเกตได้จากทุกครั้งที่ได้ไปจัดสัมมนาหรือ

พบปะบริษัทในพื้นที่ต่างๆ พบว่า

น้อยมากที่นักธุรกิจเคยได้รับทราบถึงสิทธิประโยชน์

เรื่องการส่งเสริมการลงทุนของไทย

แม้บางบริษัทจะทำธุรกิจกับประเทศไทยอยู่บ้างแล้วก็ตาม

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (คนที่ 5 จากซ้าย) นางพรณี จารุสมบัติ เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (คนที่ 4 จากซ้าย) และ ดร.อรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการบีโอไอ (คนที่ 3 จากซ้าย) และผู้มีเกียรติที่ร่วมพิธีเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครซิดนีย์ ออสเตรเลีย

สำหรับปีนี้ อุตสาหกรรมเป้าหมายในการชักจูงการลงทุน ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องจักรและโลหะการ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมไบโอเทคโนโลยี เกษตรแปรรูป พลังงานทดแทน และอุปกรณ์การแพทย์และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

จะเห็นได้ว่าการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายในแต่ละปีค่อนข้างหลากหลายและครอบคลุมในหลายสาขาอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เพราะออสเตรเลียมีอุตสาหกรรมที่หลากหลาย แต่อุตสาหกรรมที่ถือว่าค่อนข้างเข้มแข็งและมีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าน่าจะเป็นสาขาเหมืองแร่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเหมืองแร่ และเครื่องจักรและอุปกรณ์อื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ในอุตสาหกรรมก่อสร้าง เครื่องจักรในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ในอุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งอุตสาหกรรมโลหะการ สาขาอุตสาหกรรมเหล่านี้ จึงเป็นอุตสาหกรรมแรกๆ ที่ไปลงทุนในต่างประเทศ ทั้งนี้ จากการสำรวจของ UNCTAD ในปี 2551 - 2552 ออสเตรเลียถือเป็นประเทศผู้ลงทุนในต่างประเทศเป็นอันดับที่ 16

» การลงทุนของออสเตรเลียในไทย

การลงทุนของออสเตรเลียในไทยในช่วงที่ผ่านมา จากสถิติของบีโอไอค่อนข้างหลากหลาย และกระจายในทุกหมวดอุตสาหกรรม ตั้งแต่กิจการทางการเกษตร เช่น ถู่มียาง โลหะ-เครื่องจักรและชิ้นส่วน เช่น เรือยอร์ช ชิ้นส่วนเครื่องจักรและยานยนต์ อุตสาหกรรมเบา ประเภทอัญมณี สิ่งทอผลิตภัณฑ์ด้านเคมี กระดาษและพลาสติก รวมถึงบรรจุภัณฑ์ และอุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภค ตั้งแต่บริการด้านซอฟต์แวร์ ท่องเที่ยว กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน ตลอดจนกิจการด้านศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสองกิจการหลังนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงหลัง

สำหรับในปี 2551 ที่ผ่านมามีนักลงทุนออสเตรเลียยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอจำนวน 22 โครงการ มูลค่าการลงทุน 3,330 ล้านบาท ส่วนในช่วง 9 เดือนแรกมีผู้ยื่นคำขอรับส่งเสริมฯ 8 ราย มูลค่าเงินลงทุน 4,223 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปี 2551 ร้อยละ 47 และสูงกว่ามูลค่าเงินลงทุนของปี 2552 ทั้งปี ร้อยละ 27 เนื่องจากมีโครงการขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมเหมืองแร่

» ยุทธศาสตร์การชักจูงการลงทุน

สำหรับออสเตรเลียแล้ว ประเทศไทยเป็นที่รู้จักในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวมากกว่า ขณะเดียวกันออสเตรเลียมีไ้ผู้ลงทุนรายสำคัญของโลก เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วอื่นๆ จึงเห็นได้ว่ามูลค่าเงินลงทุนของออสเตรเลียในไทยนับแต่ปี 2513 จนถึงเดือนกันยายน 2552 มีมูลค่าเพียง 48,255.6 ล้านบาทเท่านั้น

การชักจูงการลงทุน ในออสเตรเลียในช่วงต่อไป จำเป็นต้องให้ความสำคัญ กับการประชาสัมพันธ์ ในเรื่องศักยภาพ ด้านการลงทุนมากขึ้น

ท่ามกลางความท้าทายจากประเทศคู่แข่งด้านแหล่งลงทุน ไม่ว่าจะเป็นจีน มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ที่ออสเตรเลียให้ความสนใจค่อนข้างมากในด้านการลงทุน รวมถึงในประเทศเกิดใหม่ เช่น เวียดนาม อินเดีย และการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์และอาเซียนที่จะมีผลในเดือนมกราคม 2553 ที่จะถึงนี้ ซึ่งจะทำให้ความได้เปรียบของไทยในการเป็นแหล่งรองรับการลงทุนลดน้อยลง การชักจูงการลงทุนในออสเตรเลียในช่วงต่อไปจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องศักยภาพด้านการลงทุนมากขึ้น ซึ่งการโฆษณาผ่านสื่อ และการสัมมนาขนาดใหญ่ยังถือว่ามีความจำเป็น เพื่อให้ศักยภาพด้านการลงทุนของประเทศไทยอยู่ในความสนใจของนักลงทุนออสเตรเลีย

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครซิดนีย์ พร้อมต้อนรับนักลงทุนและนักธุรกิจ

ในปีงบประมาณ 2553 นี้ สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครซิดนีย์ มีแผนจัดสัมมนาขนาดใหญ่ในพื้นที่เป้าหมายรวม 4 ครั้ง ได้แก่ รัฐวิกตอเรีย 2 ครั้ง และรัฐนิวเซาท์เวลส์ 2 ครั้ง และจะมีการไปพบปะเยี่ยมเยียนนักลงทุนรายใหม่จำนวน 41 บริษัท เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของไทยและสิทธิประโยชน์ด้านการส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งจะเพิ่มการลงโฆษณาในสื่อต่างๆ ให้มากขึ้น ขณะเดียวกันจะมุ่งเน้นสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานพันธมิตรด้านการค้าและการลงทุน เพื่อจัดกิจกรรมร่วมกันและช่วยกระจายข่าวสารด้านการลงทุนของไทยสู่กลุ่มเป้าหมายให้กว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งจะมีการจ้างบริษัทที่ปรึกษาจำนวน 2 บริษัท เพื่อเสริมพลังให้กับสำนักงานฯ ที่ยังมีข้อจำกัดด้านกำลังคน ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ และการจัดกิจกรรมต่างๆ

การชักจูงการลงทุนของสำนักงานบีโอไอไต้หวัน

ศักดิ์ชัย เหลืองสถิตกุล

ล่าสุดประเทศไทยได้รับการจัดอันดับจากธนาคารโลกว่าเป็นประเทศที่มีความสะดวกในการทำธุรกิจในระดับที่ 12 จากจำนวนประเทศต่างๆ กว่าร้อยประเทศ ซึ่งในหลายปีที่ผ่านมามีประเทศไทยได้รับการเลื่อนลำดับที่ดีขึ้นมาโดยตลอด ทั้งนี้เป็นเพราะงานบริการจากภาครัฐ มีการพัฒนาการที่ดีขึ้น โดยลดระยะเวลาและขั้นตอนการทำงานบริการให้เร็วขึ้น การปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ การเข้าถึงสินเชื่อได้ง่าย เป็นต้น

ลำดับแรกในการเปิด
สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน
ในต่างประเทศแห่งใหม่ ก็คือ
สำนักงานฯ ที่ไทเป ไต้หวัน

บีโอไอได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของงานบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักลงทุน ประกอบกับการเน้นการทำตลาดเชิงรุกในการชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ ดังนั้น บีโอไอ จึงได้จัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนใหม่เพิ่มขึ้นอีก 6 แห่ง จากเดิมที่มีอยู่แล้ว 7 แห่งทั่วโลก ลำดับแรกในการ

เปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศแห่งใหม่ก็คือสำนักงานฯ ที่ไทเป ไต้หวัน ซึ่งได้เปิดสำนักงานฯ ไปแล้วเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2551 โดยมีผู้บริหารจากกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้เดินทางมาร่วมงานในพิธีเปิดสำนักงานด้วย

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ ไทเป มีชื่อเรียกที่ไต้หวันว่า Thailand Board of Investment, Taipei Office ตั้งอยู่ที่ No.5,Xin-Yi Rd.Sec.5, Room 3E39-3E40 Taipei World Trade Center ซึ่งเป็นย่านธุรกิจใจกลางกรุงไทเป

ตลอดช่วง 1 ปีที่ผ่านมาสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ ไทเป ดำเนินตามยุทธศาสตร์การชักจูงการลงทุนเชิงรุกที่วางไว้ มีการจัดสัมมนาการลงทุนครอบคลุมทั่วพื้นที่ของไต้หวันทั้งภาคเหนือที่ไทเป ภาคกลางที่ไถจง และภาคใต้ที่เกาสง รวมถึงการพบปะนักลงทุนและเยี่ยมชมโรงงานต่างๆ กว่า 10 บริษัท มีนักลงทุนไต้หวันให้ความสนใจการลงทุนในประเทศไทยในหลากหลายอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์ อุตสาหกรรมพลังงานจากแสงอาทิตย์ อุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมเคมี เป็นต้น

พิธีเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ ไทเป เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2551

อาคารสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงเทพมหานคร

ในปี 2551 นักลงทุนไต้หวันให้ความสนใจการลงทุนในไทยโดยการยื่นคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนคิดเป็นมูลค่ากว่า 7,000 ล้านบาท สำหรับในปีนี้อาจจะมีนักลงทุนไต้หวันสนใจที่จะลงทุนในไทยมากกว่าปีก่อน

อาคารที่สำนักงาน เศรษฐกิจการลงทุน ณ ไทยเป ได้พบปะนักลงทุนไต้หวันหลายราย ได้รับทราบว่านักลงทุนไต้หวัน มีทัศนคติที่ดี

จากการที่สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ ไทยเปได้พบปะนักลงทุนไต้หวันมาแล้วหลายรายได้รับทราบว่านักลงทุนไต้หวันมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย บางรายเคยมาประเทศไทยมากกว่าสิบครั้ง ทั้งมาเพื่อสำรวจजूทางทำธุรกิจและเพื่อท่องเที่ยว ขณะเดียวกันมีนักลงทุนหลายรายที่ขึ้นขอบประเทศไทยเนื่องจากมีพนักงานไทยประจำโรงงานในไต้หวันหลายคน ซึ่ง

เจ้าของกิจการ ให้การชมเชยว่าพนักงานชาวไทยเป็นแรงงานฝีมือดี มีความขยันขันแข็ง อดทนสูง

สำหรับเศรษฐกิจของไต้หวันในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2552 ยังไม่สู้ดีนักแต่มีสัญญาณที่ดีในครึ่งปีหลังโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ แจ้งว่าตลอดปี 2552 ไต้หวันจะมีอัตราเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจติดลบที่ประมาณร้อยละ 4.1 และในปี 2553 เศรษฐกิจไต้หวันจะเติบโตที่ร้อยละ 3.7 ขณะเดียวกันสำนักแรงงานไทยในไต้หวันยืนยันว่า ขณะนี้ไต้หวันได้เรียกแรงงานไทยที่เลิกจ้างในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจในปีที่ผ่านมา ให้กลับมาทำงานหลายพันราย (โรงงานต่างๆ ในไต้หวันมีการจ้างแรงงานไทยในขณะนี้มากกว่า 80,000 คน)

» กลยุทธ์ในการนำไปสู่ความสำเร็จ

บทบาทที่สำคัญของสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ ไทยเป ที่ต้องทำอย่างต่อเนื่องคือ ทำให้นักลงทุนทุกระดับของไต้หวันได้ทราบว่ามีสำนักงานฯ เพื่อส่งเสริมการลงทุนที่ไต้หวัน เพื่อเพิ่มการอำนวยความสะดวกและให้ความรวดเร็วในการติดต่อ

โดยกลยุทธ์ที่ใช้ในการนำไปสู่ความสำเร็จในการชักจูงลงทุนก็คือ การสร้างความเป็นเพื่อน ความเป็นมิตรแท้ สร้างความน่าเชื่อถือในเรื่องข่าวสารข้อมูลที่รวดเร็ว แม่นยำและการให้ข้อมูลถึงตัวนักลงทุน ใส่ใจและพร้อมช่วยแก้ปัญหาให้นักลงทุนไม่ว่าจะเป็นรายใหม่และนักลงทุนที่ได้ลงทุนแล้ว เป็นเรื่องที่น่ายินดีว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว นักลงทุนไต้หวันจะมีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทย การลงทุนในไทยซึ่งเปรียบเสมือนบ้านแห่งที่สองของพวกเขา จึงเป็นฐานการผลิตที่สำคัญ

โรงงาน Gentech ผู้ผลิต Solar Cell รายใหญ่ในไต้หวัน

บีโอไอรุกดึงดูดการลงทุนตอนใต้ของจีน เปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนที่กว้างใจ

บ้งอร รุติะไพศาลผล

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครกว่างโจว มีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2552 การเปิดสำนักงานกว่างโจวแห่งนี้ เป็นการตอกย้ำถึงความเชื่อมั่นของไทย ที่ให้ความสำคัญกับการลงทุนของกลุ่มนักธุรกิจจีน โดยจะเป็นแหล่งให้ข้อมูล นโยบายส่งเสริมการลงทุนของไทย และการให้บริการที่เป็นประโยชน์แก่นักลงทุนในพื้นที่จีนตอนใต้ โดยครอบคลุมพื้นที่ 6 มณฑล คือ กวางตุ้ง กวางสี หูหนาน ไต้หวัน เจียงซี ผู้เจี้ยน และฮ่อกง ในการจัดพิธีเปิดสำนักงานฯ ยังประกอบไปด้วย การจัดสัมมนาธุรกิจไทย-จีน (กว่างโจว) มีหน่วยงานภาครัฐ และนักธุรกิจชั้นนำของจีน และไทย จำนวนกว่า 500 คน โดยเป็นนักธุรกิจจีนจำนวน 330 คน นักธุรกิจไทย 170 คน

» การเจรจาในระดับการค้า

ในขณะที่กิจกรรมจับคู่ธุรกิจก็ได้รับความสนใจจากกลุ่มนักธุรกิจจีนจำนวน 117 บริษัท และบริษัทไทยจำนวน 24 บริษัท มีการขอคำปรึกษาจากบีโอไอในเรื่องการค้าและการลงทุนในประเทศไทย 17 บริษัท มีการจับคู่เจรจาธุรกิจทั้งสิ้น 98 คู่ แบ่งเป็นการจับคู่เจรจาธุรกิจทั่วไป 89 คู่ จับคู่เจรจาโดยมีการลงนามความร่วมมือ 9 คู่ ส่วนใหญ่อยู่ในธุรกิจอาหาร ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เกษตรกรรม โลหะการ และอสังหาริมทรัพย์ โดยมีมูลค่าการเจรจาธุรกิจทั้งหมดรวมกันประมาณ 20,000 ล้านบาท แบ่งเป็นมูลค่าการค้า 12,000 ล้านบาท และการลงทุน 8,000 ล้านบาท จากมูลค่า 20,000 ล้านบาทข้างต้น เป็นมูลค่าจากการลงนามความร่วมมือเอ็มโอยูจำนวน 9 ฉบับ มีมูลค่าการค้าการลงทุนประมาณ 15,000 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นการลงนามด้านการค้า มูลค่า 12,000 ล้านบาท และการลงทุน 3,000 ล้านบาท เช่น

- การทำข้อตกลงขายผลไม้มาจีน มีมูลค่ามากกว่า 10,500 ล้านบาท
- การทำข้อตกลงขายยางพารามาจีน มีมูลค่า 500 ล้านบาท
- การทำข้อตกลงขายแป้งมันสำปะหลังมาจีน มีมูลค่า 100 ล้านบาท

- การทำข้อตกลงการลงทุนชิ้นส่วนสายไฟและนาฬิกา ในไทยมีมูลค่า 350 ล้านบาท
- การทำข้อตกลงร่วมลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ในไทยมีมูลค่า 3,500 ล้านบาท

ส่วนการจับคู่ทางธุรกิจทั่วไปมีมูลค่าประมาณ 1,470 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นมูลค่าการค้า 1,200 ล้านบาท และมูลค่าการลงทุน 270 ล้านบาท

กว่างโจวเป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญของมณฑลกว่างตุ้ง
ได้ชื่อว่า “โรงงานแห่งโลก”
มีศักยภาพในอุตสาหกรรม
ไอที เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์
ยานยนต์และชิ้นส่วน

พิธีเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครกว่างโจวเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2552

» กวางตุ้ง โรงงานแห่งโลก

นอกจากนี้ กว่างโจวเป็นเมืองเศรษฐกิจที่สำคัญของมณฑลกว่างตุ้งซึ่งได้ชื่อว่า “โรงงานแห่งโลก” มีศักยภาพในอุตสาหกรรม ไฮเทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และชิ้นส่วน ผู้ว่าการมณฑล มีนโยบายผลักดันให้นักธุรกิจไป

การสัมมนาการลงทุน ในพิธีเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการทุน ณ นครกว่างโจว มีผู้เข้าร่วมประมาณ 550 คน แบ่งเป็นภาครัฐและเอกชนจีน 400 คน และหน่วยงานภาครัฐและเอกชนไทย 150 คน

ลงทุนในต่างประเทศ ปัจจุบันมีชาวจีนที่ไปอยู่ในต่างประเทศมากกว่า 50 ล้านคน และในจำนวนนี้ 30 ล้านคนเป็นชาวจีนจากมณฑลกว่างตุง โดยไปอยู่ในประเทศไทยมากที่สุด การเปิดสำนักงานกว่างโจวในครั้งนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของไทยในการเป็นฐานรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมของจีน และความพร้อมในการรองรับนโยบายของรัฐบาลจีนที่สนับสนุนวิสาหกิจจีนเข้าไปลงทุน เพื่อร่วมพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานในประเทศไทย เช่น โครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ และความร่วมมือด้านโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว และเทคโนโลยีทางการเกษตรในอนาคตอีกด้วย

» ศักยภาพการลงทุนของมณฑลกว่างตุง

จากการจัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจการทุนแห่งใหม่ ณ นครกว่างโจว ซึ่งดูแลพื้นที่เงินทางใต้ 6 มณฑล ได้แก่ กวางตุง กวางสี หูหนาน ไทหนาน เจียงซี ผู้เจี้ยน และฮองกง ซึ่งมีพื้นที่ที่กว้างใหญ่ ดังนั้น ภารกิจในระยะแรกของการชักจูงการลงทุนของสำนักงานฯ จึงจะเน้นไปยังมณฑลขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพทางการลงทุนที่เด่นชัด เช่น มณฑลกว่างตุง เนื่องจากมณฑลกว่างตุงเป็นมณฑลที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าที่สุดมณฑลหนึ่งในจีน และมีความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในความเป็น “อันดับหนึ่งของจีน” ถึง 6 ด้าน ดังนี้

๑) ผลิตรวมจากการประมง

- ๑) มูลค่าการค้าปลีก
- ๑) มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และรายรับจากการท่องเที่ยว
- ๑) ผลิตรวมทางอุตสาหกรรม
- ๑) มูลค่าการนำเข้าและส่งออก
- ๑) GDP ของมณฑลกว่างตุงในปี 2551 มีมูลค่ามากที่สุดในประเทศ โดยมีมูลค่า 3.56 ล้านล้านหยวน เพิ่มขึ้นจากปี 2550 คิดเป็นร้อยละ 10.1

จากความโดดเด่นดังกล่าวทำให้อัตราการเพิ่มการผลิตในภาคอุตสาหกรรมของมณฑลเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 15.6 ต่อปี และในอุตสาหกรรมภาคบริการประมาณร้อยละ 11.7 ต่อปี โดยเฉพาะอุตสาหกรรมด้านสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมผลิตและจัดส่งพลังงานไฟฟ้าและความร้อน และอุตสาหกรรมอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง

มณฑลกว่างตุงยังนับเป็นฐานอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในจีน ซึ่งมีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมมานาน

มณฑลกว่างตุงยังนับเป็นฐานอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในจีนซึ่งมีความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมมานาน โดยในปี 2550 มีมูลค่าผลิตรวมทางอุตสาหกรรมมากเป็นอันดับ 1

ของจีน โดยมีมูลค่า 6.28 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2549 ถึงร้อยละ 21.2 และเป็นผู้นำในเกือบทุกอุตสาหกรรม เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ โทรทัศน์ พัดลม ตู้เย็น สินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ เสื้อผ้า รองเท้า อาหารแปรรูป รถจักรยาน และของเล่น ซึ่งล้วนเป็นสินค้าที่มณฑลกวางตุ้งส่งออกได้มากกว่ามณฑลอื่นๆ โดยสามารถผลิตเครื่องปรับอากาศ และโทรทัศน์สีได้มากที่สุด ในจีน โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในนครกว่างโจว ตงก่วน ชุ่นเต๋อ เจียงเหมิน จูไห่และซัวเถา นอกจากนี้ นครกว่างโจว ฝอซานและชุ่นเต๋อ ยังมีอุตสาหกรรมสาวเส้นไหม และการทอไหมที่เจริญก้าวหน้า

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมของมณฑลกวางตุ้งได้ปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตในอุตสาหกรรมหนัก และอุตสาหกรรมใหม่ด้านเทคโนโลยีขั้นสูง สัดส่วนของมูลค่าผลิตผลรวมด้านอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมหนักเพิ่มจากร้อยละ 42.9 ในปี 2542 เป็นร้อยละ 61.6 ในปี 2550 โดยเฉพาะที่เมืองเซินเจิ้น ซึ่งมีผลผลิตอุตสาหกรรมใหม่และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงคิดเป็นร้อยละ 57.3 ของผลิตผลรวมด้านอุตสาหกรรมของทั้งเมือง นอกจากนี้เมืองเซินเจิ้นยังมียอดการใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาสูงที่สุดในมณฑลกวางตุ้ง นอกจากด้านอุตสาหกรรมไฮเทคและการสื่อสารแล้ว ยังประกอบด้วย การแปรรูปโลหะ การผลิตเครื่องจักร การต่อเรือ การผลิตพลังงานไฟฟ้าและเหมืองแร่ เป็นต้น

จากที่ผ่านมากการลงทุนจากบริษัทในมณฑลกวางตุ้งที่มาลงทุนในประเทศไทย ได้แก่ บริษัท หัวเว่ย เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท กว่างเจิน รับเบอร์ (สตูล) จำกัด

ตารางแสดงสัดส่วนผลผลิตอุตสาหกรรมหลัก 9 หมวดของมณฑลกวางตุ้ง ปี 2550

ประเภท	อุตสาหกรรมหลัก	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
อุตสาหกรรมใหม่	อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และการสื่อสาร	1,337,733	34.4
	อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องจักรกล	850,229	21.9
	ปิโตรเลียมและเคมี	504,969	13.0
อุตสาหกรรมเดิมที่มีผลิตอยู่	สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย	304,389	7.8
	อาหารและเครื่องดื่ม	237,502	6.1
	วัสดุก่อสร้าง	221,364	5.7
อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ	ไม้และกระดาษ	131,059	3.4
	0	43,212	1.1
	รถยนต์และรถจักรยานยนต์	257,448	6.6

ที่มา : Guangdong Statistical Yearbook 2008

บริษัท กว่างเจิน รับเบอร์ (ตรัง) จำกัด บริษัท ทีซีแอล ทอมสัน อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ซีไอเอ็มซี วิซีเคิล (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ มณฑลกวางตุ้งจึงนับเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะขยายการลงทุนไปยังต่างประเทศ ประกอบกับนโยบายทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่สำคัญของมณฑลกวางตุ้ง คือ

- พัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น
- เสริมสร้างและยกระดับนวัตกรรมทางเทคโนโลยี

ทำให้โอกาสในการชักจูงการลงทุนจากมณฑลกวางตุ้งในอุตสาหกรรมเป้าหมายไปยังประเทศไทยมีมากขึ้น จากผลสำเร็จของบริษัทชั้นนำในมณฑลกวางตุ้ง ที่ประสบความสำเร็จในการมาลงทุนในประเทศไทย

ในนโยบายการชักจูงการลงทุนในระยะต่อไป จะสามารถใช้เครือข่ายของบริษัทที่มีศักยภาพเหล่านี้ ช่วยในการประชาสัมพันธ์เพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จต่อไป

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงสตอกโฮล์ม สำนักงานแห่งใหม่ล่าสุดของบีไอไอ

ชลลดา อารีรัชกุล

เพื่อขยายเครือข่ายการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนในยุโรปเหนือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้เปิดสำนักงานล่าสุดที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน โดยมีภารกิจเพื่อส่งเสริมและชักจูงให้นักลงทุนในภูมิภาคนี้เห็นว่าการลงทุนในประเทศไทยให้เป็นแหล่งการลงทุนที่มีศักยภาพและเป็นประตูเปิดสู่ตลาดเอเชีย สำนักงานบีไอไอแห่งใหม่คาดว่าจะเพิ่มการลงทุนจากประเทศในยุโรปเหนือได้ประมาณร้อยละ 15

» สำนักงานสาขาลำดับที่ 13 ของบีไอไอ

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้นำคณะผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่บีไอไอเดินทางไปเยือนสตอกโฮล์ม ระหว่างวันที่ 23 - 26 กันยายน 2552 เป็นเวลา 4 วันเพื่อเปิดสำนักงานในต่างประเทศลำดับที่ 13 และเป็นสำนักงานลำดับที่ 3 ในยุโรปต่อจากปารีส และแฟรงก์เฟิร์ต วัตถุประสงค์ของการมาเยือนสวีเดนในครั้งนี้

ประการแรก เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมและ ชักจูงการลงทุน ในโอกาสที่บีไอไอมาเปิดสำนักงานสตอกโฮล์ม

ประการที่สอง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสทางการค้าและการลงทุนระหว่างภาคธุรกิจของไทยและสวีเดนให้มีความเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น รวมถึงสนับสนุนให้ภาคเอกชน โดยเฉพาะผู้ประกอบการของสวีเดนในสาขาธุรกิจต่างๆ ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศไทย รวมถึงนโยบายส่งเสริมการลงทุนต่างๆ ของบีไอไอ

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงสตอกโฮล์ม ตั้งอยู่ใจกลางเมืองสตอกโฮล์ม ย่าน Stureplan ซึ่งเป็นย่านธุรกิจสำคัญแห่งหนึ่ง จัดเป็นสำนักงานในต่างประเทศลำดับที่ 13 และเป็นสำนักงานต่างประเทศล่าสุดของบีไอไอ

สำหรับการจัดพิธีเปิดสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงสตอกโฮล์ม ได้จัดให้มีการสัมมนาในหัวข้อ Thailand Means Business ในวันที่ 25 กันยายน 2552 โดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด 94 คน ซึ่งนับเป็นกิจกรรมสำคัญและส่งผลดีอย่างมากต่อการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนเป้าหมายเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศไทย จากผลของการกระตุ้นจากรัฐบาล ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงสัญญาณในแง่บวกของการฟื้นฟูเศรษฐกิจ เช่น การเพิ่มการนำเข้าวัตถุดิบและชิ้นส่วน การเพิ่มพลังการผลิต และการลดลงของอัตราการว่างงาน เป็นต้น

นอกจากนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมยังได้พบปะหารือกับ Ms. Ewa Bjorling รัฐมนตรีด้านการค้าของกระทรวงการต่างประเทศสวีเดน และผู้บริหารของบริษัทใหญ่ในสวีเดน ได้แก่ บริษัทอีเกียกรุ๊ป กลุ่มผู้ดำเนินธุรกิจเฟอร์นิเจอร์รายใหญ่ในสวีเดน ปัจจุบันได้เข้ามาทำสัญญาจ้างบริษัทเอสดีเอส ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ของไทย ผลิตสินค้าภายใต้แบรนด์ของอีเกียถึง 15,000 ล้านบาท และยังได้ร่วมกับนักลงทุนไทยลงทุนตั้งอีเกีย สโตร์ ซึ่งจะสร้างเสร็จภายในปี 2554 นี้ โดยจะทำให้เป็น

สนับสนุนให้ภาคเอกชนโดยเฉพาะ
ผู้ประกอบการของสวีเดน
ในสาขาธุรกิจต่างๆ
ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับ
การลงทุนในประเทศไทย

เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2552 บีโอไอจัดสัมมนาการลงทุนเนื่องในโอกาสเปิดสำนักงานอย่างเป็นทางการ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน และมี Ms. Ewa Bjorling รัฐมนตรีทางการค้า กระทรวงการต่างประเทศสวีเดน ให้เกียรติเข้าร่วม มีผู้แทนภาครัฐและนักธุรกิจสวีเดนเข้าร่วมงานประมาณ 70 คน

ศูนย์เฟอร์นิเจอร์ที่ใหญ่ที่สุดในไทย จากนั้นได้เข้าเยี่ยมชมบริษัท อีริคสัน ซึ่งเป็นหนึ่งในบริษัทชั้นนำทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารเต็มรูปแบบและครบวงจรที่สุด ที่ผ่านมามีได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอแล้ว 5 โครงการ มูลค่าการลงทุนรวมประมาณ 1,000 กว่าล้านบาท ซึ่งบริษัทมีความสนใจจะเข้าไปลงทุนระบบรับสัญญาณโทรศัพท์มือถือระบบ 3 จีในไทย แต่ต้องรอดความชัดเจนของภาครัฐว่าจะสนับสนุนระบบ 3 จีให้เกิดขึ้นภายในเร็วๆ นี้หรือไม่

1. กิจการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอซีที)
2. กิจการพลังงานทดแทน
3. การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
4. การผลิตเครื่องมือแพทย์
5. รวมไปถึงกิจการในสาขาบริการต่างๆ เช่น บ้านพักผู้เกษียณอายุ สำนักสนับสนุนการค้าการลงทุน สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค เป็นต้น

ปัจจุบันมีบริษัทสวีเดนได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ และจัดตั้งบริษัทแล้วจำนวน 47 โครงการ (สถิติระหว่างปี 2513 - สิงหาคม 2552) มูลค่าเงินลงทุนรวมกว่า 14,000 ล้านบาท (ประมาณ 2,800 ล้านสวีดิชโครนา) บริษัทสวีเดนรายใหญ่ที่ลงทุนในไทยแล้วได้แก่ บริษัทมอลลิเก้ เฮลท์แคร์ บริษัทอิเลคโทรลักซ์ บริษัท อีริคสัน บริษัท เพอร์สตอร์ป บริษัท วอลโว่ และ บริษัท อีเกีย เป็นต้น

ประเทศสวีเดนถือเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และมีเทคโนโลยีอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ทันสมัย เป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียที่เป็นประเทศเป้าหมายหลัก

ประเทศสวีเดนถือเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วและมีเทคโนโลยีอุตสาหกรรมต่างๆ ที่ทันสมัย เป็นหนึ่งในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียที่เป็นประเทศเป้าหมายหลัก ทั้งในด้านชักจูงการลงทุนและการท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นประเทศคู่ค้าที่สำคัญกับประเทศไทยมานาน ซึ่งประเทศไทยสามารถใช้ประเทศสวีเดนเป็นประตูการค้าของไทยไปสู่ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคยุโรปเหนือและกลุ่มนอร์ดิก 5 ประเทศ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็ยังสามารถเป็นประตูการค้าของประเทศสวีเดนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย โดยสาขาที่ทางสวีเดนมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ และถือเป็นอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ในการชักจูงการลงทุนของบีโอไอ ได้แก่

» สำนักงานสต็อกโฮล์ม เพื่อการดึงดูดการลงทุน

สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติมาสู่ประเทศและคาดว่า การเปิดสำนักงานสต็อกโฮล์มจะช่วยเพิ่มการลงทุนจากสวีเดนและประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียรวมทั้งนอร์เวย์ เดนมาร์ก และฟินแลนด์ โดยจะให้บริการในรูปแบบของศูนย์บริการการลงทุนซึ่งจะให้ข้อมูลและคำปรึกษาแก่นักลงทุนที่ต้องการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย

ทิศทางใหม่

นโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่ SMEs

การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) นับว่ามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ บีโอไอ มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่ผู้ประกอบการ SMEs มาตั้งแต่ปี 2536 โดยได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง ล่าสุดได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายส่งเสริม SMEs ครั้งใหญ่ในเดือนพฤศจิกายน 2552

» นโยบายส่งเสริม SMEs ปี 2536-2546

บีโอไอ ได้เริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนา SMEs อย่างจริงจังเมื่อปี 2535 เมื่อมีการก่อตั้งหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) ขึ้น เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างผู้ประกอบการขนาดใหญ่กับผู้ผลิตชิ้นส่วนภายในประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจการของ SMEs

หลักเกณฑ์ส่งเสริมการลงทุน ในช่วงที่ผ่านมาไม่ได้เอื้อประโยชน์แก่กิจการ SMEs มากนัก เนื่องจากได้กำหนดเงื่อนไขการลงทุนขั้นต่ำแต่ละประเภทกิจการด้วย

นโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่ SMEs

ส่งเสริมการลงทุนเป็นการพิเศษแก่ SMEs

- > เปิดส่งเสริมการลงทุนบางประเภทเป็นการพิเศษ
- > ให้สิทธิและประโยชน์เป็นการพิเศษ
- > ห่อนปันเงินอุดหนุนส่งเสริม

บริการสนับสนุนแก่ SMEs

- > กิจกรรมประสานงานกับสถาบันการเงินเพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือแก่ SMEs
- > กิจกรรมประสานงานกับหน่วยงานราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ SMEs

เพิ่มโอกาสด้านการตลาด

- > กิจกรรมผู้ซื้อหอบผู้ขาย
- > กิจกรรมตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน
- > กิจกรรมจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน / จับคู่ธุรกิจ
- > กิจกรรมนำผู้ประกอบการไทยร่วมงานแสดงสินค้าและหอบผู้ซื้อระดับสากล
- > กิจกรรมสร้างเครือข่ายการลงทุนระหว่างภูมิภาค
- > กิจกรรมจัดงานแสดงสินค้าในประเทศ
- > บริการข้อมูลอุตสาหกรรมสนับสนุนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

พัฒนาความสามารถในการแข่งขัน

- > โครงการศูนย์แม่ข่ายการพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต การวิจัยและพัฒนา
- > มาตรการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ระหว่างภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษา
- > กิจกรรมประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการไทย

เดิมหลักเกณฑ์ส่งเสริมการลงทุนไม่ได้เอื้อประโยชน์แก่กิจการ SMEs มากนัก เนื่องจากได้กำหนดเงื่อนไขลงทุนขั้นต่ำแต่ละประเภทกิจการด้วย ซึ่งจะมีเงื่อนไขแตกต่างกันไป เป็นต้นว่า กำหนดกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ยางจะต้องลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท ฯลฯ เพื่อยกเลิกกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคดังกล่าวข้างต้น บีโอไอได้ออกประกาศที่ 2/2536 เรื่อง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขของกิจการที่จะให้การส่งเสริม ลงวันที่ 9 เมษายน 2536 กำหนดให้มีขนาดลงทุนขั้นต่ำเท่ากันหมดสำหรับทุกประเภทกิจการคือ 1 ล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน

จากนั้นหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมได้จัดตั้งโครงการเพื่อส่งเสริมให้กิจการขนาดกลางและขนาดย่อมได้มีช่องทางในด้านการตลาดมากขึ้น โดยได้จัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ กิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย (Vendor Meet Customers Program) ตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน 2540 เป็นต้นมา โดยการนำคณะผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยที่เป็น SMEs เข้าพบปะกับตัวแทนผู้ซื้อที่โรงงานผู้ซื้อ ทำให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนได้รับทราบข้อมูลความต้องการของผู้ซื้อโดยตรง และมีโอกาสศึกษาวิธีการจัดการผลิตของผู้ซื้อเพื่อที่จะได้ผลิตชิ้นส่วนให้ตรงกับความต้องการของผู้ซื้อและในบางกรณีผู้ซื้อยังแนะนำให้ความช่วยเหลือในด้านเทคนิคการผลิตให้กับผู้ขายด้วย

ต่อมาบีโอไอได้ออกประกาศที่ 6/2546 ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2546 เพื่อส่งเสริมการลงทุนแก่ SMEs เป็นกรณีพิเศษ ดังนี้

ประการแรก เปิดให้การส่งเสริมการลงทุนแก่กิจการบางประเภทแก่ SMEs เป็นการเฉพาะ

ประการที่สอง เพิ่มการให้สิทธิและประโยชน์แก่การลงทุนของ SMEs เป็นการพิเศษสำหรับกิจการตามที่กำหนด โดยยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากเงินได้สูงสุด 8 ปี โดยไม่จำกัดวงเงินสำหรับการลงทุน แตกต่างจากปกติที่กำหนดยกเว้นไม่เกินร้อยละ 100 ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนสำหรับกิจการ 2 กลุ่ม จำนวนรวม 10 กิจการ ได้แก่

1. กลุ่มผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ครอบคลุม 3 กิจการ
 - กิจการผลิตหรือถนอมอาหาร หรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (ยกเว้นการผลิตน้ำดื่ม ลูกอม และไอศกรีม)
 - กิจการคัดคุณภาพ บรรจุ เก็บรักษา พืช ผัก ผลไม้ ดอกไม้
 - กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร
2. กลุ่มอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์โดยเน้นที่ Lifestyle Product และผลิตภัณฑ์แนว Design ครอบคลุม 7 กิจการ คือ
 - กิจการผลิตผ้า
 - กิจการผลิตเครื่องนุ่งห่ม

- กิจกรรมผลิตของเล่น
- กิจกรรมผลิตของชำร่วยและของที่ระลึก
- กิจกรรมผลิตสิ่งประดิษฐ์
- กิจกรรมผลิตเครื่องเขียนหรือชิ้นส่วน
- กิจกรรมผลิตเครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน

ประการที่สาม กำหนดเงื่อนไขการลงทุนที่ผ่อนปรนมากขึ้น เป็นต้นว่า ลดวงเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนขั้นต่ำสำหรับการลงทุนของ SMEs เหลือ 500,000 บาท มีสัดส่วนหุ้นไทยขั้นต่ำร้อยละ 51 จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับจุดทะเบียนไม่เกิน 3/1 พร้อมกับกำหนดเงื่อนไขพิเศษดังนี้

(1) กรณีเป็นอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์โดยเน้นที่ Lifestyle Product และผลิตภัณฑ์แนว Design มีเงื่อนไข ดังนี้

- ต้องเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือ
- เป็นผู้ผลิตที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(2) สามารถนำกิจการส่วนที่ดำเนินการอยู่เดิมมารวม

ขอส่งเสริมฯ ได้ โดยจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

- คุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริมฯ จะต้องเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือมีสิทธิบัตรถาวรหรือขนาดการลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ทั้งของส่วนที่ดำเนินการอยู่เดิมและส่วนที่ลงทุนใหม่ รวมกันไม่เกิน 5 ล้านบาท
- ขนาดการลงทุนขั้นต่ำ ส่วนที่ลงทุนใหม่เพื่อเพิ่มกำลังผลิต จะต้องมิขนาดการลงทุนขั้นต่ำ (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ไม่น้อยกว่า 500,000 บาท
- กำลังผลิต กำลังผลิตส่วนที่เพิ่มใหม่ไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของกำลังผลิตเดิม

(3) ต้องมีสิทธิบัตรถาวรหรือขนาดการลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ทั้งของส่วนที่ดำเนินการอยู่เดิม (ถ้ามี) และส่วนที่ลงทุนใหม่ รวมกันไม่เกิน 200 ล้านบาท ในขั้นยื่นขอรับการส่งเสริมฯ อย่างไรก็ตาม ในขั้นตรวจสอบเพื่ออนุญาตให้เปิดดำเนินการ (ภายใน 36 เดือน นับจากออกบัตรส่งเสริม) หากพบว่ามิขนาดการลงทุนเกิน 200 ล้านบาท จะลดสิทธิและประโยชน์ที่ได้รับตามหลักเกณฑ์ทั่วไปขณะที่ยื่นขอรับการส่งเสริมฯ

อย่างไรก็ตาม นโยบายในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนแก่ SMEs เป็นการเฉพาะตามนี้ ถือว่าไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก เมื่อดูจากจำนวนผู้ที่มาขอรับการส่งเสริมฯ โดยนับตั้งแต่เริ่มใช้ในปี 2546 จนถึงเดือนกันยายน 2552 มีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ เพียง 146 โครงการ เงินลงทุน 8,414 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.1 ของจำนวนโครงการทั้งหมด และร้อยละ 0.3 ของเงินลงทุนทั้งหมด โดยเกือบทั้งหมดจะขอรับการส่งเสริมฯ ใน 2 ประเภทกิจการ คือ ประเภท 1.11 กิจการผลิตหรือถนอมอาหาร และประเภท 1.13 กิจการคัดคุณภาพ บรรจุ เก็บรักษาพืช ผัก ผลไม้ ดอกไม้

การที่มีจำนวนผู้ได้รับการส่งเสริมฯ น้อย มีสาเหตุต่างๆ ดังนี้

ประการแรก การกำหนดเงื่อนไขการให้การส่งเสริมฯ จำกัดเพียง 10 ประเภท เน้นด้านอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมเบา ไม่ครอบคลุมถึงอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ ฯลฯ

ประการที่สอง เงื่อนไขกลุ่มอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ต้องได้รับการคัดเลือกเป็นผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) หรือเป็นผู้ผลิตที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งต้องส่งรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการออกแบบ ดังนั้น จึงมีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ในกลุ่มนี้เพียง 10 โครงการ เงินลงทุนรวม 180 ล้านบาท

ประการที่สาม เงื่อนไขสำหรับนำกิจการส่วนเดิมมาขอรับการส่งเสริมฯ ด้วย กำหนดหลักเกณฑ์ต้องได้รับการคัดเลือกเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP และได้รับมาตรฐานชุมชน (มผช.) หรือเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือมีขนาดการลงทุนเดิมรวมกับส่วนใหม่ไม่เกิน 5 ล้านบาท ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ทำให้ในระยะที่ผ่านมา ไม่มีผู้มายื่นขอรับการส่งเสริมฯ โดยรวมกับกิจการส่วนเดิมแต่อย่างใด

กำหนดกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ ตามมาตรการ SMEs จากเดิมเพียง 10 ประเภท ให้เพิ่มเป็น 57 ประเภท

» นโยบายฉบับปรับปรุงใหม่ ปี 2552 เพิ่มกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ เป็น 57 ประเภท

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการประชุมเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2552 จึงมีมติเห็นชอบให้ปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่ SMEs เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุน โดยให้กำหนดเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์จากเดิมเป็น ดังนี้

1. ให้กำหนดประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ ตามมาตรการ SMEs เพิ่มเติม จากเดิมเพียง 10 ประเภท ให้เพิ่มเป็น 57 ประเภท
2. กำหนดเงื่อนไขในการขอรับการส่งเสริมฯ ดังนี้
 - 2.1 จะต้องมีขนาดการลงทุนไม่น้อยกว่า 500,000 บาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน)

- 2.2 จะต้องมีคนไทยถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน
- 2.3 จะต้องใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 : 1
- 2.4 อนุญาตให้นำเครื่องจักรใช้แล้วในประเทศมาใช้ในโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ได้ โดยมีมูลค่าไม่เกิน 10 ล้านบาท และจะต้องลงทุนเครื่องจักรใหม่มีมูลค่าไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของมูลค่าเครื่องจักรใช้แล้ว
- 2.5 โครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ แต่ละโครงการจะต้องมีขนาดการลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่เกิน 20 ล้านบาท แต่เมื่อรวม

- ทั้งกิจการแล้วจะต้องมีสินทรัพย์ถาวรสุทธิหรือขนาดการลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่เกิน 200 ล้านบาท
- 2.6 จะต้องยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2554
- 3. สิทธิและประโยชน์ที่ได้รับมีดังนี้
 - 3.1 ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรทุกเขต
 - 3.2 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี โดยไม่กำหนดสัดส่วนการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
 - 3.3 สิทธิและประโยชน์อื่นที่ได้รับตามหลักเกณฑ์ประกาศคณะกรรมการที่ 1/2543

ประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ ตามนโยบายส่งเสริม SMEs ใหม่

หมวดเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร

- ประเภท 1.1 กิจการเพาะขยายพันธุ์พืชและปรับปรุงพันธุ์พืช
- ประเภท 1.2 กิจการเพาะปลูกด้วยระบบ Hydroponics
- ประเภท 1.4 กิจการผลิตปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ หรือสารปรับปรุงดิน
- ประเภท 1.5 กิจการขยายพันธุ์สัตว์หรือเลี้ยงสัตว์
- ประเภท 1.6 กิจการผลิตอาหารสัตว์หรือส่วนผสมอาหารสัตว์
- ประเภท 1.7 กิจการอบพืชและไซโล
- ประเภท 1.9 กิจการฆ่าและชำแหละสัตว์
- ประเภท 1.10 กิจการฟอกหนังสัตว์ แต่งสำเร็จหนังสัตว์ หรือการตกแต่งขนสัตว์
- ประเภท 1.11 กิจการผลิตหรือถนอมอาหาร หรือสิ่งปรุงแต่งอาหารโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (ยกเว้นการผลิตน้ำตาลและไอศกรีม)*
- ประเภท 1.12 กิจการผลิตน้ำมันหรือไขมันจากพืชและสัตว์
- ประเภท 1.13 กิจการผลิตแป้งจากพืชหรือเตาตรินหรือโมดิไฟด์สตาร์ช
- ประเภท 1.14 กิจการคัดคุณภาพและบรรจุ เก็บรักษาพืชผักผลไม้หรือดอกไม้ ผลผลิตจากการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย*

- ประเภท 1.15 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร*
- ประเภท 1.16 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ
- ประเภท 1.17 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร
- ประเภท 1.19 กิจการห้องเย็นหรือกิจการห้องเย็นและขนส่งห้องเย็น

หมวดเหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน

- ประเภท 2.4 กิจการผลิตเซรามิกส์
 - ประเภทย่อย 2.4.1 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ (ยกเว้น Earthenware)
 - ประเภทย่อย 2.4.2 กิจการผลิตกระเบื้องผนังหลังคาเซรามิกส์
 - ประเภทย่อย 2.4.3 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ Advanced Ceramics
- ประเภท 2.6 กิจการผลิตแก้วหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- ประเภท 2.7 กิจการผลิตวัสดุทนไฟหรือฉนวนกันความร้อน
- ประเภท 2.8 กิจการผลิตแผ่นยิปซัมหรือผลิตภัณฑ์จากยิปซัม
- ประเภท 2.12 กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ

- ประเภท 2.14 กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กทุบ
- ประเภท 2.15 กิจการรีด ดึง หล่อ หรือทุบโลหะที่มีไขเหล็ก

หมวดอุตสาหกรรมเบา

- ประเภท 3.1 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอหรือชิ้นส่วน
 - ประเภทย่อย 3.1.3 กิจการผลิตผ้า*
 - ประเภทย่อย 3.1.6 กิจการผลิตเครื่องนุ่งห่ม*
 - ประเภทย่อย 3.1.7 กิจการผลิตชิ้นส่วนประกอบเครื่องนุ่งห่ม
 - ประเภทย่อย 3.1.8 กิจการผลิตเคหะสิ่งทอ
- ประเภท 3.3 กิจการผลิตรองเท้าหรือชิ้นส่วน
- ประเภท 3.4 กิจการผลิตกระเป๋าหรือชิ้นส่วน
- ประเภท 3.5 กิจการผลิตอุปกรณ์กีฬาหรือชิ้นส่วน
- ประเภท 3.6 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์หรือหนังเทียม
- ประเภท 3.11 กิจการผลิตเครื่องเขียนหรือชิ้นส่วน*
- ประเภท 3.12 กิจการผลิตของเล่น*
- ประเภท 3.14 กิจการผลิตสิ่งประดิษฐ์ (ยกเว้นผลิตภัณฑ์จากไม้หวงห้าม)*
- ประเภท 3.15 กิจการผลิตเครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน (ยกเว้นผลิตภัณฑ์จากไม้หวงห้าม)*

หมวดผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

- ประเภท 4.1 กิจการผลิตเครื่องมือช่างและเครื่องมือวัด
- ประเภท 4.2 กิจการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์
- ประเภท 4.3 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ
- ประเภท 4.4 กิจการชุบเคลือบผิวด้วยโลหะหรือ Anodize
- ประเภท 4.5 กิจการอบ-ชุบโลหะ (Heat Treatment)
- ประเภท 4.6 กิจการต่อเรือหรือซ่อมเรือ
- ประเภท 4.7 กิจการผลิตยานพาหนะที่ขับเคลื่อนด้วยระบบไฟฟ้า (เฉพาะที่ไม่สามารถจดทะเบียนตาม พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ศ. 2522)
- ประเภท 4.8 กิจการผลิตรถไฟหรือรถไฟฟ้า หรืออุปกรณ์หรือชิ้นส่วน (เฉพาะระบบราง)
- ประเภท 4.10 กิจการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ
- ประเภท 4.16 กิจการซ่อมชิ้นส่วนยานพาหนะอุปกรณ์ไฟฟ้า

และอิเล็กทรอนิกส์

- ประเภท 4.17 กิจการซ่อมเครื่องจักรอุปกรณ์เพื่อการอุตสาหกรรม
- ประเภท 4.18 กิจการผลิตและซ่อมบำรุงรักษาตู้ลิ้นค้าแบบคอนเทนเนอร์และเครื่องจักร อุปกรณ์ในการขนถ่ายสินค้า (Material Handling Equipment)
- ประเภท 4.19 กิจการผลิตโครงสร้างโลหะสำหรับงานก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม (Fabrication Industry) หรือการซ่อม Platform

หมวดอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

- ประเภท 5.1 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับงานอุตสาหกรรม
- ประเภท 5.2 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ประเภท 5.3 กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ประเภท 5.4 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
- ประเภท 5.5 กิจการผลิตชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์

หมวดเคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

- ประเภท 6.5 กิจการผลิตยาและหรือสารออกฤทธิ์สำคัญในยา
 - การผลิตยาแผนไทย
- ประเภท 6.12 การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก
- ประเภท 6.15 กิจการผลิตสิ่งของจากเยื่อหรือกระดาษ
- ประเภท 6.16 กิจการผลิตสิ่งพิมพ์

หมวดบริการและสาธารณูปโภค

- ประเภท 7.4.3 กิจการโรงแรม
 - กำหนดเงื่อนไขพิเศษ ดังนี้
 - โครงการตั้งในเขต 1 และเขต 2 รวมทั้งอำเภอหาดใหญ่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ อำเภอหัวหิน อำเภอชะอำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ ไม่อยู่ในข่ายให้การส่งเสริมฯ
 - ต้องมีจำนวนห้องพักไม่ต่ำกว่า 40 ห้อง

หมายเหตุ : * ประเภทกิจการสำหรับ SMEs ที่ได้กำหนดไว้แล้วตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 6 / 2546

กิจกรรมส่งเสริมงานวิจัยพัฒนา และแหล่งเงินทุน SMEs

นอกจากนโยบายส่งเสริมการลงทุน SMEs ซึ่งเป็นการให้สิทธิประโยชน์โดยตรงแล้ว บีโอไอยังมีนโยบายสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งด้านการเงินแก่ SMEs ด้วย โดยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

ในปี 2550 บีโอไอได้ประกาศมาตรการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาระหว่างอุตสาหกรรมและสถาบันการศึกษา เป็นมาตรการที่มุ่งส่งเสริมให้ SMEs ที่ดำเนินกิจการอยู่แล้วให้ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในการวิจัยและพัฒนา เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยเสนอให้สิทธิและประโยชน์ด้านส่งเสริมการลงทุน คือ การยกเว้นอากรขาเข้าอุปกรณ์ในการวิจัยและพัฒนา การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3 ปี เป็นสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 70 ของเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา แต่เป็นเงินไม่เกิน 10 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2550 ลงวันที่ 14 กันยายน 2550

ล่าสุดในปี บีโอไอได้ริเริ่มเปิดให้บริการเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริม SMEs หลายโครงการ/กิจกรรม โครงการแรก คือ โครงการศูนย์บ่มเพาะการพัฒนานวัตกรรม กระบวนการผลิต การวิจัยและพัฒนา เป็นการสนับสนุนส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้จัดตั้งศูนย์บ่มเพาะการพัฒนานวัตกรรม กระบวนการผลิต การวิจัยและพัฒนา เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs อันจะนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

โดยได้ลงนามในสัญญาจ้างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เป็นผู้ดำเนินการโครงการนี้แล้วเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2552 กำหนดเป้าหมายการดำเนินการ ดังนี้

- จัดตั้งศูนย์บ่มเพาะเพื่อส่งเสริมการลงทุนภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี จำนวน 1 ศูนย์
- จัดตั้งเครือข่ายศูนย์บ่มเพาะทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอีก 6 ศูนย์ คือ ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- ผู้ประกอบการ SMEs ที่เข้าร่วมการอบรมสัมมนา เข้ารับคำปรึกษา การขอข้อมูลเบื้องต้น และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหา จำนวนไม่น้อยกว่า 1,000 ราย
- ผู้ประกอบการ SMEs ที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าร่วมรับความช่วยเหลือสนับสนุนพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิต และการวิจัยและพัฒนา ตามโครงการศูนย์บ่มเพาะไม่น้อยกว่า 20 ราย

บีโอไอลงนามในบันทึกความเข้าใจกับสถาบันการเงิน 4 แห่ง คือ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารนครหลวงไทย และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2552 โดยมีนายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นสักขีพยาน

กิจกรรมที่สอง คือ กิจกรรมประสานงานกับสถาบันการเงินเพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือแก่ SMEs โดยได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจกับสถาบันการเงิน 4 แห่ง คือ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารนครหลวงไทย และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2552 เพื่อพัฒนาความร่วมมือเพื่อให้กิจการ SMEs ซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารได้ทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากการขอรับส่งเสริมการลงทุน ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ จะได้รับการพิจารณาสนับสนุนด้านการปล่อยสินเชื่อ เพื่อลงทุนในการขยายธุรกิจต่อไป

10 แนวทาง การส่งเสริม SMEs ให้เข้มแข็ง ของภาครัฐ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs (Small and Medium Enterprises) นับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน รัฐบาลหลายๆ ประเทศ รวมทั้งไทย จึงมีนโยบายส่งเสริม SMEs อย่างไรก็ตาม การสร้าง SMEs กลับไม่ใช่เรื่องง่ายอย่างที่คิด หลายๆ ประเทศต้องประสบกับความล้มเหลวในการดำเนินนโยบายในด้านนี้

SMEs เป็นธุรกิจขนาดเล็ก ความต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐแตกต่างจากกรณีของธุรกิจขนาดใหญ่หรือบริษัทข้ามชาติเป็นอย่างมาก การที่รัฐบาลของหลายประเทศล้มเหลวในการดำเนินนโยบายส่งเสริม SMEs เนื่องจากดำเนินกลยุทธ์ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของ SMEs กล่าวคือ มุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือคล้ายคลึงกับการประชาสัมพันธ์มากกว่าการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ SMEs เติบโตอย่างแข็งแกร่ง พึ่งตัวเองได้ในระยะยาว

การส่งเสริม SMEs ให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน มีแนวทาง 10 ประการ ดังต่อไปนี้

» 1. เปลี่ยนทัศนคติ เป็นเก่าแก่ ดีกว่าลูกจ้าง

การปรับเปลี่ยนทัศนคติของประชาชนให้อยากเป็นผู้ประกอบการ SMEs มีธุรกิจของตนเองมากกว่าอยากเป็นลูกจ้างกินเงินเดือน นับว่าเป็นประเด็นสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่พัฒนาแล้ว เนื่องจากยิ่งประเทศพัฒนา มากขึ้นเท่าไร ประชาชนยังมีแนวโน้มลดความสนใจที่จะเป็น SMEs ลงมากเท่านั้น

ตัวอย่างหนึ่ง คือ กรณีของสิงคโปร์ ปัจจุบันมีตำแหน่งงานจำนวนมากทั้งในหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และบริษัท ข้ามชาติ ดังนั้น แม้คนสิงคโปร์ทำงานเป็นเพียงแค่ลูกจ้าง ก็มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีแล้ว จึงไม่กระตือรือร้นที่จะขวนขวาย เป็นเจ้าของ นับว่าแตกต่างอย่างมากจากกรณีของประเทศ ยากจน ซึ่งการเป็นลูกจ้างจะได้รับเงินเดือนต่ำมาก ส่วนใหญ่ เป็นตำแหน่งเสมียนหรือกรรมกร ดังนั้น ประชาชนในประเทศ เหล่านี้ไม่มีทางเลือก ต้องตั้งตัวเป็นเจ้าของเพื่อให้มีรายได้ เพียงพอกับความต้องการ

สำหรับกรณีของเกาหลีใต้ ซึ่งรัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า ประชาชนมีแนวโน้มสนใจเป็นมนุษย์เงินเดือนมากขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ผู้ที่มีความสนใจก่อตั้งกิจการของตนเอง มีแนวโน้ม ลดลงตามลำดับ ดังนั้น รัฐบาลจึงพยายามฟื้นฟูวิญญานแห่ง การเป็นผู้ประกอบการใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยได้ร่วมมือกับสถานี โทรทัศน์สร้างละครชีวิตประวัติของผู้ประกอบการ SMEs ในอดีต 2 คน ที่ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมากในการก่อตั้งกิจการ จนเติบโตใหญ่ คือ นาย Chung Ju Yung ผู้ก่อตั้งกลุ่มฮุนได และนาย Lee Byung Chull ผู้ก่อตั้งกลุ่มซัมซุง

กรณีของสหรัฐฯ นับว่าแตกต่างจากประเทศอื่น ๆ เป็นอย่างมาก แม้ประชาชนมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น แต่ส่วนใหญ่ ยังคงสนใจที่จะประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการใหม่ ทำให้ สหรัฐฯ กลายเป็นประเทศที่มีผู้ประกอบการใหม่จำนวนมาก กว่าในยุโรปและญี่ปุ่น

ข้อแตกต่างข้างต้นเป็นผลจากปัจจัยในด้านวัฒนธรรม เป็นหลัก กล่าวคือ สังคมสหรัฐฯ นิยมยกย่องคนก่อตั้งธุรกิจ ของตนเองมากกว่าที่จะยกย่องมนุษย์เงินเดือนหรือข้าราชการ คนอเมริกันที่ทำงานในหน่วยงานรัฐบาลหรือบริษัทขนาดใหญ่ เป็นเวลายาวนาน มักจะถูกเพื่อนๆ สอบถามว่าทำไมถึง ไม่ลาออกเพื่อเปลี่ยนงานหรือมาประกอบธุรกิจของตนเอง แต่ถ้าเป็นประเทศอื่น หากลาออกจากการเป็นข้าราชการหรือ พนักงานของบริษัทขนาดใหญ่ จะถูกถามว่า ประสบปัญหา ภาระใดในการทำงาน หรือคับแค้นใจเรื่องอะไรจึงลาออก

รัฐบาลเกาหลีใต้พยายามฟื้นฟู
วิญญานแห่งการเป็น
ผู้ประกอบการใหม่ โดยสร้างละคร
เกี่ยวกับชีวประวัติของ SMEs
ในอดีตที่ประสบผลสำเร็จ
ในการก่อตั้งกิจการจนเติบโตใหญ่

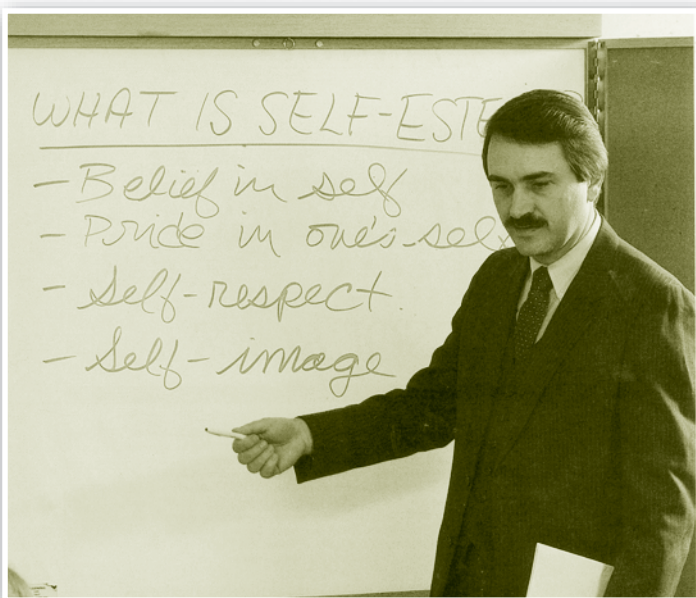
สหรัฐฯ มีทัศนคติในเชิงบวกเกี่ยวกับ
ความเสี่ยงคือ มองว่าการก่อตั้ง
ธุรกิจนั้น ไม่มีคำว่า “ผู้ชนะ (Winner)
และผู้แพ้ (Loser)” มีแต่คำว่า “ผู้ชนะ
(Winner) และผู้เรียนรู้ (Learner)”

การที่เศรษฐกิจโลกอยู่ในภาวะถดถอย มีการปลด
พนักงานเป็นจำนวนมากอย่างไม่เคยมีมาก่อน แม้จะส่ง
ผลกระทบต่อผู้ประกอบการ SMEs มากขึ้น เนื่องจากทำให้
ประชาชนสนใจเป็น SMEs มากขึ้น เนื่องจากทำให้
ประชาชนตระหนักว่าการทำงานกับบริษัทขนาดใหญ่
ความจริงแล้วไม่ได้เป็นอาชีพที่มั่นคงอย่างที่คิด

» 2. มีทัศนคติเชิงบวกต่อความเสี่ยง

ปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคทำให้ประชาชนไม่สนใจ
ประกอบอาชีพเป็น SMEs คือ เกรงว่าหากไม่ประสบผลสำเร็จ
ในทางธุรกิจและถึงขั้นต้องล้มละลายแล้ว ถือว่าชีวิตล้มเหลว
เป็นเรื่องน่าอับอาย กลายเป็นตราบาปติดตัวทั้งต่อตนเองและ
ต่อครอบครัวไปตลอดชีวิต

ดังนั้น จึงต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติของประชาชน ให้
กล้าเสี่ยงในการตัดสินใจเริ่มต้นดำเนินธุรกิจของตนเอง

สำหรับประเทศที่ประชาชนมีทัศนคติในเชิงบวกต่อ
ความเสี่ยงแล้ว จะได้เปรียบประเทศอื่นๆ เป็นอย่างมาก โดย
ส่งผลทำให้มีผู้ตัดสินใจประกอบการเป็น SMEs เป็นจำนวน
มาก แม้ตระหนักว่ามีโอกาสสูงที่จะล้มเหลวก็ตาม เป็นต้นว่า
กรณีของสหรัฐฯ ที่ประชาชนมีทัศนคติในเชิงบวกเกี่ยวกับ
ความเสี่ยง กล่าวคือ มองว่าการก่อตั้งธุรกิจนั้น ไม่มีคำว่า
“ผู้ชนะ (Winner) และผู้แพ้ (Loser)” มีแต่คำว่า “ผู้ชนะ
(Winner) และผู้เรียนรู้ (Learner)”

หากไม่ประสบผลสำเร็จ ก็จะเป็นการเรียนรู้สะสม
ประสบการณ์เพื่อเริ่มต้นธุรกิจใหม่อีกครั้งหนึ่งในอนาคต โดย
ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จทางธุรกิจอย่างแท้จริงนั้น ควรจะต้องมี
ประสบการณ์ล้มเหลวในเชิงธุรกิจมาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง

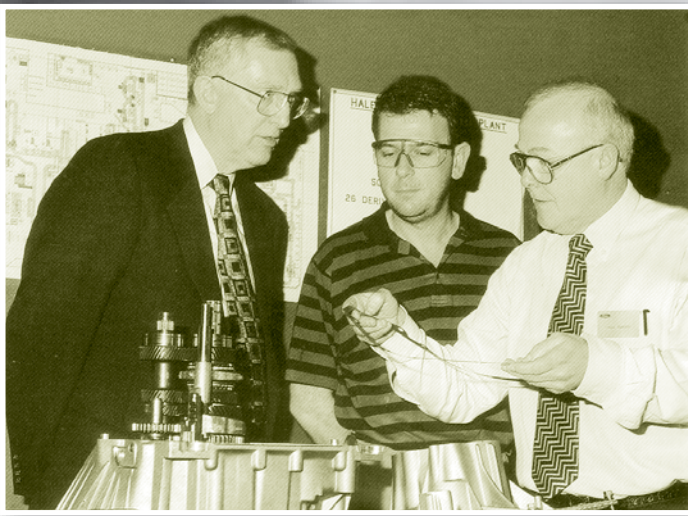
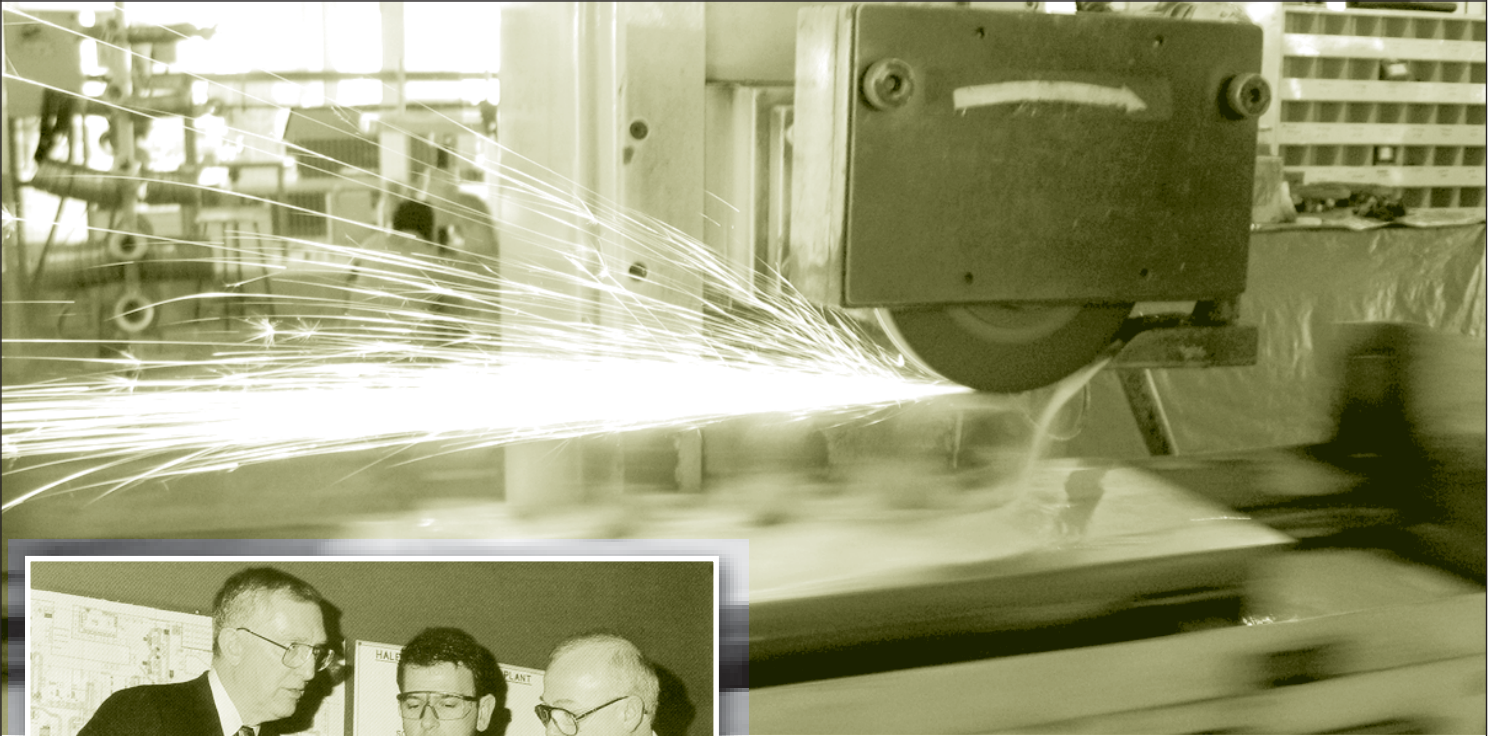
หลายประเทศได้พยายามอย่างจริงจังเพื่อปรับเปลี่ยน
วัฒนธรรมด้านนี้ เป็นต้นว่า กรณีของสิงคโปร์ หน่วยงาน
คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ (EDB) ได้ก่อตั้งรางวัล
Phoenix Award ขึ้นเมื่อปี 2545 เพื่อให้รางวัลแก่ผู้ประกอบการ
ใหม่ที่เคยล้มเหลวทางธุรกิจแล้ว แต่สามารถก่อตั้งกิจการ
ขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ส่วนเทศบาลกรุงโตเกียวของญี่ปุ่น ได้จัดตั้งสมาคม
ศึกษาความล้มเหลว (Association for the Study of Failure)
ขึ้น เพื่อปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของประชาชนว่าความล้มเหลว
ในเชิงธุรกิจไม่ใช่สิ่งเลวร้ายเสมอไป แต่เป็นสิ่งที่มีความค่า
ควรแก่การศึกษา

» 3. พัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์นับเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับ SMEs
ปัญหาสำคัญของระบบการศึกษาในประเทศต่างๆ ในปัจจุบัน
ที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา SMEs คือ มักมีลักษณะเป็นแบบ
Textbook Learning กล่าวคือ เป็นการศึกษาตามตำราเป็น
หลัก เน้นป้อนความรู้ให้กับนักเรียนนักศึกษาในด้านต่างๆ แต่
ขาดการพัฒนาให้นักเรียนนักศึกษาเหล่านั้นพัฒนาความคิด
สร้างสรรค์

จากจุดอ่อนดังกล่าวข้างต้น รัฐบาลของหลายๆ ประเทศ
ได้มีนโยบายปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่เพื่อพัฒนาไปสู่รูปแบบ
Broad-based Experience โดยให้นักเรียนนักศึกษาได้

ความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทผู้ว่าจ้างผลิต และผู้รับช่วงผลิต จะไม่ใช่เพียงแค่การรับส่งชิ้นส่วนและชำระเงินค่าชิ้นส่วนเท่านั้น ผู้ว่าจ้างผลิตมักจะต้องให้การช่วยเหลือแก่ผู้รับช่วงผลิตด้านเทคโนโลยี การจัดการ

มีโอกาสรเรียนรู้จากประสบการณ์ในรูปแบบต่างๆ อย่างกว้างขวาง รวมถึงพัฒนาโรงเรียนและมหาวิทยาลัยให้มีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ โดยการค้นคว้าถกเถียงโดยใช้เหตุผลและหลักฐาน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

**ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมว่าความล้มเหลว
ในเชิงธุรกิจไม่ใช่สิ่งเลวร้ายเสมอไป
แต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้า**

» 4. สร้างโอกาสทางธุรกิจ ด้วยการส่งเสริมการรับช่วงการผลิต

จากการสำรวจความเห็นของ SMEs ในประเทศต่างๆ พบว่าสิ่งที่ SMEs ต้องการมากที่สุด ไม่ใช่เงินช่วยเหลือจากรัฐบาล สินเชื่อจากธนาคาร หรือการยกเว้นภาษีอากร แต่เป็นความต้องการโอกาสในการทำธุรกิจ

สำหรับกรณีของประเทศไทย บีไอโอมิหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) เพื่อให้ความช่วยเหลือให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับผู้ประกอบการ SMEs ที่ต้องการผลิตชิ้นส่วนป้อนให้

มาตรการส่งเสริมการรับช่วงการผลิต (Subcontract) ยังนับเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยพัฒนา SMEs ไปในตัว กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทผู้ว่าจ้างผลิต (Principal) และผู้รับช่วงผลิต (Subcontractor) จะไม่ใช่เพียงแค่การรับส่งชิ้นส่วนและชำระเงินค่าชิ้นส่วนเท่านั้น ผู้ว่าจ้างผลิตมักจะต้องให้การช่วยเหลือแก่ผู้รับช่วงผลิตด้านเทคโนโลยี การจัดการ แม้กระทั่งการเงิน

บริษัทผู้ว่าจ้างผลิตจะส่งวิศวกรของตนเองไปยังโรงงานของบรรดาผู้ผลิตชิ้นส่วน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเครื่องจักร

รูปแบบการผลิต ตรวจสอบเอกสาร ฯลฯ จากนั้นจะจัดทำรายงานเพื่อแจ้งแก่ผู้รับช่วงผลิตรวมถึงต้องปรับปรุงตนเองในด้านใดบ้าง ทั้งในส่วนปรับปรุงแก้ไขกระบวนการผลิต รวมถึงแก้ไขจุดบกพร่อง ซึ่งจะส่งผลดีไม่เฉพาะต่อผู้รับช่วงผลิตเท่านั้น แต่รวมถึงผู้ว่าจ้างผลิตจะสามารถซื้อชิ้นส่วนหรือผลิตภัณฑ์ในราคาถูกลงด้วย

สำหรับกรณีของมาเลเซียได้มีมาตรการส่งเสริมการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเช่นเดียวกันภายใต้โครงการ Industrial Linkage Program (ILP) ตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา โดยเป็นความร่วมมือระหว่าง 2 หน่วยงาน คือ บริษัทพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Industries Development Corporation - SMIDEC) ซึ่งเพิ่งเปลี่ยนชื่อในปี 2552 เป็นบริษัท SME แห่งมาเลเซีย (SME Corp Malaysia) และหน่วยงานพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งมาเลเซีย (Malaysian Industrial Development Authority - MIDA)

ตามโครงการ ILP มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้ SMEs เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนป้อนบริษัทขนาดใหญ่ได้ โดยจะให้ความช่วยเหลือในรูปแบบการชดเชยภาษีบางส่วนแก่บริษัทขนาดใหญ่สำหรับค่าใช้จ่ายในการพัฒนา SMEs ในด้านต่อไปนี้

- ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม SMEs
- ค่าใช้จ่ายในด้านตรวจสอบโรงงานของ SMEs เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาและให้คำแนะนำ
- ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือ SMEs ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

**ประเทศไทยมีหน่วยพัฒนาการ
เชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)
เพื่อให้ความช่วยเหลือให้กิจการ
เชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับ
ผู้ประกอบการ SMEs
ที่ต้องการผลิตชิ้นส่วนป้อนให้**

ขณะที่ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ได้จับมือกับบริษัท Daiso Industrial ซึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจร้านขายสินค้าราคาเดียวชื่อดังที่รู้จักกันในชื่อ “100 Yen Shop” มีเครือข่ายการกระจายสินค้าในญี่ปุ่น 2,400 แห่ง และในต่างประเทศ 380 แห่ง โดยอยู่ในประเทศไทย 7 แห่ง ซึ่งนับเป็นช่องทางสร้างโอกาสแก่ SMEs ไทยในการกระจายสินค้าไปยังญี่ปุ่นและตลาดโลก

» 5. ช่วยเหลือผ่านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ

รัฐบาลบางประเทศได้พยายามสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับ SMEs ให้ได้รับงานจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาล เป็นต้นว่ากรณีของสหรัฐฯ มีกฎหมายธุรกิจขนาดเล็ก (Small Business Act) กำหนดให้หน่วยราชการต้องกันเงินงบประมาณส่วนหนึ่งในการจัดซื้อจาก SMEs

สำหรับรัฐบาลมาเลเซียก็ได้มีนโยบายที่คล้ายคลึงกัน โดยได้กันเงินงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างบางส่วนไว้แก่ผู้ประกอบการ SMEs เป็นการเฉพาะ เป็นต้นว่า ในปี 2549 ได้จัดสรรงบประมาณก่อสร้างและซ่อมบำรุงเป็นเงิน 2,000 ล้านบาท หรือประมาณ 20,000 ล้านบาท สำรองไว้สำหรับจ้างบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดเล็กที่เป็น SMEs โดยเฉพาะ

กรณีของเกาหลีใต้ ในอดีต รัฐบาลเคยจัดซื้อสินค้าส่วนหนึ่งผ่านสมาพันธ์ธุรกิจขนาดเล็กแห่งเกาหลีใต้ (Korea

สิงคโปร์อนุญาตให้ใช้ที่พักอาศัย มาดัดแปลงเป็นสำนักงาน ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายทั้งในส่วนค่าเช่า พื้นที่สำนักงาน ค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง รวมถึงเพิ่ม คุณภาพชีวิต

Federation of Small Business) โดยมีเงื่อนไขว่าสมาพันธ์จะต้องจัดซื้อสินค้าดังกล่าวจากสมาชิกซึ่งเป็นธุรกิจขนาดเล็กเพื่อจัดส่งให้รัฐบาลอีกต่อหนึ่ง

» 6. ลดกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อ SMEs

ตัวอย่างหนึ่ง ของการลดกฎระเบียบของทางราชการ เพื่อไม่ให้เป็นการระต่อ SMEs คือ สิงคโปร์ได้ปรับปรุงกฎระเบียบใหม่เพื่อให้การก่อตั้งธุรกิจง่ายขึ้น โดยบริษัทที่มีรายได้ต่ำกว่า 2.5 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์ หรือประมาณ 60 ล้านบาท ไม่จำเป็นต้องมีผู้สอบบัญชี และต่อมาได้กำหนดจะเพิ่มระดับรายได้ขั้นต่ำที่อยู่ในข่ายยกเว้นเป็น 5 ล้านดอลลาร์สิงคโปร์หรือ 125 ล้านบาท

รัฐบาลสิงคโปร์ยังได้ก่อตั้ง SME One Stop Service ซึ่งเป็นเว็บท่า (Web Portal) เพื่อลดปัญหาด้านกฎระเบียบสำหรับ SMEs โดยจะให้บริการข้อมูลข่าวสารและบริการอนุมัติอนุญาตต่างๆ ในระบบออนไลน์

นอกจากนี้ รัฐบาลสิงคโปร์ได้จัดทำโครงการ Technopreneur Home Office เมื่อปี 2542 โดยอนุญาตให้ผู้ประกอบการใหม่ใช้ที่พักอาศัยมาดัดแปลงเป็นสำนักงาน ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายทั้งในส่วนค่าเช่าพื้นที่สำนักงาน ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง รวมถึงเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับผู้ประกอบการใหม่ เนื่องจากทำงานอยู่ใกล้ชิดกับครอบครัว

อย่างไรก็ตาม การอนุญาตข้างต้นได้กำหนดเงื่อนไขว่า จะจ้างงานคนนอกที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัวได้ไม่เกิน 2 คน และจะต้องไม่ส่งเสียงดังหรือสร้างความรำคาญให้แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ซึ่งโครงการนี้ประสบความสำเร็จมาก มีการก่อตั้งธุรกิจหลากหลาย เช่น ออกแบบเว็บไซต์ สำนักพิมพ์ บริการที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ บริการกฎหมาย บริการอสังหาริมทรัพย์ ฯลฯ

สำหรับกรณีของสหรัฐฯ มีกฎหมาย Small Business Paperwork Relief Act (SBPRA) of 2002 ซึ่งบัญญัติขึ้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2545 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ธุรกิจขนาดเล็กให้สามารถดำเนินการสอดคล้องกับกฎระเบียบด้านเอกสาร เพื่อตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบระบบเอกสาร และเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ

กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐบาลกลาง กำหนดบุคคลที่เป็นผู้ที่เป็นคนกลางในการติดต่อระหว่างธุรกิจขนาดเล็กกับหน่วยงานนั้นๆ (Single Point of Contact) ภายในวันที่ 28 มิถุนายน 2546 โดยต้องประกาศในเว็บไซต์ รวมถึงกำหนดให้ต้องพยายามลดภาระด้านการส่งเอกสาร สำหรับธุรกิจขนาดเล็กที่มีพนักงานต่ำกว่า 25 คน โดยจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจประกอบด้วย บุคคลจากกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ เพื่อศึกษาความเป็นไปในการลดภาระด้านเอกสาร เป็นต้นว่า ให้หน่วยงานต่างๆ กำหนดแบบฟอร์มร่วมกันเพื่อไม่ต้องส่งหลายแบบฟอร์มไปยังหลายหน่วยงาน เปลี่ยนจากส่งเป็นกระดาศมาเป็นการส่งในระบบอิเล็กทรอนิกส์

» 7. ให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

รัฐบาลสิงคโปร์ได้ประกาศเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2547 เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ช่วยเหลือ SMEs ที่ได้ปรับปรุงใหม่ โดยบริษัทก่อตั้งใหม่ที่มีคุณลักษณะเป็น SMEs ตามที่รัฐบาล

กำหนด จะอยู่ในข่ายได้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็น เวลาไม่เกิน 3 ปี สำหรับกำไรในส่วนไม่เกินปีละ 100,000 เหรียญสิงคโปร์ หรือประมาณ 2.5 ล้านบาท

นอกจากให้สิทธิและประโยชน์แก่ SMEs โดยตรงแล้ว รัฐบาลสิงคโปร์ยังให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่ผู้ทำเงินไปลงทุนใน SMEs ด้วย เป็นต้นว่า หน่วยงาน EDB ของ สิงคโปร์ ได้ให้สิทธิและประโยชน์ในโครงการ Technopreneur Investment Incentive Scheme โดยกิจการตั้งใหม่แต่ละราย สามารถออกเอกสารสิทธิ์เป็นเงินไม่เกิน 75 ล้านบาท ให้แก่ผู้ลงทุน โดยหากผู้ลงทุนประสบความสำเร็จสามารถนำ เอกสารนี้ไปหักจากรายได้พึงประเมินได้ เพื่อลดเงินที่ต้อง เสียภาษีเงินได้

สำหรับประเทศไทย กรมสรรพากรได้กำหนดหลักเกณฑ์ พิเศษสำหรับ SMEs ซึ่งเป็นบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ไม่เกิน 5 ล้านบาท โดยกำไรสุทธิ 150,000 บาทแรก กำหนด ให้ได้รับยกเว้นภาษี สำหรับกำไรสุทธิในส่วน 150,001 - 1,000,000 บาท เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 15 กำไรในส่วนระหว่าง 1,000,001 - 3,000,000 บาทเสียใน อัตราร้อยละ 20

ส่วนรัฐบาลเกาหลีใต้ ได้ให้สิทธิและประโยชน์แก่บริษัท ขนาดใหญ่ ซึ่งจัดซื้อสินค้าและชิ้นส่วนจาก SMEs โดยมี เงื่อนไขต้องจ่ายชำระค่าสินค้าและชิ้นส่วนแก่ SMEs ภายใน เวลา 60 วัน ภายหลังได้รับสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลด ปัญหาเงินทุนหมุนเวียนของ SMEs

» 8. พัฒนาความเชื่อมโยงกับสถาบัน การศึกษาและสถาบันวิจัย

ตัวอย่างของการพัฒนาความเชื่อมโยงกับสถาบันการ ศึกษาและสถาบันวิจัย เช่น มีการก่อตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้นว่า ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ (Incubator) สำนักงานอนุญาตให้ใช้เทคโนโลยี (Technology Licensing Offices - TLOs) เพื่อรับผิดชอบในด้านนี้ การจัดสัมมนาเพื่อให้ ภาคธุรกิจรับทราบเกี่ยวกับผลการวิจัยของสถาบันการศึกษา และสถาบันวิจัย เพื่อกระตุ้นให้สนใจมาถ่ายทอดเทคโนโลยี และซื้อสิทธิบัตร

อย่างไรก็ตาม การเชื่อมโยงจะประสบผลสำเร็จได้นั้น สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยจะต้องพัฒนาตนเองให้มีความ แข็งแกร่งในด้านวิชาการและให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความต้องการของ SMEs อย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการ

มหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ นับว่าประสบผลสำเร็จอย่างมาก ในด้านนี้ เนื่องจากมีความพร้อมและเชื่อมโยงกับ ภาคธุรกิจมากกว่า เป็นต้นว่า นาย Makoto Imanari ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาของกลุ่ม Mitsubishi Chemical ของญี่ปุ่น ได้เคยกล่าวให้สัมภาษณ์เมื่อ ปลายปี 2546 ว่ามหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ มีความเหนือกว่า มหาวิทยาลัยของญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก

นาย Imanari ได้ยกตัวอย่าง โครงการร่วมมือในงาน วิจัยของกลุ่ม Mitsubishi Chemical กับมหาวิทยาลัย แคลิฟอร์เนีย วิทยาเขตซานตาบาร์บารา ของสหรัฐฯ ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีความรู้ความเข้าใจถึงความต้องการ

มหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ ประสบ
ผลสำเร็จอย่างมากเนื่องจาก
มีความพร้อมและเชื่อมโยงกับ
ภาคธุรกิจมากกว่า

ของภาคอุตสาหกรรมอย่างลึกซึ้ง จึงสามารถจัดตั้งทีมวิจัยอย่างเป็นระบบ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีความเข้าใจในด้านทรัพย์สินทางปัญญา โดยจัดทำร่างสัญญาที่ระบุชัดเจนว่าฝ่ายใดจะเป็นเจ้าของสิทธิบัตร ทำให้การเจรจาร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ ง่ายกว่าการเจรจาร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในญี่ปุ่นเป็นอย่างมาก

» 9. พัฒนา SMEs ให้มีความพร้อมในเชิงธุรกิจ

การพัฒนาความสามารถผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในเชิงธุรกิจ นับว่าสำคัญมาก หากไม่มีความพร้อมแล้ว ธุรกิจของ SMEs ย่อมจะไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน การพัฒนานี้มีหลายรูปแบบทั้งการฝึกอบรม สัมมนา ฯลฯ โดยครอบคลุมเนื้อหาทั้งในด้านเทคโนโลยี การบริหารจัดการ การเงิน ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม ปัญหาสำคัญของประเทศไทย คือ หลักสูตรการศึกษายังไม่เอื้อต่อการพัฒนาคนเข้าสู่ระบบ SMEs เท่าที่ควร มหาวิทยาลัยยังคงเน้นสอนนักศึกษาให้จบออกไปเพื่อเป็นลูกจ้างมากกว่าเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้น วิชาที่สอนจึงไม่ได้เจาะลึกว่า SMEs จะต้องบริหารจัดการอย่างไรบ้าง ภายได้ข้อจำกัดทั้งในด้านการเงิน การตลาด และบุคลากร

ผศ.วิฑูรย์ รุ่งเรืองผล อาจารย์ประจำคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เคยเสนอแนะว่า ควรปรับปรุงหลักสูตรระดับอุดมศึกษาใหม่ โดยเพิ่มสัดส่วนวิชาการที่สอนให้นักศึกษานักศึกษาสนใจและมีความพร้อมที่จะเป็นผู้ประกอบการ SMEs มากขึ้น พร้อมกับเชิญบรรดา SMEs

ที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ ให้มาเป็นวิทยากรพิเศษในมหาวิทยาลัย เพื่อสอนเกี่ยวกับเคล็ดลับการเริ่มต้นทำธุรกิจ

» 10. ลดความซ้ำซ้อนของมาตรการรัฐบาล

หน่วยงานภาครัฐที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือ SMEs นั้น มีหลายแห่ง จนบางครั้งก็ทำให้เกิดความซ้ำซ้อน และความสูญเปล่าในการให้บริการเป็นอย่างมาก

ตัวอย่างหนึ่ง คือ กรณีของสหราชอาณาจักร มีโครงการให้ความช่วยเหลือของหน่วยราชการต่างๆ แก่ SMEs เป็นจำนวนมากกว่า 3,000 โครงการ สร้างความสับสนให้กับ SMEs เป็นอย่างมาก ยิ่งไปกว่านั้น ยังทำให้โครงการซ้ำซ้อน สร้างภาระแก่รัฐบาลจำนวนมากอย่างไม่จำเป็น ดังนั้น ในเอกสารงบประมาณปี 2549 จึงได้ประกาศปรับลดจำนวนโครงการให้ความช่วยเหลือลงให้เหลือไม่เกิน 100 โครงการ โดยจะให้บริการผ่านเว็บไซต์ Business Link ของรัฐบาล

ส่วนกรณีของมาเลเซีย ซึ่งมีหน่วยราชการมากถึง 40 แห่ง และ 12 กระทรวง รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนา SMEs ก่อให้เกิดปัญหาในการประสานงาน ดังนั้น รัฐบาลมาเลเซียจึงได้จัดตั้งสภาพัฒนา SMEs แห่งชาติ (National Small and Medium-Scale Enterprises Development Council) เมื่อปี 2547 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เพื่อให้การประสานงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แหล่งเงินทุนสำหรับ SMEs

สินเชื่อธนาคาร

และกองทุนร่วมลงทุน

SMEs ควรเลือกรูปแบบการระดมทุนที่สอดคล้องกับลักษณะของธุรกิจและความต้องการของตนเอง โดยสามารถเลือกแหล่งทุนได้หลายลักษณะ เช่น หุ้ทุน เงินกู้ เงินให้เปล่า หรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจากภาครัฐ ฯลฯ

การเลือกแหล่งเงินทุนจะขึ้นกับรูปแบบของธุรกิจและจุดมุ่งหมายของผู้เป็นเจ้าของด้วย เช่น หากต้องการเป็นเจ้าของกิจการแต่เพียงผู้เดียว ไม่ต้องการให้บุคคลอื่นเข้ามาดำเนินการแล้ว ก็ควรเลือกใช้เงินกู้เป็นหลัก

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ SMEs ประสบความยากลำบากในการขอกู้เงินจากสถาบันการเงิน โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์นั้น เนื่องจากธนาคารมีหน้าที่รับเงินฝากจากลูกค้าเพื่อนำมาปล่อยสินเชื่อ ดังนั้น จะต้องปล่อยสินเชื่อให้แก่ลูกค้าที่มีความมั่นคงทางการเงิน เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถนำเงินมาจ่ายคืนแก่ธนาคารได้ เพื่อให้ธนาคารสามารถจ่ายเงินคืนแก่ผู้ฝากเงินอีกต่อหนึ่ง มิฉะนั้น จะกลายเป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินของธนาคารแห่งนั้นๆ

ปัญหาสำคัญของ SMEs ในการ ขอสินเชื่อไม่ได้มีเฉพาะในส่วน หลักทรัพย์ค้ำประกันแต่ขาดในส่วน 4C ที่เหลืออีกด้วย

ในการพิจารณาค่าขอสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์นั้นจะ
ใช้หลักการ 5 C คือ

- **คุณลักษณะของผู้ขอสินเชื่อ (Character)** ว่าเป็นคน
ตรงไปตรงมา มีชื่อเสียงในเชิงบวก เปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริง
- **ความสามารถในการจ่ายคืนหนี้ (Capacity)** โอกาส
ทำกำไรและกระแสเงินสดเพียงพอในการชำระคืนหนี้หรือไม่
- **เงินทุน (Capital)** พิจารณาจากจำนวนเงินทุนส่วน
ผู้ถือหุ้น อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน ฯลฯ
- **เงื่อนไข (Condition)** พิจารณาจากแนวโน้ม
เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงในกฎระเบียบ
ราชการ เทคโนโลยี ความต้องการของผู้บริโภค ฯลฯ
- **หลักทรัพย์ค้ำประกัน (Collateral)** มีเพียงพอกับ
มูลหนี้หรือไม่

ที่มีการกล่าวกันมากกว่า SMEs ไม่ได้ขอสินเชื่อ เนื่องจาก
ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน (Collateral) นั้น ความจริงแล้ว

SMEs จะได้รับสินเชื่อจากธนาคารหรือไม่ ไม่จำเป็นจะต้องขึ้น
กับหลักทรัพย์ค้ำประกันเสมอไป หากธนาคารเห็นว่ากิจการ
ของ SMEs รายนั้นๆ สอดคล้องกับหลักการ 5C ในส่วนอีก
4 ข้อที่เหลือแล้ว หรือมีฉะนั้น หากสามารถกำหนดเงื่อนไขไว้
ในสัญญาเงินกู้ว่ารายได้ของ SMEs ในอนาคต ในส่วนใด
จะต้องนำมาจ่ายคืนหนี้แล้ว ธนาคารอาจผ่อนผันให้ไม่ต้องมี
หลักทรัพย์ค้ำประกันได้

» จุดอ่อนของ SMEs ในการขอสินเชื่อ

ปัญหาสำคัญของ SMEs ที่เป็นอุปสรรคในการขอสินเชื่อ
จากธนาคารนั้น ไม่ได้มีเฉพาะในส่วนหลักทรัพย์ค้ำประกัน
เท่านั้น แต่ขาดในส่วน 4C ที่เหลืออีกด้วย เพราะโดยส่วนใหญ่
การดำเนินธุรกิจของ SMEs มักจะไม่ค่อยเป็นระบบในหลายๆ
ด้าน เช่น

1. ไม่ได้จัดทำบัญชีอย่างเป็นระบบ ขาดความโปร่งใส
(Transparency) ในเรื่องของข้อมูล ทำให้ยากต่อการตรวจสอบ
ฐานะทางการเงิน

SME มีเฮ

ลดดอกเบี้ยที่จ่าย 10% นาน 10 เดือน
สิทธิพิเศษสำหรับเจ้าของกิจการ
กู้วันนี้ - 30 พ.ย. 52 เท่านั้น สอบถาม โทร. 0 2888 8822

2. ไม่ยอมเปิดเผยฐานะการเงินของตนเองต่อองค์กรที่รวบรวมข้อมูลทางการเงินของลูกค้าหนี้ หรือเครดิต บูโร (Credit Bureau) ซึ่งนับเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญมาก สำหรับสถาบันการเงินในการตรวจสอบฐานะการเงินของผู้ขอสินเชื่อรายนั้นๆ

ตัวอย่างหนึ่ง คือ กรณีของสิงคโปร์ ได้เคยมีการสำรวจพบว่า มี SMEs ของสิงคโปร์เป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 28 ที่เต็มใจที่จะเปิดเผยฐานะการเงินของตนเองต่อเครดิต บูโร ซึ่งเป็นองค์กรที่รวบรวมข้อมูลทางการเงินของลูกค้าหนี้ ซึ่งนับเป็นข้อมูลที่จำเป็นมากสำหรับธนาคารในการพิจารณาสินเชื่อแก่ลูกค้ารายนั้นๆ ขณะที่ SMEs เป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 40 ตอบว่าจะไม่ยอมเปิดเผยฐานะการเงินให้แก่เครดิต บูโร

3. มีเงินทุนจำกัด ทำให้สัดส่วนหนี้สินต่อทุนสูงมาก ส่งผลทำให้มีความเสี่ยงสูงเกินไปสำหรับธนาคารที่จะปล่อยสินเชื่อ

4. มีประสบการณ์ทางธุรกิจน้อย ทำให้ไม่สามารถสื่อสารแผนธุรกิจของตนเองให้แก่นายทุน สถาบันการเงิน หรือผู้ร่วมลงทุน ได้รับทราบอย่างชัดเจนในประเด็นต่างๆ เป็นต้นว่า ลักษณะของธุรกิจ แผนการตลาด คู่แข่งสำคัญ ลูกค้า รวมถึงแผนการนำเงินที่ระดมได้ไปลงทุนด้านใดบ้าง

เพื่อโน้มน้าวให้บุคคลเหล่านี้ร่วมลงทุนหรือให้การสนับสนุนเงินทุนแก่ธุรกิจของตนเอง

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ธนาคารพาณิชย์ซึ่งมีนโยบายปล่อยสินเชื่อในแบบอนุรักษ์นิยม จึงให้ความสำคัญกับหลักทรัพย์ค้ำประกันเป็นอย่างมาก จึงส่งผลกระทบต่อสินเชื่อ SMEs อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

» แหล่งเงินทุนสำหรับ SMEs ที่เข้าไปถึงระบบสินเชื่อ

จากปัญหาที่ SMEs ไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้รัฐบาลต่างๆ นิยมแทรกแซงกลไกตลาด โดยพิจารณาหามาตรการต่างๆ เพื่อสนับสนุนให้ SMEs ที่มีศักยภาพได้รับสินเชื่อในรูปแบบต่างๆ เช่น เงินให้เปล่า เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การค้ำประกันสินเชื่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

รูปแบบแรก รัฐบาลจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านสินเชื่อแก่ SMEs เป็นการเฉพาะ เช่น ประเทศไทยเดิมมีบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งต่อมาได้ยกฐานะเป็นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย หรือเอสเอ็มอี แบงก์ หรือใน

ญี่ปุ่นจะมีบรรษัทการเงินสำหรับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (Japan Finance Corporation for Small & Medium Enterprise)

รูปแบบที่สอง เป็นการช่วยเหลือในรูปแบบสินเชื่อผ่านกลไกสถาบันการเงินของภาคเอกชน โดยรัฐบาลจะช่วยเหลือสถาบันการเงินของภาคเอกชนอีกต่อหนึ่งในรูปให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำหรือชดเชยในด้านดอกเบี้ยโดยตรง

ตัวอย่างหนึ่ง คือ กรณีรัฐบาลประธานาธิบดีโอบามาของสหรัฐฯ ได้ประกาศเมื่อเดือนตุลาคม 2552 เกี่ยวกับมาตรการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำในอัตราเพียงร้อยละ 2 เป็นเวลา 8 ปี จากโปรแกรม Troubled Asset Relief Program ของกระทรวงการคลังสหรัฐฯ ให้แก่ธนาคารในชุมชน (Community Bank) ซึ่งมีขนาดสินทรัพย์ไม่เกิน 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีเงื่อนไขว่าธนาคารเหล่านี้จะต้องนำวงเงินนี้ไปปล่อยสินเชื่อให้แก่ SMEs อีกต่อหนึ่ง

รูปแบบที่สาม รัฐบาลช่วยเหลือสถาบันการเงินในรูปแบบค้ำประกันสินเชื่อของ SMEs เพื่อให้ SMEs สามารถขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินของเอกชนได้ง่ายขึ้น แต่ส่วนใหญ่จะไม่ค้ำประกันเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อให้สถาบันการเงินของเอกชนมีส่วนร่วมในการรับความเสี่ยงบางส่วน

ตัวอย่างเช่น รัฐบาลไต้หวันได้ก่อตั้งกองทุนค้ำประกันสินเชื่อ SMEs แห่งไต้หวัน (Small and Medium Enterprise

รัฐบาลไต้หวันตั้งกองทุนค้ำประกันสินเชื่อของ SMEs ที่มีศักยภาพในเชิงธุรกิจแต่ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน

Credit Guarantee Fund of Taiwan) ขึ้นเมื่อปี 2517 เพื่อค้ำประกันสินเชื่อของ SMEs ที่มีศักยภาพในเชิงธุรกิจ แต่ขาดหลักทรัพย์ค้ำประกัน โดยได้ค้ำประกันสินเชื่อของ SMEs เป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 70 ของวงเงินสินเชื่อ และสถาบันการเงินต้องรับผิดชอบความเสี่ยงในส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 30

รูปแบบที่สี่ รัฐบาลบางประเทศได้กำหนดกฎระเบียบบังคับให้สถาบันการเงินของเอกชนต้องปล่อยสินเชื่อเป็นสัดส่วนขั้นต่ำแก่ SMEs เป็นต้นว่า ธนาคารกลางของเกาหลีใต้ได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ระดับชาติจะต้องปล่อยสินเชื่อแก่ SMEs เป็นสัดส่วนอย่างต่ำร้อยละ 45 ของสินเชื่อทั้งหมด ขณะที่ธนาคารพาณิชย์ระดับจังหวัด กำหนดจะต้องปล่อยสินเชื่อแก่ SMEs เป็นสัดส่วนอย่างต่ำร้อยละ 60 ของสินเชื่อทั้งหมด

» Risk Capital หุ้นส่วนร่วมทุน - ร่วมเสี่ยง

นอกจากสินเชื่อแล้ว แหล่งสำคัญของเงินทุนอีกแหล่งหนึ่ง คือ ธุรกิจเงินทุนที่สามารถรับความเสี่ยงสูง (Risk Capital) ที่เต็มใจและยอมรับความเสี่ยงมากกว่าธนาคาร โดยมีหลายรูปแบบ

การระดมทุนในรูปแบบ Risk Capital นับว่ามีข้อดีหลายประการเมื่อเปรียบเทียบกับการระดมทุนในรูปแบบสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ เป็นต้นว่า เป็นการระดมเงินทุนที่ปราศจากภาระดอกเบี้ยจ่าย ไม่จำเป็นต้องใช้หลักทรัพย์หรือหลักประกันในการระดมทุน เนื่องจากผู้ร่วมทุนมีความเชี่ยวชาญมากกว่าธนาคารพาณิชย์ในการวิเคราะห์ความเสี่ยงของการลงทุนประเภทความเสี่ยงสูง

เปรียบเทียบรูปแบบ Risk Capital และสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

เงินทุนที่สามารถรับความเสี่ยงสูง (Risk Capital)	สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์
เป็นการระดมเงินทุนที่ปราศจากภาระดอกเบี้ยจ่าย	มีภาระดอกเบี้ยที่มีภาระต้องจ่ายไม่ว่าจะมีกำไรหรือขาดทุน
ไม่จำเป็นต้องใช้หลักทรัพย์หรือหลักประกันในการระดมทุน	ต้องใช้หลักทรัพย์หรือประกันเพื่อประกอบการขอสินเชื่อ
ผู้ร่วมลงทุนทุกฝ่ายมีฐานะเป็นเจ้าของกิจการร่วมกัน	ผู้ให้สินเชื่อมีฐานะเป็นเจ้าของหนี้
มีระบบที่เล็งและที่ปรึกษาเพื่อให้การช่วยเหลือสนับสนุน คำแนะนำ ฯลฯ แก่กิจการ	ธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่มักไม่มีระบบที่เล็งหรือที่ปรึกษา
ผู้ให้การสนับสนุนด้านการเงินมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษใน การวิเคราะห์ความเสี่ยงของการลงทุนประเภทความเสี่ยงสูง	ธนาคารพาณิชย์มีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ความเสี่ยง ของการลงทุนในกิจการทั่วไป โดยไม่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษใน ธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง

» ประเภทของ Risk Capital

Angel Investor กับ Venture Capital

กลุ่มนักลงทุนประเภท Angel Investor นับเป็น Risk Capital ประเภทหนึ่งโดยมีลักษณะเป็นบุคคลร่ำรวยซึ่งรู้จัก SMEs รายนั้นๆ เป็นการส่วนตัว โดยกล้าลงทุนในธุรกิจที่มีความเสี่ยง เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงกลับมา หรือเป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่ให้เงินทุนสนับสนุนแก่ SMEs ที่รู้จักเป็นการส่วนตัว เนื่องจากเป็นผู้ส่งขึ้นส่วนให้แก่บริษัทของตนเอง ทำให้ทราบดีเกี่ยวกับศักยภาพของบริษัทนั้นๆ

ข้อดีประการหนึ่งของการได้รับการสนับสนุนจาก Angel Investor คือ นอกจากให้การสนับสนุนทางการเงินแล้ว ยังให้คำแนะนำในเชิงธุรกิจด้วย เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ทางธุรกิจ สามารถให้คำแนะนำที่เป็น

ประโยชน์ได้ ส่วนข้อเสียเปรียบสำคัญในการพึ่งพาแหล่งเงินทุนนี้ คือ ทำให้สัดส่วนการเป็นเจ้าของธุรกิจลดลง โดยเฉพาะกรณี Angel Investor เข้ามาถือหุ้นใหญ่ ทำให้เจ้าของเดิมกลายเป็นผู้ถือหุ้นข้างน้อย

ตัวอย่างของ SMEs ที่เริ่มต้นจากแหล่งเงินทุนแบบ Angel Investor ก่อน เมื่อธุรกิจเติบโตขึ้น ก็เปลี่ยนรูปแบบของแหล่งเงินทุนเป็นรูปแบบอื่นที่เหมาะสม จนสามารถพัฒนาธุรกิจให้เติบโตขึ้นเป็นบริษัทใหญ่ระดับโลก มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปคือ บริษัทกูเกิล

นายเซอร์เกย์ บริน และนายแลร์รี เพจ ได้ก่อตั้งบริษัทกูเกิลขึ้น เมื่อปี 2541 โดยได้รับเงินสนับสนุนจากนักลงทุนหลายคน เช่น นาย Andy Bectelsheim ซึ่งเป็นผู้ที่เคยร่วมก่อตั้งบริษัทซันไมโครซิสเต็มส์ ให้เงินสนับสนุน 1 ล้านดอลลาร์

กลุ่มนักลงทุนประเภท Angel Investor เป็น Risk Capital ที่กล้าลงทุนในธุรกิจที่มีความเสี่ยง
ที่ให้ผลตอบแทนสูง

ต่อมาในปี 2542 ได้รับเงินสนับสนุนเพิ่มเติมอีก 25 ล้านเหรียญสหรัฐฯ จากกองทุนร่วมลงทุน 2 บริษัท คือ บริษัท Kleiner Perkins Caufield & Byers และบริษัท Sequoia Capital เพื่อแลกกับหุ้นร้อยละ 25 ในบริษัท

จากนั้นในปี 2547 บริษัทกูเกิลได้กระจายหุ้นแก่นักลงทุนทั่วไป สามารถระดมทุนเป็นเงินมากถึง 2,000 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ส่วนกองทุนร่วมลงทุน หรือ Venture Capital ไม่จำเป็นต้องสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการที่รู้จักเป็นการส่วนตัว และนอกจากเงินทุนแล้ว ยังให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในด้านการดำเนินธุรกิจ การจัดการการเงิน และการวางมาตรฐานของระบบบัญชี เพื่อให้กิจการนั้นสามารถพัฒนาให้มีความเป็นมาตรฐาน โปร่งใส เพียงพอที่จะเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ในระยะกลางและระยะยาว

สำหรับกรณีของสหรัฐฯ ธุรกิจ Venture Capital จะเป็นบทบาทของภาคเอกชนเป็นหลัก โดยมีบริษัท Kleiner Perkins Caufield & Byers ซึ่งตั้งที่เมือง Menlo Park ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย นับเป็นกองทุนร่วมลงทุนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในย่านซิลิคอนวัลเลย์ ได้มีส่วนสนับสนุนบริษัทก่อตั้งใหม่เป็นจำนวนมาก

ในหลายประเทศที่กิจการ Venture Capital มีบทบาทค่อนข้างน้อย รัฐบาลประเทศเหล่านี้ได้พยายามมีบทบาททำธุรกิจ Venture Capital ด้วยตนเอง เพื่อสนับสนุนธุรกิจ SMEs

ภายในประเทศ เป็นต้นว่า หน่วยงาน EDB ของสิงคโปร์ ได้ก่อตั้งโครงการพัฒนาวิสาหกิจที่ก่อตั้งใหม่ (Startup Enterprise Development Scheme หรือ SEEDS) ขึ้นเมื่อเดือนตุลาคม 2544 มีกองทุนเริ่มแรก 1,250 ล้านบาท เพื่อให้เงินสนับสนุนแก่ SMEs ที่ทำธุรกิจด้านนวัตกรรม

สำหรับประเทศไทย ธุรกิจ Venture Capital ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะมีมาตั้งแต่ปี 2531 แล้ว โดยเป็นโครงการของ USAID จัดตั้งบริษัท Business Venture Promotion (BVP) มีเงินทุนรวมมากกว่า 6 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยเป็นเงินกู้ของ USAID จำนวน 3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เงินทุนในส่วนผู้ถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์ของประเทศไทย 3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และเงินให้เปล่าของ USAID อีก 50,000 เหรียญสหรัฐฯ เพื่อใช้จ่ายในช่วงเริ่มก่อตั้งบริษัท

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจของบริษัท BVP ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากลงทุนเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 30 ของวงเงินกู้เท่านั้น โดยให้การสนับสนุนแก่ 10 บริษัท โดยในจำนวนนี้มี 8 บริษัท ที่ขาดทุนจำนวนมากและล้มละลายในเวลาต่อมา เนื่องจากมีปัญหาสำคัญ คือ ความขัดแย้งกันระหว่างธนาคารพาณิชย์ผู้ถือหุ้นในบริษัท ประกอบกับผู้บริหารกองทุนไม่ได้เชี่ยวชาญอย่างแท้จริง ไม่มีความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมนั้นๆ

จากนั้นในช่วงต้นทศวรรษที่ 1990 เมื่อเศรษฐกิจไทยเติบโตสูง ได้มี Venture Capital จากต่างประเทศมาดำเนิน

ธุรกิจในประเทศไทย เป็นต้นว่า H&Q Asia Pacific, Prudential, CitiCapital ฯลฯ ซึ่งบริษัทเหล่านี้ได้ตั้งสมาคมไทยผู้ประกอบการธุรกิจเงินร่วมลงทุน (Venture Capital Association - TVCA) เมื่อปี 2537 และต่อมาหน่วยราชการได้จัดตั้ง Venture Capital หลายกองทุน เป็นต้นว่า

- กองทุนรวมเพื่อร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs Venture Capital Fund - SMEVC) ซึ่งเกิดขึ้นจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2542 บริหารงานโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรธน จำกัด โดยมีเงินทุน 1,000 ล้านบาท

- กองทุนร่วมลงทุนเพื่อยกระดับความสามารถแข่งขันของธุรกิจไทย บริหารโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 มีวงเงิน 5,000 ล้านบาท

- กองทุนร่วมลงทุนของบริษัทร่วมทุนสตางค์ จำกัด ของมหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันในการนำผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

อย่างไรก็ตาม SMEs เอง บางครั้งไม่สนใจแหล่งเงินทุนจาก Risk Capital มากนัก เนื่องจากเหตุผลหลายประการ คือ

1. SMEs ยังคงต้องการครอบครองสิทธิความเป็นเจ้าของกิจการเอาไว้ โดยกลัวว่าจะถูกกองทุนร่วมลงทุนครอบงำกิจการ หากให้ทุนร่วมลงทุนเข้ามาถือหุ้น ทำให้สัดส่วนการเป็นเจ้าของธุรกิจลดลง โดยเฉพาะกรณีทุน

แนวทางเลือกทุนร่วมลงทุนนั้น ควรเลือกบริษัทที่มีบุคลากร มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารธุรกิจ หรือมีความรู้ความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับธุรกิจนั้นๆ

ร่วมลงทุนเข้ามาถือหุ้นใหญ่ ทำให้เจ้าของเดิมกลายเป็นผู้ถือหุ้นข้างน้อย

2. หวั่นเกรงว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการโดย Risk Capital จะทำให้การดำเนินการไม่คล่องตัว

3. เกรงว่า เมื่อ Risk Capital เข้ามาลงทุนและทราบข้อมูลของกิจการ จะทำให้ความลับทางธุรกิจรั่วไหลไปยังคู่แข่ง

จากเหตุผลข้างต้น ผู้ประกอบการมักจะเลือกระดมทุนจากทุนร่วมลงทุนก็ต่อเมื่อมีความจำเป็น หรือไม่มีทางเลือกอื่นแล้ว เช่น ต้องการเงินเป็นจำนวนมากและอย่างรีบด่วน เพื่อให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และวางตลาดให้ทันเวลาก่อนคู่แข่ง

อนึ่ง สำหรับความช่วยเหลือของทุนร่วมลงทุนนั้น นอกจากการสนับสนุนในด้านการเงินแล้ว ทุนร่วมลงทุนมักจะให้คำแนะนำ รวมถึงอาจส่งคนเข้ามาช่วยบริหารด้วย ทั้งนี้แนวทางเลือกทุนร่วมลงทุนนั้น ควรเลือกบริษัทที่มีบุคลากรมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารธุรกิจหรือมีความรู้ความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับธุรกิจนั้นๆ หรืออย่างน้อยบุคลากรที่เคยทำงานในธุรกิจนั้นๆ มาก่อน

ปัญหาที่ธุรกิจมักประสบ คือ บุคลากรของทุนร่วมลงทุนจำนวนมากมีความรู้เพียงพื้นฐาน ไม่ได้มีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจนั้นๆ แต่อย่างใด ดังนั้น หากเลือกทุนร่วมลงทุนรายนั้นๆ เข้ามาร่วมทุนแล้ว จะก่อให้เกิดปัญหาเป็นอย่างมาก โดยแทนที่จะเข้ามาช่วยกลับเข้ามาก่อความยุ่งยากภายในกิจการ

ซิสโก้...

ตัวอย่างความขัดแย้งของผู้ก่อตั้งและ กองทุนร่วมลงทุน

บริษัทซิสโก้ เกิดขึ้นจากการที่มหาวิทยาลัย
สแตนฟอร์ดได้ติดตั้งเครือข่ายคอมพิวเตอร์
เชื่อมโยงกันก่อนมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทำให้นายเลน
โบแซค และนางสาวเชนดี เลอเนอร์ ซึ่งขณะนั้นเป็น
เพื่อนสนิทกัน (โดยได้แต่งงานกันในเวลาต่อมา)
โดยฝ่ายชายเป็นผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์
ของคณะคอมพิวเตอร์ศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
สแตนฟอร์ด และฝ่ายหญิงเป็นผู้อำนวยการ
ศูนย์คอมพิวเตอร์ของคณะบริหารธุรกิจของ
มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดเช่นเดียวกัน

ปัญหาสำคัญในขณะนั้น คือ คอมพิวเตอร์เหล่านี้มี
ระบบปฏิบัติการแตกต่างกัน ดังนั้น นายโบแซค และนางสาว
เลอเนอร์ ได้ร่วมกันออกแบบอุปกรณ์โทรคมนาคม คือ
Electronic Router ซึ่งเปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของ
เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจากทำหน้าที่เหมือนเป็นตำรวจ
จราจรควบคุมการไหลเวียนของข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

เริ่มแรกทั้งคู่ต้องการขายเทคโนโลยีแก่บริษัทคอมพิวเตอร์
แต่ไม่มีบริษัทใดสนใจ ดังนั้น จึงตัดสินใจก่อตั้งบริษัทขึ้น
มาเอง โดยตั้งชื่อว่าบริษัทซิสโก้ ซิสเต็มส์ (Cisco System)
ซึ่งคำว่าซิสโก้เป็นชื่อคิดขึ้นขณะที่ขับรถยนต์ข้ามสะพาน
โกลเดนเกต ซึ่งย่อมาจากชื่อนครซานฟรานซิสโก (San
Francisco)

บริษัทแห่งนี้ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม ปี 2527 ที่
เมืองเมนโล พาร์ค ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยใช้ห้องนั่งเล่น
ของบ้านพักเป็นที่ทำการ และเป็นเพียงธุรกิจที่ทำรายได้เสริม

นางเลอเนอร์ ลาออก มาดูแลบริษัทซิสโก้เต็มตัว ส่วน
นายโบแซค ยังทำงานกับมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ในระยะแรก
กิจการขาดทุนเป็นอย่างมาก ต้องจำนองบ้านรวมถึงเป็นหนี้
บัตรเครดิต เพื่อนำเงินมาใช้เป็นเงินทุนของบริษัท

ต่อมาเมื่อต้นปี 2529 มีคนไปฟ้องมหาวิทยาลัย
ว่านายโบแซค ใช้เวลาของมหาวิทยาลัยประกอบธุรกิจส่วนตัว
ทำให้เขาต้องลาออก และในปีเดียวกัน บริษัทซิสโก้ได้เริ่ม
วางตลาดผลิตภัณฑ์แรก คือ อุปกรณ์ Router สำหรับ TCP/IP
(Transmission Control Protocol/Internet Protocol)
Protocol ซึ่งมีจุดเด่น คือ สามารถเชื่อมโยงเครือข่าย
คอมพิวเตอร์ซึ่งมีโครงสร้างสถาปัตยกรรมแตกต่างกัน โดย
นับเป็นบริษัทแห่งแรกของโลกที่วางจำหน่ายอุปกรณ์ประเภทนี้
และประสบความสำเร็จในเชิงพาณิชย์

แม้เกิดความขัดแย้งภายในบริษัท แต่ได้เติบโตอย่างรวดเร็ว จนกลายเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ของโลก

แม้ยอดขายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่บริษัทซิสโก้ยังคงขาดแคลนเงินทุนจำนวนมาก ดังนั้น ในปี 2531 จึงไปชักชวนนายโดนัลด์ วาเลนไทน์ ซึ่งเป็นเจ้าของทุนร่วมลงทุน Sequoia Capital ให้เข้ามาถือหุ้นใหญ่ในบริษัทซิสโก้ โดยนายวาเลนไทน์ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ

จากนั้นนายวาเลนไทน์ ได้แต่งตั้งให้คนนอก คือ นายจอห์น มอร์กริดจ์ ซึ่งเป็นผู้บริหารมืออาชีพมาเป็นกรรมการ และซีอีโอ ส่วนนางเลอเนอร์ ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนบริการลูกค้า และนายโบแซคย้ายมาดำรงตำแหน่งหัวหน้านักวิทยาศาสตร์

นายมอร์กริดจ์ ลงมือปรับเปลี่ยนบริษัทครั้งใหญ่ โดยนำบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญมากกว่ามาเป็นผู้บริหาร ปลดผู้บริหารชุดเดิมที่เป็นเพื่อนของนางเลอเนอร์ และนายโบแซค ออกจากตำแหน่ง

อีก 2 ปีต่อมา ได้มีการแปลงสภาพบริษัทซิสโก้เป็นบริษัทมหาชน อย่างไรก็ตาม ในปีเดียวกันนางเลอเนอร์ได้ถูกปลดออกจากบริษัท เนื่องจากไม่สามารถทำงานร่วมกับนายมอร์กริดจ์ได้ ส่วนนายโบแซค ได้ลาออกจากบริษัทโดยสมัครใจ โดยทั้งคู่ได้ขายหุ้นในบริษัทแห่งนี้เป็นเงิน 200 ล้านดอลลาร์

แม้เกิดความขัดแย้งภายในบริษัท แต่บริษัทแห่งนี้ได้เติบโตอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ของโลก แม้จะมีบริษัทอื่นส่งผลิตภัณฑ์มาแข่งขัน แต่ผลิตภัณฑ์ของบริษัทมีคุณภาพดีและราคาย่อมเยา ทำให้กลายเป็นผู้ครองตลาดอุปกรณ์โทรคมนาคมอันดับ 1 ของโลก โดยเป็นผู้ผลิตอุปกรณ์เครือข่ายอินเทอร์เน็ตรายใหญ่ที่สุดของโลกในปัจจุบัน โดยในปี 2552 บริษัทซิสโก้ มีรายได้ 36,117 ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 12,600,000 ล้านบาท และมีกำไร 6,134 ล้านดอลลาร์ หรือประมาณ 220,000 ล้านบาท โดยมีพนักงานทั่วโลก 65,535 คน

เขตการค้าเสรี

สำเร็จ หรือล้มเหลว

เขตการค้าเสรี หรือ Free Trade Area (FTA) บางทีก็เรียก ความตกลงการค้าเสรี หรือ Free Trade Agreement (FTA) ปัจจุบันเราได้ยินค่อนข้างบ่อยในเรื่องของ FTA เดิมอาจเป็นเรื่องไกลตัว แต่ FTA ได้เข้ามาใกล้ตัวเราทุกที จนเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้อีกต่อไป แล้ว FTA ทำไปเพื่ออะไร อีกทั้งไทยประสบความสำเร็จในการ ทำ FTA แล้วหรือยัง

» เป้าหมายหลักของ FTA

FTA เป็นความตกลงทางการค้าร่วมกันตั้งแต่ 2 ประเทศขึ้นไป โดยเป็นการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Integration) ด้วยเป้าหมายในการลดภาษีศุลกากรระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุด หรือเป็นอัตราร้อยละ 0 โดยใช้อัตราภาษีปกติกับประเทศนอกกลุ่ม เพื่อลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกันให้เหลือน้อยที่สุด ก่อให้เกิดการค้าเสรีระหว่างกัน โดยที่การทำ FTA จะรวมถึงการเปิดเสรีการค้าบริการ (Services)

เมื่อมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศ ที่สูงสุดจะเกิดขึ้นเมื่อประเทศนั้นๆ ผลิตสินค้าที่มีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น

และการลงทุน (Investment) นอกจากนั้นยังขยายครอบคลุมความร่วมมือในด้านต่างๆ เช่น การคุ้มครอง ทรัพย์สินทางปัญญา เทคโนโลยีสารสนเทศ การขนส่ง การสื่อสาร การพลังงาน และการท่องเที่ยว เป็นต้น

เมื่อมองในเชิงเศรษฐศาสตร์ ประโยชน์ของการค้าระหว่างประเทศที่สูงสุดจะเกิดขึ้นเมื่อประเทศนั้นๆ ผลิตสินค้าที่มีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นแล้วจึงนำสินค้านั้นมาซื้อขายกัน ในทางปฏิบัติประโยชน์ข้างต้นจะไม่เกิดขึ้น หากมีการเก็บอากรขาเข้า และใช้

มาตรการกีดกันทางการค้าต่างๆ เกิดการบิดเบือนราคาที่ทำให้จริงของสินค้า และทำให้การค้าไม่เป็นไปอย่างเสรี ขณะที่การค้าเสรีจะก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยการเลือกใช้วัตถุดิบ และปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนต่ำสุด จะได้ผลผลิตส่งเข้าสู่ตลาดในราคาถูกลงได้ แต่ความจริงทุกประเทศมีการคุ้มกันทางการค้า เพื่อปกป้องผู้ผลิตภายในประเทศของตน เป็นผลให้สินค้าและบริการมีราคาสูงกว่าในระบบการค้าเสรี

» ผลกระทบจาก FTA

การประเมินผลการทำ FTA จากการศึกษาวิเคราะห์ คาดว่าจะเกิดการขยายการค้า และการลงทุนระหว่างกัน ประชาชนอยู่ดีกินดีเพิ่มขึ้น เป็นช่องทางกระจายสินค้าไปยังภูมิภาคใกล้เคียง แก้ไขและลดอุปสรรคทางการค้า และการลงทุน พัฒนามาตรฐานสินค้า และมาตรฐานด้านสุขอนามัย อำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน รวมทั้งยังเป็นการสร้างพันธมิตรที่จะเกื้อกูลกันทางเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตาม บางอุตสาหกรรม และบริการอาจได้รับผลกระทบหากมีศักยภาพและมาตรฐานการผลิตต่ำ ทำให้มีประสิทธิภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศในระดับต่ำกว่า ก่อให้เกิดต้นทุนการปรับตัว (Adjustment Cost) จากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไทยไปสู่สาขาที่ไทยมีความพร้อมและได้เปรียบ หากไม่สามารถแข่งขัน สินค้านั้นก็จำเป็นต้องออกไป หันไปผลิตสินค้าอื่นที่ถนัดและได้เปรียบ

» สำเร็จ หรือล้มเหลว ภายใต้ FTA

การทำ FTA เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ หากต้องการอยู่ในระบบเศรษฐกิจโลกซึ่งหลายประเทศทั้งใหญ่และเล็ก หรือแม้แต่ประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอย่างสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ต่างก็ทำ FTA อย่างกว้างขวาง ฉะนั้น ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ ก็ต้องเผชิญ เพราะ FTA เป็นยุทธศาสตร์ช่วงชิงความได้เปรียบ หรือป้องกันการเสียเปรียบในเชิงการค้า

FTA ทำให้ปริมาณการค้าระหว่างสองประเทศเพิ่มมากขึ้น ผู้ส่งออกของทั้งสองฝ่ายจึงมีโอกาสทางการตลาดมากขึ้น จากผลของการลดอากรขาเข้า แต่ประโยชน์ข้างต้นจะไม่เกิดขึ้นหากไม่ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การยกระดับสินค้า ปรับเปลี่ยนการผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น

โดยเฉพาะถ้าเป็นการเปิดเสรีระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา แม้ว่าประเทศกำลังพัฒนาจะส่งออกสินค้าได้มากขึ้น แต่ก็จะพบกับความยากลำบากในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในให้มีความก้าวหน้า และสามารถผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงขึ้นไป เนื่องจากในระยะแรกการพัฒนาสินค้าที่ผลิตภายในประเทศจะไม่สามารถแข่งขันกับสินค้านำเข้า การเปิดเสรีทางการค้าจึงไม่ได้เป็นกลไกที่สนับสนุนการพัฒนาประเทศ แต่กลับเป็นปัจจัยในการขัดขวางการพัฒนา ในทางกลับกัน หากนโยบายปกป้องตลาดภายในยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ดี และกรอบเวลาที่เหมาะสมและชัดเจนแล้ว ผลเสียย่อมเกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม การปิดตลาดโดยไม่ปรับตัว และหวังพึ่งพึ่งแต่การปกป้องจากภาครัฐ ก็จะทำให้รัฐบาลต้องจ่ายเงินรายได้แผ่นดิน หรือเงินประชาชนทั่วไปไปอุดหนุนอุตสาหกรรมเฉพาะทางไปไม่มีที่สิ้นสุด และจะไม่มีความสามารถในการแข่งขัน ส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศที่ล่าหลังประเทศอื่น ขณะที่การทำ FTA ก็เป็นการกำหนดเวลาปรับเปลี่ยนตัวเราเอง โดยมีระยะเวลาปรับตัวที่ภาคอุตสาหกรรมนั้นๆ ยอมรับได้ ผู้ผลิต และผู้เกี่ยวข้องจะได้กระตือรือร้นในการปรับตัว ภาครัฐก็ต้องมีมาตรการสนับสนุนการปรับตัวของภาคเอกชน

ในด้านการแข่งขัน ผู้ผลิตในประเทศที่เปิดเสรีทางการค้าต้องแข่งขันกับผู้ผลิตสินค้าเดียวกันจากภายนอกประเทศกดดันให้ผู้ผลิตภายในประเทศต้องปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต หรือลดราคาสินค้าลง เพื่อให้สามารถอยู่ในธุรกิจได้

ในทางตรงข้าม หากผลิตสินค้าต่างชนิดกันอาจหนุนเสริมกัน กรณีนี้ไม่เกิดการแข่งขัน ในความเป็นจริง บางอุตสาหกรรมพร้อมแข่งขัน แต่บางอุตสาหกรรมยังจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับแต่ละอุตสาหกรรม หรือการหนุนเสริมที่จะเกิดขึ้นนั้นตรงกับเงื่อนไข และความเหมาะสมของอุตสาหกรรมชนิดนั้นๆ หรือไม่

ภาคการเกษตร สินค้าเกษตรมักต้องเผชิญกับมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measures - NTMs) เช่น มาตรการสุขอนามัย (Sanitary and Phytosanitary Standard Measures - SPS) เป็นต้น การทำ FTA จะสามารถกำจัด NTMs ได้ทั้งหมดหรือไม่ อีกทั้งหลายประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาแล้วจะมีการอุดหนุนการผลิต

สินค้าเกษตรภายในประเทศ กรณีนี้อุปสรรคทางการค้ายังไม่หมดแม้จะมี FTA ระหว่างกันก็ตาม

ภาคบริการ ประเทศพัฒนาแล้วมีความเจริญก้าวหน้าในภาคบริการอย่างสูง โดยที่ภาคบริการเป็นภาคเศรษฐกิจที่เพิ่มความสำคัญขึ้นอย่างรวดเร็ว ไทยจะเป็นฝ่ายตั้งรับในการเจรจาภาคนี้ และอาจนำไปสู่การผูกขาดในธุรกิจบริการใด บริการหนึ่งที่วิสาหกิจในประเทศไม่สามารถแข่งขัน และไม่มีผู้ให้บริการจากประเทศอื่นที่สามารถเข้ามาแข่งขันในตลาดเดียวกันนี้

ภาคการลงทุน การเปิดเสรีการลงทุนเป็นประเด็นที่มีความขัดแย้งสูงในเวทีระดับพหุภาคีระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากประเทศกำลังพัฒนาเห็นว่า รูปแบบของข้อตกลงจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นผู้ไปลงทุน ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาเป็นฝ่ายรับการลงทุนเป็นส่วนใหญ่จะสูญเสียศักยภาพในการคัดสรร และควบคุมผู้ที่จะมาลงทุน เนื่องจากการที่ประเทศผู้รับการลงทุนจะได้ประโยชน์จากการลงทุนนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการกำหนดกรอบกติกาการลงทุน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ FTA อาจส่งผลโดยตรงในการขัดขวาง หรือทำลายความพยายามในการเน้นคุณภาพของการลงทุนมากกว่าเน้นปริมาณ อีกทั้งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises - SMEs) จะได้รับผลกระทบมากที่สุด เพราะไม่สามารถแข่งขัน รวมถึงประเด็นสำคัญที่ต้องระมัดระวัง คือ FTA ข้อตกลงด้านการลงทุนไม่ได้ครอบคลุมเฉพาะการลงทุนระยะยาวเท่านั้น แต่รวมถึงการลงทุนระยะสั้นด้วย ซึ่งอาจเป็นทุนเก็งกำไรที่ไม่มีเสถียรภาพ

การเปิดเสรีเป็นการกำจัดเงื่อนไข
และกฎระเบียบเดิมของภาครัฐที่ใช้
กับนักลงทุน รวมถึงการลงทุน
จากประเทศคู่ค้า

การเปิดเสรีเป็นการกำจัดเงื่อนไข และกฎระเบียบเดิมของภาครัฐที่ใช้กับนักลงทุน รวมถึงการลงทุนจากประเทศคู่ค้า และยังเพิ่มระดับการปฏิบัติต่อนักลงทุน หรือการลงทุนข้ามชาติให้ถึงมาตรฐานการปฏิบัติขั้นต่ำตามกฎหมายระหว่างประเทศที่รวมถึงการให้ความคุ้มครอง และมั่นคงเต็มที่ อีกทั้งการปฏิบัติที่เป็นธรรม และเท่าเทียมกัน ดังนั้น หัวใจสำคัญของการเปิดเสรีการลงทุน คือ ลดอำนาจรัฐ และอำนาจนักลงทุนในชาติ

อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีการลงทุนก็เป็นการยกเลิกหรือผ่อนปรนกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน เพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นนักลงทุนไทย หรือนักลงทุนต่างชาติต่างก็มีสิทธิใช้ประโยชน์จากบรรยากาศการลงทุนที่ผ่อนปรนขึ้นนี้ โดยนักลงทุนไทยต้องปรับตัวและรวมตัวกันเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ ขณะที่นักลงทุนต่างชาติก็อาจต้องพึ่งนักลงทุนไทยในการร่วมทุน (Joint Venture) การลงทุนที่เพิ่มขึ้นส่งผลต่อเม็ดเงินที่เข้ามาภายในประเทศ ซึ่งมากกว่าเม็ดเงินกำไรที่ต่างชาติส่งกลับออกไป อีกทั้งกำไรบางส่วนที่ขยายการลงทุนภายในประเทศเพิ่มขึ้น มีการจ้างงาน คนไทยได้เรียนรู้ และพัฒนาฝีมือจากเทคโนโลยีใหม่ๆ

ดังนั้น หากจะถามว่า การทำ FTA ของเราประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว ด้วยเป้าหมายการทำ FTA ที่เป็นผลบวกต่อประเทศ ขณะเดียวกันก็สามารถมองผลในเชิงลบได้ด้วย

เครื่องมือวัดความสำเร็จ หรือล้มเหลวจากการทำ FTA ที่เหมาะสมที่สุดจึงควรวัดจากผลที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งผลที่เราประสบแล้ว เป็นเรื่องของสินค้าเกษตรที่เรายังไม่สามารถปรับตัว จึงได้รับผลกระทบค่อนข้างสูง ขณะที่ก็มีปริมาณการส่งออกสินค้าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

สำหรับการเปิดเสรีด้านการค้าบริการ และการลงทุน มีการบังคับใช้ในระยะเริ่มต้นบ้างแล้ว ขณะที่อีกหลายฉบับยังอยู่ในขั้นตอนการเจรจา จึงอาจยังไม่สามารถวัดผลในเชิงการค้าบริการ และการลงทุนที่ชัดเจนได้

การปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมน่าจะพอมีความสามารถในการรองรับการทำ FTA แต่ภาคการเกษตรซึ่งเป็นรากฐานของคนไทยส่วนใหญ่ ท้ายที่สุดก็ต้องเปิดเสรีนั้น ภาครัฐได้ช่วยสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาความรู้ความสามารถของเกษตรกร และระบบวิธีในกระบวนการเกษตรอะไรบ้าง

การประกันราคาไม่น่าจะเพียงพอ หากการเพาะปลูกส่วนใหญ่ยังเป็นระบบเดิม ที่อาศัยสภาพภูมิอากาศเป็นหลัก ชาวไร่ชาวนามีแต่หนี้สิน จึงไม่สามารถปรับตัวได้ ฉะนั้น หากวัดผลความสำเร็จในภาพรวมจึงอาจดูเหมือนมีแนวโน้มว่าจะล้มเหลวมากกว่าสำเร็จ เนื่องจากกลุ่มที่มีหน้าที่เจรจาจัดทำ FTA ก็เจรจาไป แต่กลุ่มที่มีหน้าที่พัฒนา และส่งเสริมการเกษตรไม่สามารถพัฒนาให้เท่าทันรองรับความคืบหน้าในการเจรจา ซึ่งแน่นอนว่างบประมาณสนับสนุนมีความจำเป็นต่อการพัฒนา และส่งเสริมอื่นๆ ด้วยการทำงานที่ไม่ประสานสอดคล้อง

กันขององค์กรที่เกี่ยวข้อง จึงส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตรอย่างรุนแรง

» FTA ต้องวิเคราะห์เพื่อผลกระทบเชิงบวก

ด้วยเศรษฐกิจในยุคโลกไร้พรมแดน หากมีความเปลี่ยนแปลงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วรุนแรง ส่งผลกระทบต่อมิติของสังคม เราจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแนวคิด และวิธีการแก้ปัญหาใหม่ๆ การจัดทำ FTA ไม่ใช่คำตอบสุดท้ายเพราะต้องศึกษาจุดอ่อน และจุดแข็งของไทย แล้วหาวิธีเจรจาต่อรองให้ไทยได้ประโยชน์สูงสุด

โดยที่ปัจจุบันเราไม่สามารถแข่งขันด้วยค่าแรงอีกต่อไป แต่ต้องปรับปรุงความสามารถในด้าน Innovate และ Creative อาจช่วยผลักดันประเทศให้สามารถแข่งขันได้

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระหว่างภาครัฐ
ด้วยตนเองที่มีบทบาทสำคัญ
ในการสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนา
ภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
เพื่อนำสู่เวทีการจัดทำ FTA
ที่เหมาะสม

การมองไปข้างหน้า คิดใหม่มองใหม่ นำวิธีใหม่มาใช้ มองคู่แข่งรายเป็นหุ้นส่วน ปรับตัวรองรับความต้องการของผู้เป็นหุ้นส่วนทุกด้าน ขณะเดียวกันก็ต้องพยายามมองผลกระทบจาก FTA ลงไปถึงรากหญ้า ไม่เฉพาะนักธุรกิจ แต่ต้องถึงเกษตรกร พิจารณาถึงผู้ประกอบการรายย่อยว่ามีการปรับตัวอย่างไรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งต้องปรับตัวให้เร็วขึ้นในลักษณะ Economy of Speed

อีกทั้งไม่ควรเจรจาในลักษณะที่จำกัดอำนาจของตุลาการ และอำนาจอธิปไตยของประเทศโดยรวม แม้ว่าการเลือกคู่แข่งรายทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีเป็นการมองผลประโยชน์ที่ฝ่ายตนจะได้รับทั้งสิ้น แต่ไม่มีใครได้ หรือเสียทั้งหมด ขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเจรจา รวมทั้งการปรับตัวของทั้งภาครัฐ และภาคธุรกิจให้ทัน อีกทั้งสอดรับกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด อีกทั้งถึงเวลาแล้วที่ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในระหว่างภาครัฐด้วยตนเองที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาภาคการเกษตร และภาคอุตสาหกรรมได้ร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อนำสู่เวทีการจัดทำ FTA ที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ บรรลุผลสัมฤทธิ์ และส่งผลเชิงบวกต่อประเทศมากที่สุด

จาก AIA ถึง ACIA (ตอนที่ 1)

ก่อนอื่นเรามาทำความรู้จัก AIA และ ACIA ว่าหมายถึงอะไร โดย AIA มาจาก ASEAN Investment Area หรือเขตการลงทุนอาเซียน ซึ่งจะกล่าวในตอนที่ 1 ขณะที่ ACIA มาจาก ASEAN Comprehensive Investment Agreement หรือความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน จะเป็นตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ซึ่งเป็นตอนจบ จะได้รวบรวมและสรุปสาขาการลงทุนที่นำมาพิจารณาภายใต้ ACIA ต่อไป

» วิสัยทัศน์อาเซียน

ASEAN มาจาก Association of Southeast Asian Nations หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว กัมพูชา และพม่า

การจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area : AIA) เป็นองค์การความร่วมมือระดับภูมิภาคเมื่อปี 2510 ในอันที่จะยกระดับศักยภาพของอาเซียนในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและความพร้อมที่จะก้าวต่อไปอย่างมั่นคงในอนาคต และเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินการที่จะทำให้บรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนในปี 2563 (ASEAN Vision 2020) ซึ่งเป็นแผนงานที่อาเซียนจะดำเนินการร่วมกันให้บรรลุสู่ความเป็นจริง

วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 หรือ ASEAN Vision 2020 เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2540 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เพื่อกำหนดเป้าหมาย และทิศทางของอาเซียนในปี 2563 ที่จะให้อาเซียนเป็น

- (1) วรสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- (2) ทุนส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต
- (3) มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก
- (4) ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร

» ปัจจัยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน

ปัจจัยสำคัญของการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน 2 ประการ กล่าวคือ ปัจจัยด้านความพร้อม และปัจจัยด้านความจำเป็น โดยปัจจัยด้านความพร้อม ประเทศสมาชิกอาเซียนต่างให้ความสำคัญต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงด้านท่าที และแนวนโยบายของประเทศสมาชิกอาเซียนจากพัฒนาการของการบัญญัติ ประยุกต์ ปฏิรูป และผ่อนคลายเงื่อนไขต่างๆ ทางกฎหมาย กฎระเบียบ หลักเกณฑ์และมาตรการต่างๆ ทั้งในลักษณะของการส่งเสริมและดึงดูดการลงทุน ตลอดจนกลไกทางนโยบายอื่นเกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาด (Market Access) การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) และข้อจำกัดด้านการประกอบการลงทุน (Operational Restrictions)

ขณะเดียวกันได้มีการจัดตั้ง และปรับปรุงกลไกทางสถาบันรองรับเป็นระยะ ในลักษณะที่ทุกประเทศมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการลงทุน ทั้งในระดับการตัดสินใจทางนโยบาย และระดับบริหารจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำ

ความพร้อมทางเศรษฐกิจที่ประเทศสมาชิกอาเซียนมีอยู่นั้นมีเพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น อาเซียนยังมีช่องว่างของความพร้อมในแง่ของเศรษฐกิจโดยรวม

กรอบความคิดเรื่อง “One Stop Service” มาใช้ในกระบวนการบริการของหน่วยส่งเสริมการลงทุน ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ขั้นก่อนขอรับการส่งเสริมและหลังจากที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแล้ว

ปัจจัยด้านความจำเป็นที่สำคัญอย่างยิ่งของอาเซียนคือ ความสามารถในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องท่ามกลางหัวเลี้ยวหัวต่อของการจัดระบบเศรษฐกิจโลกยุคใหม่ โดยความพร้อมทางเศรษฐกิจที่ประเทศสมาชิกอาเซียนมีอยู่นั้นมีเพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น อาเซียนยังมีช่องว่างของความพร้อมระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกันเองทั้งในแง่ของเศรษฐกิจโดยรวม และการสร้างบรรยากาศการลงทุนให้สนองประโยชน์และวัตถุประสงค์ทางเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาค

ขณะที่การเปิดเสรีด้านการลงทุนในแต่ละประเทศในภูมิภาคยังทำไม่ได้เต็มที่หากแต่มีลักษณะของการเลือกเปิดและการคงอุปสรรคด้านการลงทุนในบางประการ ตลอดจนการเน้นให้สิทธิประโยชน์เพื่อดึงดูดการลงทุนในระดับเอกภาคีของแต่ละประเทศอาเซียนจากมุมมองเฉพาะภายในประเทศสามารถส่งผลต่อการเพิ่มบรรยากาศของการแข่งขันกันเองในการดึงดูดการลงทุนจากนอกภูมิภาคแทนการร่วมมือและประสานกันของทั้งภูมิภาคซึ่งน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า ซึ่งแสดงถึงโอกาสที่วิธียุทธศาสตร์ต่อรองของกลุ่มลงทุนขนาดใหญ่ นอกภูมิภาคที่ทวีอิทธิพลต่อการตัดสินใจทางนโยบายของประเทศสมาชิก และการบั่นทอนโอกาสแห่งการพัฒนาศักยภาพของแต่ละประเทศสมาชิกจากพลังภายในของอาเซียนเอง (Intra-ASEAN Investment)

» ประเด็นหลักในการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน

กรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนเป็นกระบวนการจัดการลงทุนที่วางหลักเกณฑ์ทั่วไปอย่างกว้าง มีแผนงาน โครงการปฏิบัติงาน และสถาบันรองรับ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ โดยครอบคลุมการลงทุนทางตรงทั้งหมด (All Direct Investments) รวมถึงธุรกิจบริการอันสืบเนื่องมาจากการลงทุนทางตรงนั้นในด้านการผลิต การเกษตร ประมง ป่าไม้เหมืองแร่และการขุดค้น ไม่รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) และเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการลงทุนซึ่งครอบคลุมด้วยความตกลงอาเซียนอื่น

โดยความตกลงมุ่ง 2 ประการหลัก คือ

(1) เปิดอุตสาหกรรมทุกประเภทให้นักลงทุนอาเซียนภายในปี 2553 และนักลงทุนทั่วไปภายในปี 2563

(2) ให้การปฏิบัติบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนอาเซียนภายในปี 2553 และแก่นักลงทุนทั่วไปภายในปี 2563 ทั้งสองประการจะเกิดได้เมื่อประเทศสมาชิกอาเซียนยกเลิกข้อยกเว้นสำหรับอุตสาหกรรมหรือมาตรการใดที่มีผลกระทบต่อการลงทุน โดยภายในปี 2553 จะยกเลิกข้อยกเว้นสาขาการผลิตทั้งหมดครบทุกประเทศสมาชิก เพื่อพัฒนาสู่การยกเลิกครบทุกสาขาที่ครอบคลุมตามความตกลงครบทุกประเทศสมาชิกต่อไป

ความพยายามในการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนมีทั้งลักษณะเด่น และประเด็นที่รอการปรับปรุง โดยลักษณะเด่นอยู่ที่กรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนเป็นกลไกทางนโยบายของภูมิภาค ซึ่งมีกรอบเวลาใน

การดำเนินการที่ชัดเจน โดยมีนัยสำคัญทั้งการสร้างบรรยากาศการลงทุนที่น่าดึงดูดใจมากขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งลงทุนของประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย และการปรับโครงสร้างการลงทุนในภูมิภาคให้มีทั้งการลงทุนระหว่างกันเองของประเทศสมาชิก

นับเป็นครั้งแรกของอาเซียนในการมีเครื่องมือทางนโยบายในลักษณะของกลไกทางกฎหมาย สำหรับการจัดการและส่งเสริมกระแสการลงทุน ที่สามารถมีผลกระทบต่อนโยบายและกรอบกติกาต่างๆ ภายในประเทศสมาชิกอาเซียน อีกทั้งยังเป็นความร่วมมือในบรรยากาศและแนวความคิดการจัดการที่ต่างไปจากอดีต นั่นคือ ทำให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีเครื่องมือทางนโยบายที่ผูกพันทางกฎหมาย มีความโปร่งใส ลดการแข่งขันกันเองโดยมุ่งสู่การประสานงาน และความร่วมมือในการจัดการตลอดจนอำนวยความสะดวกให้เครื่องมือทางนโยบายต่างๆ ที่มีอยู่แล้วในภูมิภาคเอื้อต่อการเพิ่มศักยภาพด้านการแข่งขันของภูมิภาคร่วมกัน

ลักษณะเด่นต่อมาเป็นเรื่องของขอบเขตการลงทุนอาเซียน ซึ่งกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนเป็นกรอบความตกลงที่มีพื้นฐานมาจากการมองสภาพความเป็นจริงในด้านกลไกการบริหารจัดการที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของประเทศสมาชิกอาเซียน และอิงการประสานงานกันเป็นหลัก ดังจะเห็นได้จากกาหนดให้มีหลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการ

นับเป็นครั้งแรกของอาเซียน
ในการมีเครื่องมือทางนโยบาย
ในลักษณะของกลไกทางกฎหมาย
สำหรับการจัดการและส่งเสริม
กระแสการลงทุน

ขณะที่ในทางปฏิบัติแต่ละประเทศสมาชิกมีโครงสร้างการบริหารจัดการที่ต่างกัน บางประเทศมีหน่วยงานด้านการลงทุนที่มีอำนาจครอบคลุม บางประเทศเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานซึ่งมีอำนาจตามอาณาเขตเมืองเป็นเอกเทศในตัวเอง การมีส่วนร่วมจากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งหลากหลาย และไม่จำกัดเฉพาะด้านการส่งเสริมการลงทุน

การจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนมีเป้าหมายของระยะเวลาดำเนินการที่แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

- 1) ปี 2553 เป็นเป้าหมายให้บรรลุผลสำหรับนักลงทุนอาเซียน
- 2) ปี 2563 เป็นเป้าหมายให้บรรลุผลสำหรับนักลงทุนนอกกลุ่มประเทศอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการไหลเวียนของเงินทุน เทคโนโลยี และแรงงานฝีมือให้เสริมมากขึ้น

» One Stop Service Center

การจัดตั้ง One Stop Services Center หรือ Investment Service Department เป็นความพยายามของประเทศสมาชิกซึ่งสามารถพบได้ทั้งก่อน และหลังจากที่ได้เข้าร่วมลงนามในความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน

เป็นความพยายามแก้ปัญหาความล่าช้าและความไม่สะดวกคล่องตัวในกระบวนการเข้ามาลงทุน และรับการส่งเสริมการลงทุน เป็นปัญหาระดับปฏิบัติการและเป็นการแก้เพียงส่วนหนึ่งของปัญหาเท่านั้น คือ ลดระยะเวลาของกระบวนการที่นักลงทุนต้องติดต่อกับหน่วยงานหลายหน่วยงาน ทว่ามิได้ลดขั้นตอนของกระบวนการ เนื่องจากอำนาจในการพิจารณา และออกใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องยังขึ้นกับแต่ละกระทรวง ซึ่งปัญหา

ของความสับสน ยุ่งยาก ซับซ้อน และล่าช้าในกระบวนการขออนุญาตเข้ามาประกอบกิจการลงทุนจะยิ่งมีมากขึ้น หากนโยบายของหน่วยงานในการสนับสนุนอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกัน ในหลายประเทศสมาชิกมีปัญหาความล่าช้าในกระบวนการดังกล่าว

» ปิยามของการเปิดเสรีการลงทุน

การเปิดเสรีด้านการลงทุนภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนมิได้หมายถึงการเปิดเสรีอย่างเต็มที่ หากแต่เป็นการเปิดเสรีให้มากขึ้นเท่าที่จะเป็นไปได้ภายใต้ภาวะที่ระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งมีความแตกต่างกันในระดับหนึ่งนั้นสามารถอำนวยได้

ดังจะเห็นได้จากการที่กรอบความตกลงฯ นี้เปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกสามารถขอยกเว้น หรือขอสงวนทั้งประเภทกิจการ และมาตรการต่างๆ ไว้ได้ดังต่อไปนี้

- 1) รายการสงวนชั่วคราว (Temporary Exclusion List - TEL) หมายถึง รายการประเภทอุตสาหกรรม หรือมาตรการที่แต่ละประเทศอาเซียนยังไม่สามารถเปิดให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนได้อย่างเสรีเป็นการชั่วคราวจนถึงปี 2553 (2010) หรืออีกนัยหนึ่งเป็นรายการที่ขอเลื่อนระยะเวลาการเปิดเสรีออกไปเป็นภายในปี 2553 สำหรับสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ (ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน) และปี 2558 (2015) สำหรับสมาชิกอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม)

- 2) รายการอ่อนไหว (Sensitive List - SL) หมายถึง รายการประเภทอุตสาหกรรม หรือมาตรการที่แต่ละประเทศยังไม่สามารถเปิดให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนได้อย่างเสรีแม้ในปี 2563 (2020) จึงไม่มีกำหนดการเปิดเสรีรายการดังกล่าว ประเทศสมาชิกสามารถเปิดเสรีได้ตามความสมัครใจ

» การเปิดเสรีการลงทุนกับกฎหมายภายใน

การเปิดเสรีมีส่วนสัมพันธ์อย่างมากกับกฎหมายภายในของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ การมีกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนไม่ใช่เป็นข้อยุติที่เพียงพอสำหรับนักลงทุนต่างชาติที่จะหยิบยกมาพิจารณา เพราะท้ายที่สุดก็ต้องไปดูกฎหมายภายในของแต่ละประเทศประกอบอีกครั้งหนึ่ง

การทำบัญชีรายการข้อสงวนให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในที่ใช้อยู่ในปัจจุบันแม้ว่าจะดูเป็นเหตุเป็นผลในตัวของมันเอง แต่ก็ยังเป็นเพียงการเชื่อมโยงกรอบความตกลงระหว่างประเทศเข้ากับกฎหมายภายในเท่านั้น มิใช่เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎหมายภายในให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องหรือควรจะเป็นตามที่ได้มีการจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน

การเปิดให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนโดยการอ้างอิงกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน แต่ขณะเดียวกันยังต้องฟังเอาเงื่อนไขของกฎหมายภายในที่มีความหลากหลายแตกต่างกันของแต่ละประเทศสมาชิกย่อมทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะมีความเหลื่อมล้ำสำหรับเงื่อนไขของกิจการประเภทเดียวกัน อันจะมีผลโดยตรงต่อการตัดสินใจ

เข้าไปลงทุนของนักลงทุน ทำนองเดียวกับสิทธิประโยชน์จูงใจการลงทุนที่ถือปฏิบัติกันมาช้านาน

» ลักษณะของนักลงทุนต่างชาติ

การกำหนดลักษณะของนักลงทุนต่างชาติที่เป็นนิติบุคคล นักลงทุนต่างชาติในที่นี้หมายถึงนักลงทุนต่างชาติที่มีไป่่นักลงทุนอาเซียน ซึ่งในกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนจะมีสิทธิประโยชน์ที่ดีกว่านักลงทุนอาเซียนอยู่ตามสมควรนั้น จึงได้มีการกำหนดขอบเขตไว้ว่านิติบุคคลใดที่มีสัดส่วนการถือหุ้นโดยคนชาติของประเทศสมาชิกอย่างน้อยตามเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับผู้ลงทุนซึ่งเป็นคนชาติของประเทศสมาชิกผู้รับการลงทุนให้ถือเป็นนิติบุคคลอาเซียน ดังนี้

นิติบุคคลใดจะเป็นนิติบุคคลที่เป็นนักลงทุนอาเซียนจึงต้องพิจารณาจากกฎหมายภายในของประเทศผู้รับการลงทุน ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็เหตุเป็นผล เพราะถือว่ามีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับโดยตรงกับการลงทุน จึงน่าจะใช้เกณฑ์ของประเทศนั้นๆ แต่หากเกณฑ์ดังกล่าวของแต่ละประเทศสมาชิกแตกต่างกัน เหลื่อมล้ำกัน ผู้ลงทุนย่อมเลือกที่จะไปลงทุนในประเทศที่ยอมรับสัดส่วนต่างชาติมากกว่าเป็นธรรมดา ซึ่งในที่สุดเกณฑ์นี้ก็มิสภาพคล้ายกับสิทธิประโยชน์ให้นักลงทุนจากชาติที่มีไป่่นประเทศสมาชิกได้เลือกลงทุนตามสมควร จึงเป็นการแข่งขันโดยไม่ตั้งใจ หรือตั้งใจในเรื่องการยอมรับสัดส่วนทุนต่างชาติขึ้นมาได้ ซึ่งหากเป็นไปได้ควรกำหนดให้ชัดเจน และเรียกร้องให้ประเทศสมาชิกปรับปรุงกฎหมายภายในให้สอดคล้องน่าจะเหมาะสมกว่าที่จะให้นักลงทุนได้เลือกเช่นนี้

ความพยายามในการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนยังไม่อาจก้าวหน้าเท่าที่ควร ปัญหาสำคัญมาจากการที่กรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียนเป็นกรอบความตกลงที่ถูกกำหนดจากกฎหมายภายในของแต่ละประเทศสมาชิกซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก แทนที่จะมีสถานะเป็นการขึ้นนำกฎหมายภายในของแต่ละประเทศสมาชิก ปัญหาด้านความไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรของความพยายามในการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนยังสามารถสะท้อนได้จากการจัดทำข้อสงวนต่อการเปิดเสรีการลงทุน และในการให้การประติบัติเยี่ยงคนชาติแก่นักลงทุนต่างชาติ ซึ่งการจัดทำข้อสงวนดังกล่าวเป็นไปตาม

เกณฑ์ของกฎหมายภายในรวมทั้งการกำหนดสัดส่วนทุนในนิติบุคคลต่างชาติที่ครอบคลุมนั้นกำหนดให้ยึดถือตามเกณฑ์ของกฎหมายภายในของแต่ละประเทศสมาชิก

เป็นปัจจัยที่มีส่วนทำให้เกิดความแตกต่างที่นักลงทุนต่างชาติอาจใช้เป็นเกณฑ์พิจารณาตัดสินใจเลือกลงทุนในประเทศสมาชิกใดประเทศสมาชิกหนึ่งแทนที่จะพิจารณาถึงโอกาสทางการลงทุนที่ทั้งภูมิภาคอาเซียนมอบให้ ลักษณะดังกล่าว เป็นไปในทำนองเดียวกับการให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนซึ่งในอดีตที่ผ่านมา ประเทศสมาชิกมีการดำเนินการในลักษณะของการแข่งขันกันเองในการให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน แก่ักลงทุนต่างชาติเพื่อดึงนักลงทุนเข้าประเทศของตน

การจัดทำให้เนื้อหาของสาระของกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนมีสถานะเป็นการขึ้นนำกฎหมายภายใน และทำให้กฎหมายภายในเกิดความสอดคล้องกันได้ ในระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนยังไม่อาจเป็นไปได้ในช่วงที่ผ่านมา นั้น นอกจากเหตุเกี่ยวกับกลไกรองรับกฎหมายต่างประเทศของแต่ละระบบกฎหมาย

เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การจัดทำระบบกฎหมายของแต่ละประเทศสมาชิกนั้นเป็นการจัดทำบนโครงสร้างทางการเมืองการปกครองภายในประเทศ ซึ่งแตกต่างกันระหว่างประเทศสมาชิก กฎหมายหลายฉบับที่

เกี่ยวข้องกับการลงทุนอยู่ในอำนาจหน้าที่ รับผิดชอบกำกับดูแลและบริหารจัดการของต่างกระทรวง ทบวง กรมกันออกไป โดยปัญหาการเหลื่อมล้ำอำนาจกันระหว่างกระทรวง ทบวง กรมที่รับผิดชอบเป็นประเด็นที่พบได้ในหลายประเทศ

ประเทศสมาชิกอาเซียนจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนมุมมองและท่าทีของตนเองจากการแข่งขันกันเองภายในภูมิภาคไปสู่การร่วมมือกันในการแข่งขันกับคู่แข่งทางเศรษฐกิจภายนอกภูมิภาค ซึ่งในการนี้ประเทศสมาชิกอาเซียนจำเป็นต้องมีการจัดสรร และเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึงทรัพยากรมนุษย์ด้วย

การดำเนินการที่สำคัญในการปรับกรอบกติกาทางกฎหมายภายในของประเทศสมาชิกควรเป็นการปรับให้มีความสอดคล้องกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การปรับลดช่องว่าง หรือความแตกต่างของระดับแรงดึงดูดใจด้านสิทธิประโยชน์ และด้านอุปสรรคต่อการลงทุนจากต่างประเทศให้สามารถเกื้อหนุนต่อการกระจายประโยชน์ของการลงทุนจากต่างประเทศให้ทั่วถึงกันระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน

การจัดทำในกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียนมีสาระที่สามารถมีผลบังคับในทำนองกฎหมายภายในเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก เพราะต้องพิจารณาย้อนถึงกลไกการรับกฎหมายต่างประเทศของแต่ละระบบกฎหมายด้วย ทางเลือกประการหนึ่งที่น่าจะนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในเชิงนโยบายของอาเซียน คือ การริเริ่มจัดทำกฎหมายต้นแบบสำหรับกฎหมายภายในของแต่ละประเทศ ในด้านการลงทุนให้มีความสอดคล้องของเนื้อหา และกลไกการบังคับใช้ที่ใกล้เคียงกัน ทางเลือกดังกล่าวนี้ น่าจะสามารถอำนวยความสะดวกสำหรับนักลงทุนในการทำความเข้าใจกฎหมาย และกลไกด้านการลงทุนได้ดีขึ้น

เดิมเป็น AIA แล้วกลายสภาพเป็น ACIA ได้อย่างไร AIA หายไปไหน โปรดติดตาม ACIA ซึ่งจะได้กล่าวถึงในตอนที่ 2 และสาขาการลงทุนภายใต้ ACIA ในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นตอนจบ

ภาพรวมการลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศของ UNCTAD

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของโลก ซึ่งได้เคยเพิ่มสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ในปี 2550 ได้มีแนวโน้มลดลงมากในปี 2551 และ 2552 โดยคาดว่าจะฟื้นตัวอย่างช้าๆ ในปี 2553 และจะฟื้นตัวอย่างรวดเร็วในปี 2554 โดยกรณีของประเทศไทย แม้ได้รับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำนวนมาก แต่ไปลงทุนยังต่างประเทศค่อนข้างน้อย

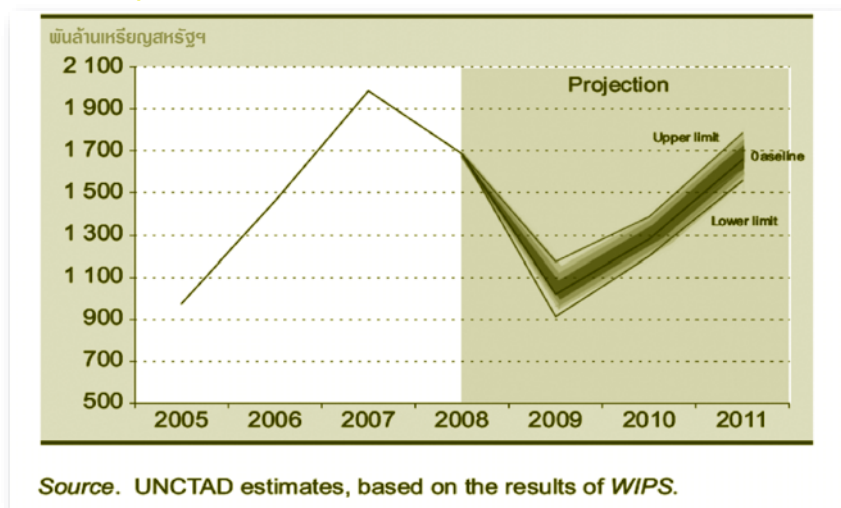
» FDI ลดลงมากในปี 2551 และ 2552

หนังสือ World Investment Report 2009 ของหน่วยงานที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ซึ่งเผยแพร่อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2552 พบว่ามูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ของโลก ซึ่งในอดีตได้เพิ่มมากเป็นประวัติการณ์ คือ 1,979,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2550 ได้ลดลงเหลือ 1,697,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2551

รายงานยังได้คาดการณ์ว่าในปี 2552 ตัวเลข FDI ของโลก จะยังคงลดลงอีกอย่างต่อเนื่องเหลือ 1,200,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยคาดว่าจะฟื้นตัวอย่างช้าๆ เป็น 1,400,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2553 และจะฟื้นตัวอย่างรวดเร็วเป็น 1,800,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2554

สำหรับรูปแบบ FDI แตกต่างกันระหว่างประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา โดยกรณีของประเทศพัฒนาแล้ว ตัวเลข FDI ในฐานะแหล่งรับการลงทุนลดลงตั้งแต่ต้นปี 2551

สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) และคาดการณ์ในอนาคต

ขณะที่ตัวเลข FDI ของประเทศกำลังพัฒนายังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ตัวเลข FDI รวมทั้งปี 2551 ประเทศพัฒนาแล้ว FDI ลดลงร้อยละ 29 ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 17 เป็น 621,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่ปลายปี 2551 ต่อเนื่องถึงต้นปี 2552 เป็นต้นมา ทั้ง 2 กลุ่มเผชิญปัญหา FDI ลดลงที่คล้ายคลึงกัน

การลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 17 ในปี 2551 เป็น 298,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เนื่องจากมีการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในจีน อินเดีย และเวียดนาม

ประเทศต่างๆ มีแนวโน้มปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้ออำนวยต่อ FDI มากขึ้น โดยจากการสำรวจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับ FDI ในปี 2551 พบว่ามีจำนวนรวม 110 รายการ โดยในจำนวนนี้เป็นกรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อ FDI เพิ่มมากขึ้น 85 รายการ

รายงานของ UNCTAD ได้ตั้งข้อสังเกตว่ามีหลายประเทศ เช่น เยอรมนี ที่ตัวเลข Divestment สูงมาก โดยลดเงินที่ลงทุนอยู่แล้วในต่างประเทศ แล้วนำเงินกลับเข้าประเทศ หรือบริษัทถูกจำหน่ายคืนแก่บริษัทแม่ โดยนำเงินกลับประเทศเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาทางการเงินให้กับบริษัทแม่

สำหรับบรรษัทข้ามชาติที่มีสินทรัพย์นอกประเทศมาก 10 อันดับแรกของโลก คือ บริษัท GE ของสหรัฐฯ บริษัท Vodafone Group ของสหราชอาณาจักร บริษัท Royal DutchShell ของเนเธอร์แลนด์ บริษัท Shell ของสหราชอาณาจักร บริษัท British Petroleum ของสหราชอาณาจักร บริษัท Exxon ของสหรัฐฯ บริษัทโตโยต้า ของญี่ปุ่น บริษัทโทเทล ของฝรั่งเศส บริษัท Electricite de France ของฝรั่งเศส บริษัทฟอร์ด ของสหรัฐฯ และบริษัท E.ON AG ของเยอรมนีตามลำดับ

**แม้สหรัฐฯ ยังเป็นอันดับ 1 ของโลก
ทั้งในแง่ผู้ไปลงทุน
และแหล่งรองรับการลงทุน
แต่บทบาทของประเทศ
กำลังพัฒนาได้เพิ่มขึ้นมาก**

» สหรัฐฯ เป็นทั้งผู้ไปลงทุนและเป็นแหล่งรับการลงทุนใหญ่ที่สุดในโลก

แม้สหรัฐฯ ยังเป็นอันดับ 1 ของโลก ทั้งในแง่ผู้ไปลงทุนและแหล่งรองรับการลงทุน แต่บทบาทของประเทศกำลังพัฒนา (รวมประเทศ Transition Economies) ได้เพิ่มขึ้นมากและอย่างต่อเนื่องทั้งในแง่เป็นแหล่งรองรับการลงทุนจากต่างประเทศและผู้ไปลงทุนต่างประเทศ โดยจากสถิติในปี 2551 คิดเป็นส่วนแบ่งของโลกร้อยละ 43 และร้อยละ 19 ตามลำดับ

» ประเทศที่กำลังพัฒนาไปลงทุนต่างประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ขณะเดียวกันการลงทุนโดยตรงไปยังต่างประเทศในอดีตจะเป็นบริษัทจากประเทศพัฒนาแล้วไปลงทุนยังประเทศพัฒนาแล้วด้วยกัน หรือไปลงทุนยังประเทศกำลังพัฒนา แต่แนวโน้มสำคัญในปัจจุบัน คือ บริษัทในประเทศที่กำลังพัฒนาได้ไปลงทุนในต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะสัดส่วนการลงทุนโดยตรงยังต่างประเทศของประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้

ได้เพิ่มขึ้นจากเดิมสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ 1 ของ FDI โลก ในปี 2523 เป็นร้อยละ 10 ในปี 2551

จากการจัดอันดับบริษัทข้ามชาติของประเทศกำลังพัฒนา (ไม่รวมสถาบันการเงิน) 100 อันดับแรก เรียงตามมูลค่าสินทรัพย์ในต่างประเทศ โดย UNCTAD พบว่าเป็นบริษัทฮ่องกงมากที่สุด คือ 27 บริษัท รองลงมา คือ ไต้หวัน 14 บริษัท สิงคโปร์ 11 บริษัท จีน 11 บริษัท แอฟริกาใต้ 9 บริษัท มาเลเซีย 6 บริษัท เกาหลีใต้ 5 บริษัท เม็กซิโก 5 บริษัท บราซิล 3 บริษัท อินเดีย 2 บริษัท คูเวต 2 บริษัท และอีก 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย ตุรกี ฟิลิปปินส์ การ์ต้า และเวเนซุเอลา ประเทศละ 1 บริษัท

สำหรับบริษัทข้ามชาติของประเทศกำลังพัฒนาที่มีสินทรัพย์ในต่างประเทศมูลค่ามากที่สุด คือ บริษัท Hutchison Whampao ของฮ่องกง โดยมีสินทรัพย์ในต่างประเทศ 83,411 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รองลงมา คือ บริษัท Cemex ซึ่งเป็นผู้ผลิตปูนซีเมนต์ของเม็กซิโก 44,269 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ บริษัท LG ของเกาหลีใต้ 30,505 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ บริษัทซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ของเกาหลีใต้ 29,173 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และบริษัทปิโตรนาส ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจด้านน้ำมันของมาเลเซีย 27,431 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

หนึ่ง บริษัทหนึ่งเดียวของไทยที่อยู่ใน 100 อันดับแรกของบริษัทข้ามชาติของประเทศกำลังพัฒนา คือ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) โดยนับเป็นบริษัทข้ามชาติของประเทศ

กำลังพัฒนาที่มีสินทรัพย์ในต่างประเทศมากเป็นอันดับ 69 ของโลก โดยมีสินทรัพย์ในต่างประเทศในปี 2551 มูลค่า 2,646 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

» บริษัทข้ามชาติมีบทบาทสูงในสาขาเกษตรกรรม

Main Theme ของหนังสือ World Investment Report ในปี 2552 คือ บทบาทของบริษัทข้ามชาติต่อการผลิตและการพัฒนาภาคเกษตรกรรม สรุปว่า FDI ในด้านเกษตรกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยได้ขยายขอบข่ายธุรกิจไปตลอด Value Chain ตั้งแต่การเพาะปลูก การรับซื้อจากเกษตรกรในรูปแบบ Contract Farming การแปรรูปสินค้าเกษตร ค้าปลีก ฯลฯ โดยเฉพาะในสินค้าบางกลุ่ม เช่น น้ำตาล ดอกไม้ ผลไม้ ผัก ฯลฯ

ปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะเป็นการลงทุนระหว่างประเทศกำลังพัฒนาด้วยกัน (South-South) จะเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกรณีของมาเลเซีย ซึ่งประสบผลสำเร็จอย่างมาก มีบริษัทข้ามชาติที่มีขนาดใหญ่มาลงทุนในสาขาเกษตรกรรมจำนวนมาก

จากรายงานการจำแนก FDI ในภาคเกษตรกรรมซึ่งแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ในการลงทุนระหว่างประเทศเป็นดังนี้

กลุ่มธุรกิจเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม (Agriculture-related) มีบริษัท Sime Darby ของมาเลเซีย ไปลงทุนต่างประเทศ (มีสินทรัพย์นอกประเทศ) มากเป็นอันดับ 1 ของโลก รองลงมา คือ บริษัทโดลของสหรัฐฯ บริษัท Fresh Del Monte Produce ของสหรัฐฯ และบริษัท Socfinal SA ของลักเซมเบิร์ก ขณะที่เครือเจริญโภคภัณฑ์ของไทยเป็นอันดับ 5 ของโลก

กลุ่มธุรกิจผลิตวัตถุดิบและเครื่องจักรป้อนแก่ภาคเกษตรกรรม (Supplier) มีบริษัท BASF ของเยอรมนี มีสินทรัพย์นอกประเทศมากเป็นอันดับ 1 ของโลก รองลงมา

**ปตท. เป็นบริษัทข้ามชาติ
ของประเทศกำลังพัฒนา
ที่มีสินทรัพย์ในต่างประเทศ
มากเป็นอันดับ 69 ของโลก**

คือ บริษัทไบเออร์ของเยอรมนี บริษัทดาวเคมีคัลของสหรัฐฯ บริษัท Deer & Company ผู้ผลิตเครื่องจักรกลทางการเกษตรของสหรัฐฯ และบริษัทคูปองค์ของสหรัฐฯ ตามลำดับ

กลุ่มธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม มีบริษัทเนสท์เล่ ของสวิตเซอร์แลนด์ มีสินทรัพย์นอกประเทศมากเป็นอันดับ 1 ของโลก รองลงมา คือ บริษัท Inbev SA ซึ่งเป็นผู้ผลิตเบียร์รายใหญ่ของโลกของเนเธอร์แลนด์ บริษัท Kraft Foods ของสหรัฐฯ บริษัทยูนิลีเวอร์ ของเนเธอร์แลนด์/สหราชอาณาจักร และบริษัทโคคาโคล่า ของสหรัฐฯ

กลุ่มธุรกิจค้าปลีก มีบริษัทวอลมาร์ต ของสหรัฐฯ มีสินทรัพย์นอกประเทศมากเป็นอันดับ 1 ของโลก รองลงมา คือ บริษัทเมโทร ของเยอรมนี บริษัทคาร์ฟูร์ ของฝรั่งเศส บริษัทเทสโก ของสหราชอาณาจักร และบริษัทแมคโดนัลด์ ของสหรัฐฯ

กลุ่มบริษัทเอกชน (ไม่ได้เป็นบริษัทมหาชน) บริษัทคาร์กิล ของสหรัฐฯ มียอดขายสินค้าเกษตรมากเป็นอันดับ 1 ของโลก รองลงมา คือ บริษัทมาร์ส ของสหรัฐฯ บริษัท Lactalis ของฝรั่งเศส บริษัทซันโตรี่ ของญี่ปุ่น และบริษัท Dr August Oetker KG ของเยอรมนี

รายงานยังตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างบริษัทข้ามชาติและเกษตรกรว่าอยู่ในรูป Contract Farming

จำนวนมาก ซึ่งจะส่งผลดีต่อทั้ง 2 ฝ่าย โดยฝ่ายบริษัทข้ามชาติจะมีความแน่นอนในการได้รับพืชผลการเกษตร รวมถึงสามารถควบคุมคุณภาพของพืชผลทางการเกษตรได้ดียิ่งขึ้น ขณะที่ฝ่ายเกษตรกรจะสามารถลดความเสี่ยงและเงินลงทุน กล่าวคือ บริษัทข้ามชาติตกลงจะรับซื้อพืชผล รวมถึงได้การสนับสนุนจากบริษัทข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ เช่น เงินทุน วัตถุดิบในการผลิต ฯลฯ

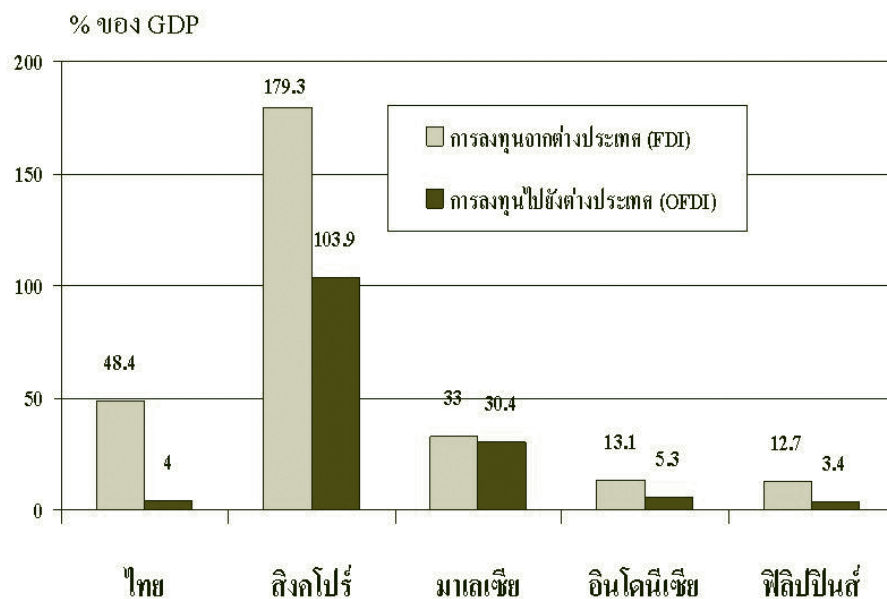
นอกจากนี้ รายงานยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่ารัฐบาลประเทศต่างๆ ควรมีการส่งเสริมให้บริษัทข้ามชาติมาลงทุนในภาคเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะกิจการเพาะปลูกขนาดใหญ่ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การลงทุนอย่างชัดเจนและโปร่งใส

» ไทยรับ FDI มาก แต่ไปลงทุนน้อย

จากสถิติของ UNCTAD พบว่าแม้ประเทศไทยเป็นแหล่งรับ FDI ที่สำคัญ โดยมีตัวเลขรับการลงทุนโดยตรงต่างประเทศ (FDI) สะสมถึงปี 2551 เป็นมูลค่า 104,583 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48.4 ของ GDP แต่ไปลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ (OFDI) มีน้อยมากเพียง 10,857 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 4 ของ GDP

ขณะที่ประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะมีความสมดุลระหว่าง FDI และ OFDI มากกว่า โดยเฉพาะ

FDI และ OFDI สะสมถึงปี 2551

แหล่งข้อมูล : UNCTAD

กรณีของมาเลเซียมี FDI และ OFDI ใกล้เคียงกันมาก โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33 และร้อยละ 30.4 ตามลำดับ

ตัวเลขการลงทุนในต่างประเทศสะสม (Outward FDI Stock)
สะสมถึงปี 2551

ประเทศ	ล้านเหรียญสหรัฐฯ	ร้อยละของ GDP
สิงคโปร์	189,094	103.9
ไต้หวัน	175,140	44.6
จีน	147,949	3.4
เกาหลีใต้	95,940	10.3
มาเลเซีย	67,580	30.4
อินโดนีเซีย	27,233	5.3
ไทย	10,857	4.0
ฟิลิปปินส์	5,810	3.4

แหล่งข้อมูล : UNCTAD. World Investment Report 2009: Transnational Corporations, Agricultural Production and Development. New York: United Nations

มูลค่า FDI ในแง่แหล่งลงทุน ไทยรับ FDI ในปี 2551 มูลค่า 10,091 ล้านเหรียญสหรัฐฯ นับว่ามากเป็นอันดับ 2 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากสิงคโปร์ ส่วนมาเลเซียเป็นอันดับ 3

ขณะที่เวียดนามเดิมในปี 2549 รับ FDI มากเป็นอันดับ 5 ในอาเซียน แต่ FDI ในเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมาก และได้แซงหน้าอินโดนีเซียมาเป็นอันดับ 4 ในปี 2551 และแนวโน้มอาจจะแซงหน้ามาเลเซียและไทยมาเป็นอันดับ 2 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอนาคต

ตัวเลขการบริการลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) ในปี 2551

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศ	2549	2550	2551
สิงคโปร์	27,680	31,550	22,725
ไทย	9,460	11,238	10,091
มาเลเซีย	6,060	8,401	8,053
เวียดนาม	2,400	6,739	8,050
อินโดนีเซีย	4,914	6,928	7,919
ฟิลิปปินส์	2,921	2,916	1,520

แหล่งข้อมูล : World Investment Report 2009

FDI ในเวียดนามเพิ่มขึ้นรวดเร็วมาก
แซงอินโดนีเซียเป็นอันดับ 4 ในปี 2551
แนวโน้มอาจจะแซงหน้ามาเลเซีย
และไทยมาเป็นอันดับ 2 ของภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอนาคต

มูลค่า FDI ในแง่ไปลงทุนต่างประเทศ ไทยลงทุนในต่างประเทศในปี 2551 มูลค่า 2,835 ล้านเหรียญสหรัฐฯ นับว่ามากเป็นอันดับ 4 ของอาเซียน ในปี 2551 รองจากมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

ตัวเลขการไปลงทุนยังต่างประเทศ (OFDI) ในปี 2551

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

ประเทศ	2549	2550	2551
มาเลเซีย	6,084	11,087	14,059
สิงคโปร์	13,298	24,458	8,928
อินโดนีเซีย	2,726	4,675	5,900
ไทย	972	1,857	2,835
ฟิลิปปินส์	103	3,538	237

แหล่งข้อมูล : World Investment Report 2009

» การเปลี่ยนแปลงต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ

ในระยะต่อไปไทยยังต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านที่สำคัญ และจะมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ซึ่งจะต้องมีการเตรียมความพร้อม และกำหนดทิศทางรวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยนำจุดแข็งและโอกาสของทุนที่มีอยู่ในประเทศมาเป็นภูมิคุ้มกัน และพัฒนาให้เป็นประโยชน์ เพื่อรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นได้อย่างรู้เท่าทัน

นานาชาติกับ บีโอไอ

รายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study)

» 1. โครงการใดบ้างที่ต้องจัดทำรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

ตอบ : โครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่มีขนาดการลงทุนมากกว่า 80 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินลงทุนหมุนเวียน) ต้องส่งรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) มาด้วย โดยทั่วไปแล้ว บริษัทส่วนใหญ่จะจัดทำ Feasibility Study เป็นการภายในก่อนเพื่อศึกษาโอกาสการลงทุนในอุตสาหกรรมนั้นๆ ช่วยลดโอกาสของความล้มเหลวในการดำเนินกิจการทางธุรกิจนั้น ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ก็สามารถนำมากรอกใน Feasibility Study ที่ต้องยื่นกับบีโอไอได้

» 2. Feasibility Study มีแบบฟอร์มหรือไม่ และจะต้องมีหัวข้ออะไรบ้าง

ตอบ : Feasibility Study ไม่ได้มีการจัดทำแบบฟอร์มไว้ แต่จะมีการกำหนดหัวข้อที่ต้องทำ หัวข้อของ Feasibility Study จะแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ตามขนาดการลงทุนของโครงการ ดังนี้

1. โครงการที่มีขนาดการลงทุนมากกว่า 80 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินลงทุนหมุนเวียน) จะประกอบด้วย 2 หัวข้อใหญ่ ได้แก่

1.1 ความต้องการของผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับการส่งเสริมฯ

1.2 ความเหมาะสมของโครงการด้านการเงิน

2. โครงการที่มีขนาดการลงทุนมากกว่า 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินลงทุนหมุนเวียน) จะประกอบด้วย 5 หัวข้อ ได้แก่

2.1 สรุปโครงการ

2.2 ภาพรวมของอุตสาหกรรม

2.3 ความเหมาะสมของโครงการ

2.4 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม

2.5 ความช่วยเหลือจากรัฐบาล

» 3. Feasibility Study จะต้องยื่นเมื่อใด

ตอบ : Feasibility Study จะต้องยื่นพร้อมกับคำขอรับการส่งเสริมฯ

» 4. Feasibility Study สามารถจัดทำเป็นภาษาต่างประเทศได้หรือไม่

ตอบ : สามารถจัดทำเป็นภาษาอังกฤษได้ แต่หากเป็นภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จะต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยด้วย

» 8. สถิติการนำเข้าระยะ 5 ปีที่ผ่านมา สามารถหาข้อมูลได้จากที่ใด

ตอบ : สถิติการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ขอรับการส่งเสริมฯ ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา สามารถหาข้อมูลได้จากเว็บไซต์สถิติการนำเข้า-ส่งออก กรมศุลกากร www.customs.go.th/Statistic/Index.jsp หรือเว็บไซต์ระบบรายงานข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทย (Thailand Trading Report) ของกระทรวงพาณิชย์ www2.ops3.moc.go.th ทั้งนี้สามารถสืบค้นข้อมูลสถิติการส่งออกเพื่อเป็นข้อมูลในหัวข้อตลาดส่งออกที่สำคัญได้อีกด้วย

» 9. จะหาข้อมูลผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมฯ และไม่ได้รับการส่งเสริมฯ ได้จากที่ใด

ตอบ : รายชื่อผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ของบีโอไอ หัวข้อฐานข้อมูลของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ www.boi.go.th/thai/about/form_promoted_companies.asp ส่วนรายชื่อผู้ผลิตที่ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ อาจหาข้อมูลได้จากเว็บไซต์ของสมาคมของแต่ละอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือสอบถามจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

» 5. สามารถดูรายละเอียดของหัวข้อ Feasibility Study ได้จากที่ใด

ตอบ : สามารถดูหัวข้อการทำ Feasibility Study ได้จากประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 50/2534 ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2534 เรื่อง เอกสารประกอบการพิจารณาอนุมัติโครงการ หรือดูได้จากเว็บไซต์ www.boi.go.th/thai/download/boi_forms/213/Study.pdf หรือจากเอกสารเผยแพร่ของบีโอไอ

» 6. การสรุปโครงการ จะมีรายละเอียดอะไรบ้าง

ตอบ : สรุปโครงการโดยย่อ ว่าผู้ขอคือใคร จะผลิตผลิตภัณฑ์อะไร ใช้เงินลงทุนเท่าใด ตั้งสถานประกอบการที่ไหน ใช้คนงานกี่คน วัตถุดิบที่ใช้คืออะไร และใช้เทคโนโลยีการผลิตใด

» 7. หัวข้อ 2.1 ความเชื่อมโยงของผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับการส่งเสริมกับอุตสาหกรรมอื่นที่ต่อเนื่อง จะมีรายละเอียดอะไรบ้าง

ตอบ : ความเชื่อมโยงของผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับการส่งเสริมฯ กับอุตสาหกรรมอื่นที่ต่อเนื่อง อาจอธิบายในลักษณะของห่วงโซ่อุปทาน ว่ามีการจัดหาทรัพยากรหรือวัตถุดิบมาจากไหน และเมื่อมีการแปรสภาพทรัพยากรหรือวัตถุดิบเหล่านั้นให้กลายเป็นสินค้าสำเร็จรูปแล้ว ดำเนินการส่งต่อไปอย่างไร จนถึงมือลูกค้าคนสุดท้ายหรือผู้บริโภค หรืออธิบายกระบวนการผลิตสินค้าตั้งแต่ Upstream ไปจนถึง Downstream ก็ได้ ตลอดจนอธิบายสภาพทั่วไปของอุตสาหกรรมเหล่านี้ทั้งในและต่างประเทศ สภาพแวดล้อมในการแข่งขัน

» 10. หากต้องการทราบข้อมูลด้านอุปสงค์ และอุปทานของผลิตภัณฑ์ที่จะขอรับการส่งเสริมฯ จะสามารถหาข้อมูลได้จากที่ใดบ้าง

ตอบ : ปัจจุบันข้อมูลอุปทาน (Supply) และด้านอุปสงค์ (Demand) มีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้เก็บรวบรวมข้อมูลไว้เป็นหมวดหมู่ อาทิ ธนาคารแห่งประเทศไทย ฝ่ายวิจัยของสถาบันการเงินต่างๆ สถาบัน องค์กร ทอการค้า สมาคมธุรกิจของอุตสาหกรรมนั้นๆ ซึ่งข้อมูลส่วนมากสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต รวมทั้งจากข้อมูลและประสบการณ์ของผู้ประกอบการเอง

การนำข้อมูลเหล่านี้มาประกอบการตัดสินใจว่าสินค้าล้นตลาดหรือไม่ ก็จะช่วยให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจได้ไม่ผิดพลาด หรือนำข้อมูลมาเปรียบเทียบก็จะเห็นว่า สินค้าตัวใดมีความต้องการของผู้ซื้ออย่างน้อยเพียงใด และมีผู้ประกอบการผลิตสินค้าดังกล่าวในสัดส่วนเท่าใด การเปรียบเทียบอุปสงค์อุปทานในปัจจุบัน จะช่วยให้ผู้ประกอบการเห็นภาพรวมของอุตสาหกรรมได้ชัดเจนมากขึ้น

» 11. หัวข้อความเหมาะสมของโครงการในส่วนของผู้ลงทุนนั้น ควรประกอบด้วยข้อมูลอะไรบ้าง

ตอบ : ควรอธิบายถึงประสบการณ์ด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมของผู้ลงทุน ทั้งฝ่ายไทยและต่างประเทศ ว่าเดิมเคยประกอบธุรกิจอะไรบ้าง ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นอย่างไร บริษัทแม่ทำธุรกิจอะไร มีบริษัทลูกประกอบด้วยบริษัทอะไรบ้าง ทำธุรกิจอะไร ทำไม่สนใจลงทุนในธุรกิจที่จะ

ขอรับการส่งเสริมฯ เคยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจที่ขอรับการส่งเสริมฯ มาก่อนหรือไม่ หากเป็นการร่วมลงทุน การเจรจาดำเนินการไปถึงขั้นใดแล้ว สัดส่วนการลงทุนเป็นอย่างไร เป็นต้น

» 12. การคำนวณ Cash Flow มูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value-NPV) และผลตอบแทนจากการลงทุน (Internal Rate of Return-IRR) จะต้องคำนวณเป็นระยะเวลาที่ปี

ตอบ : ปกติแล้วจะคำนวณโดยใช้ระยะเวลา 10 ปี แต่อาจจะมากกว่านั้นหรือน้อยกว่านั้นก็ได้ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางธุรกิจของอุตสาหกรรมนั้นๆ

» 13. หัวข้อ 3.3 ความสามารถในการแข่งขัน ควรมีข้อมูลอะไรบ้าง

ตอบ : ควรประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

- อารมณ์เข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ที่จะผลิตและวัตถุดิบหลัก มีความเหมาะสมหรือไม่ (เพื่อเปรียบเทียบต้นทุนการนำเข้าวัตถุดิบเข้ามาผลิต กับการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูป)
- คำนวณต้นทุนการผลิตต่อหน่วย ในระดับการผลิตที่ร้อยละ 50, 80 และ 100 ของกำลังการผลิต (ต้นทุนในการผลิตจะประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร คำนวณว่าต้นทุนในการผลิตที่ระดับใดจะคุ้มค่าที่สุด)
- ราคา CIF และต้นทุนการนำเข้าของผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน (เพื่อเปรียบเทียบว่าต้นทุนในการผลิตเอง กับต้นทุนในการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกัน จะมีต้นทุนต่างกันอย่างไร)
- ข้อได้เปรียบในการผลิตสินค้าชนิดนั้นในประเทศไทย (เป็นต้นว่า การผลิตได้ในประเทศ จะลดการนำเข้าได้อย่างไร ต้นทุนในการผลิตจะเป็นอย่างไร ได้เปรียบหรือเสียเปรียบกับการผลิตในประเทศอื่น)
- Sensitivity Analysis ผลกระทบต่อความเป็นไปได้ของโครงการ หากสมมติฐานของราคาขาย

ผลิตภัณฑ์ ราคาวัตถุดิบ และอัตราภาษีอากรของผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบหลักเปลี่ยนแปลงไป (สามารถใช้ข้อมูล NPV และ IRR โดยคำนวณจากกรณีที่มีมูลค่าวัตถุดิบเพิ่มขึ้น/ลดลงร้อยละ 10 หรือ มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น/ลดลงร้อยละ 10 เป็นต้น คำนวณและอธิบายประกอบได้)

- นอกจากนั้น สามารถวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันโดยใช้ SWOT Analysis มาประกอบด้วยได้ โดยวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กร และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก คือ โอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) รวมไปถึงวิเคราะห์สภาพการแข่งขัน โดยใช้ Five Forces Model ด้วยก็ได้

» 15. หัวข้อ 4.1 รัฐจะสูญเสียรายได้มากน้อยเพียงใดจากการให้การส่งเสริมฯ มีวิธีการคำนวณอย่างไร

ตอบ : อาจจะใช้วิธีคำนวณแบบง่ายๆ ดังนี้

- ภาษีเงินได้นิติบุคคล คำนวณจากกำไรสุทธิ (ตามข้อมูลในข้อ 8.1 ประมาณการต้นทุนและกำไร) คูณด้วยอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (ปกติอยู่ที่ร้อยละ 30) โดยคำนวณจากจำนวนปีที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (3-8 ปี)
- อากาศเข้าเครื่องจักร คำนวณจากมูลค่าของเครื่องจักรนำเข้า คูณกับอัตราอากาศเข้าเครื่องจักร (โดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 3 แต่หากต้องการทราบอัตราอากาศเข้าที่แท้จริง สามารถสืบค้นได้จากเว็บไซต์ของกรมศุลกากร)

» 14. หัวข้อ 3.5 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมควรมีข้อมูลอะไรบ้าง

ตอบ : ต้องพิจารณาดูว่าในการผลิตสินค้าชนิดนี้จะมีวัตถุดิบ หรือผลิตภัณฑ์ หรือขั้นตอนการผลิตใดที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมบ้างหรือไม่ เช่น น้ำเสีย กากของเสีย ไอเสีย ถ้าหากมีผลกระทบ จะมีมาตรการในการแก้ไขหรือป้องกันอย่างไร มีการลงทุนในด้านเครื่องจักรที่จะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอะไรบ้าง มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการมาตรการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมอะไรบ้าง

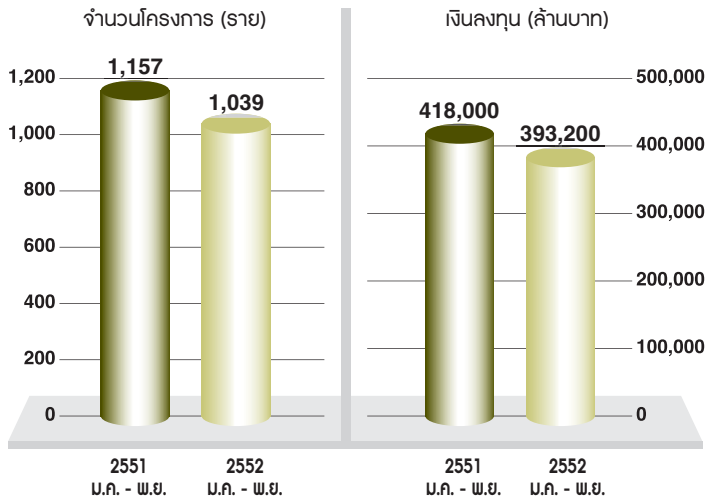

- อากาศเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น คำนวณจากมูลค่าของวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นนำเข้า คูณด้วยอัตราอากาศเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น (คำนวณแยกตามชนิดของวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น เนื่องจากวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นแต่ละชนิดมีอัตราอากาศเข้าไม่เท่ากัน) โดยทั่วไปแล้ว หากเป็นการนำเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นมาผลิตเพื่อการส่งออก จะได้รับยกเว้นอากาศเข้าอยู่แล้ว ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้สิทธิและประโยชน์ของหน่วยงานใด เช่น บีไอไอ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กรมศุลกากร เป็นต้น

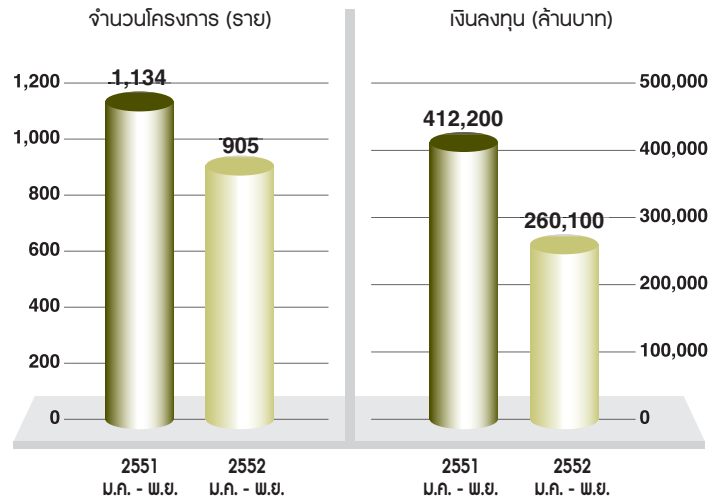

» สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

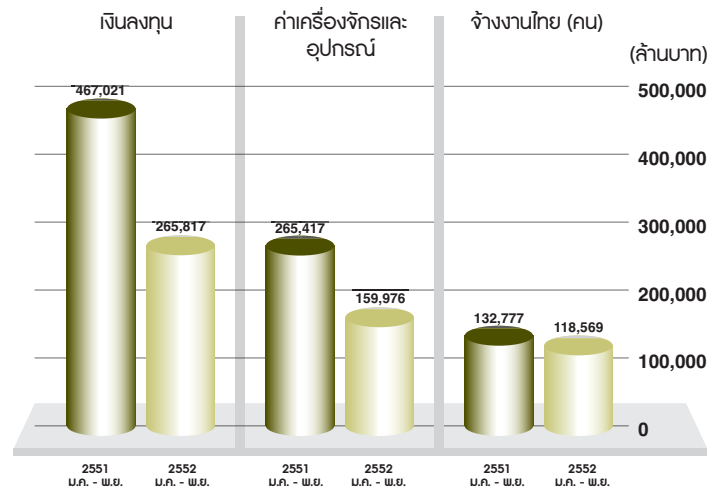
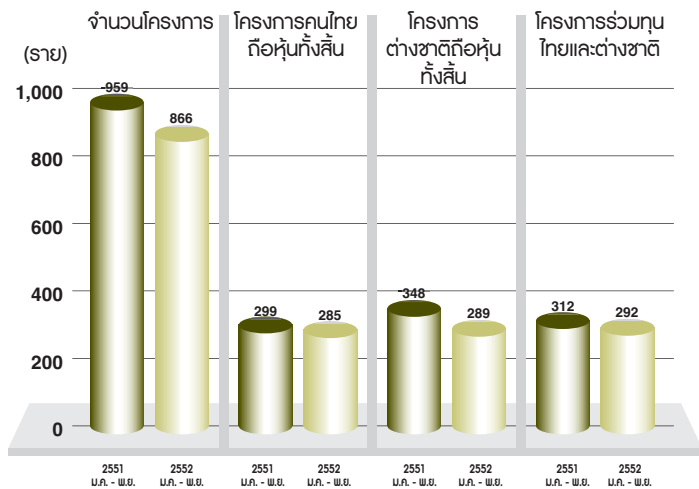
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

» จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดประเภทกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2551	2551	2552	2551	2551	2552	2551	2551	2552	2551	2551	2552	2551	2551	2552
	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.
เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	137	117	135	39,032	29,826	35,924	7,522	5,006	2,621	3,978	3,962	472	22,067	20,660	15,914
เหมืองแร่ เชรามิคัล และโลหะขั้นมูลฐาน	32	28	26	14,290	10,999	18,700	1,938	1,638	435	695	695	1,951	4,898	4,649	5,698
อุตสาหกรรมเบา	62	57	53	11,613	8,167	9,395	1,465	828	1,126	1,175	1,130	765	13,065	11,721	17,861
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	226	200	165	104,258	88,803	46,481	2,102	1,244	1,588	15,631	9,847	5,652	31,749	28,845	22,451
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	180	163	123	61,266	43,940	23,929	445	436	351	4,074	2,716	1,364	46,914	38,761	38,028
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	152	139	88	143,235	123,789	18,196	12,989	12,989	1,302	14,354	14,224	1,321	15,664	13,741	5,887
บริการ และสาธารณูปโภค	289	255	276	172,975	161,496	113,192	9,888	9,491	7,134	14,070	13,989	2,046	15,316	14,400	12,730
รวม	1,078	959	866	546,668	467,021	265,817	36,348	31,631	14,558	53,977	46,562	13,571	149,673	132,777	118,569

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน มกราคม - พฤศจิกายน 2552 เปรียบเทียบ ปี 2550 และ 2551

	2550	2551	2551	2552	2550	2551	2551	2552
			ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.			ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,283	1,231	1,157	1,039	109.7	74.0	73.1	67.6
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					76.8	43.8	43.3	22.2
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	341	325	303	227	19.6	15.3	15.0	3.7
ยุโรป	179	194	175	173	28.3	13.9	13.7	1.8
ไต้หวัน	48	45	44	34	1.5	1.4	1.4	0.6
สหรัฐอเมริกา	49	37	35	65	7.5	1.3	1.3	6.2
ฮ่องกง	31	23	22	17	1.5	1.0	1.0	0.2
สิงคโปร์	94	86	84	68	5.0	5.1	5.1	0.6
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	432	375	354	373	59.6	51.9	49.1	53.9
กรุงเทพมหานคร	259	221	204	180	24.7	16.3	15.9	15.2
ปริมณฑล	173	154	150	193	34.9	35.6	33.2	38.7
เขต 2	526	517	483	360	459.3	294.6	284.8	259.4
ระยอง	159	144	140	91	276.1	135.6	134.5	42.8
ภูเก็ต	7	12	11	9	16.3	10.2	10.2	0.9
อื่นๆ	360	361	332	260	166.9	148.7	140.1	215.7
เขต 3	322	335	316	302	108.5	85.6	83.9	79.7
- 36 จังหวัด	272	287	272	261	96.3	79.7	78.4	75.1
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	50	48	44	41	12.1	5.9	5.6	4.6
ภาคเหนือ	60	77	73	66	8.3	9.7	9.2	13.2
ภาคกลาง	17	10	10	12	2.8	4.8	4.8	1.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	85	79	77	49.7	15.8	15.3	23.4
ภาคตะวันออก	50	47	44	37	13.8	8.8	8.7	9.5
ภาคตะวันตก	14	14	13	18	4.4	3.1	3.1	3.2
ภาคใต้	54	65	60	60	16.3	9.6	9.1	13.3
อื่นๆ	42	37	37	32	13.1	33.8	33.8	15.3
ไม่ระบุที่ตั้ง	3	4	4	4	7.4	0.1	0.1	0.2

	2550	2551	2551	2552	2550	2551	2551	2552
			ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.			ม.ค.-พ.ย.	ม.ค.-พ.ย.
การอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งสิ้น	1,342	1,252	1,134	905	135.5	79.0	73.1	39.7
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					58.6	57.2	52.5	15.9
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	352	330	300	227	23.4	22.2	21.0	3.3
ยุโรป	174	184	167	141	5.7	18.1	18.0	2.4
ไต้หวัน	52	48	44	29	1.9	1.2	1.2	0.5
สหรัฐอเมริกา	63	37	31	40	8.0	1.3	1.3	5.7
ฮ่องกง	25	19	17	13	0.9	0.8	0.4	0.1
สิงคโปร์	88	77	70	56	5.5	5.4	2.9	0.3
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	440	396	360	304	83.3	48.3	47.4	37.3
กรุงเทพมหานคร	243	232	207	145	17.9	16.1	15.8	11.2
ปริมณฑล	197	164	153	159	65.4	32.1	31.6	26.1
เขต 2	534	538	485	346	503.1	365.9	305.3	174.7
ระยอง	146	166	150	83	317.2	207.5	177.5	41.1
ภูเก็ต	10	11	11	8	16.6	9.5	9.5	0.9
อื่นๆ	378	361	324	255	169.2	148.9	118.2	132.7
เขต 3	368	318	289	255	158.1	83.6	59.5	48.0
- 36 จังหวัด	314	275	246	219	141.2	79.4	55.3	43.4
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	54	43	43	36	16.8	4.2	4.2	4.6
ภาคเหนือ	68	75	65	52	9.5	9.1	6.9	5.6
ภาคกลาง	20	11	11	9	5.4	4.7	4.7	1.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	98	77	72	68	62.3	12.7	11.3	10.2
ภาคตะวันออก	62	41	37	35	38.3	8.9	8.0	6.8
ภาคตะวันตก	16	16	14	13	5.6	3.3	3.1	1.3
ภาคใต้	66	58	54	57	25.7	11.3	10.8	10.6
อื่นๆ	38	40	36	21	11.4	33.7	14.7	12.4

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และ ภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษหนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์แพร่ พะเยา น่าน สตูล บัณฑิตานี ยะลา และ นราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ สำหรับกิจการที่ไม่ระบุที่ตั้ง ได้แก่ ขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติ สำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริม ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ

2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนพฤศจิกายน 2552

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. อาหารและยาเพื่อสุขภาพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สารให้ความหวานและแป้งแปรรูป	1.13	78.00*	64	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
2. เอ.เอส.ที.ปาล์ม ออยล์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบและเมล็ดในปาล์มอบแห้ง	1.12	60.00*	16	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
3. ธนาคารผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ส่วนผสมอาหารสัตว์	1.6	556.50**	32	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
4. เอี่ยมรุ่งเรือง รีนิวเอเบิล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพ และไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	1.26	167.00*	9	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
5. นายจรัส พานเพียรศิลป์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เพาะปลูกพืชด้วยระบบ HYDROPONICS	1.2	13.00	19	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
6. MR.YONGGI CHI (หุ้นเกาหลีทั้งสิ้น)	เส้นก๋วยเตี๋ยว	1.11	19.48	22	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
7. โกลเด็น ฟาร์ม โคราซ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	104.00*	36	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
8. นำรับเบอร์ แอนด์ ลาเท็กซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำยางชั้น สกิมเครพ (SKIM CREPE) และสกิมบล็อก (SKIM BLOCK)	1.14	234.50*	88	จ.ตรัง (เขต 3)
9. ไบโอดีเอ็นเออียูพลัส 2 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไบโอดีเซล	1.18	141.50*	50	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
10. MR.HIRONORI SATO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แป้งข้าวผสม	1.13	58.50*	4	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
11. พีพี แอนด์ บี อุตสาหกรรมยาง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแผ่นรมควันและหรือยางแผ่นอบแห้ง	1.16	27.20	49	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
12. ผลิตภัณฑ์ปลากระป๋องสยาม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสำเร็จรูปบรรจุภาชนะฉนวน	1.11	400.00*	686	จ.สตูล (เขต 3)
13. สรพลนิธิเรฟูดส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	อาหารสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปแช่แข็ง	1.11	584.00**	445	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14. พูนผลเทรดดิ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ	1.14	30.50	8	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
15. เขาแก้ว ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สุกรขุน	1.5	16.00	8	จ.จันทบุรี (เขต 3)
16. ทำพิสุจน์ ฟู้ดส์ กรุป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารจากเนื้อสัตว์แช่เย็นแช่แข็ง	1.11	65.00*	50	จ.นครปฐม (เขต 1)
17. ทำพิสุจน์ ฟู้ดส์ กรุป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารจากเนื้อสัตว์แช่เย็นแช่แข็ง	1.11	61.00*	50	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
18. จีเอฟพีที นิซิเร (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ไก่ชำแหละ และส่วนผสมอาหารสัตว์	1.9	812.00**	2,917	จ.ชลบุรี (เขต 2)
19. จีเอฟพีที นิซิเร (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์แช่แข็ง	1.11	812.00**	389	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20. อมรไชย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตน้ำมันรำ	1.12	100.00*	76	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
21. นางสาววาสิณี สุขสม (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแผ่นรมควัน	1.16	59.30*	75	จ.ศรีสะเกษ (เขต 3)
22. ฟู้ด โค้ทติ้งส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย-ออสเตรเลีย)	สิ่งปรุงแต่งอาหาร	1.11	70.00*	203	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
23. อ็อคต้าฟู้ดส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทานบรรจุภาชนะผนึก	1.11	15.80	40	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
	รวม		4,485.28	5,336	เขต 1 = 7 เขต 2 = 5 เขต 3 = 11 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 2					
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. นายธนภูมิ กิตติศรีไสว (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	COPPER BUSBAR AND ROD และเม็ดพลาสติกรีไซเคิล	2.17	356.10*	99	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
	รวม		356.10	99	เขต 1 = - เขต 2 = - เขต 3 = 1 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 3 อุตสาหกรรมรวมเบา					
1. วายพีซี พีซีซีเอ็น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	เลนส์พลาสติก	3.8	76.30*	35	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
2. ไทยซาคาอะเอส จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผ้าลูกไม้ การย้อมและการแต่งสำเร็จผ้า	3.10	90.00*	137	จ.ลำพูน (เขต 3)
3. ศูนย์การไต่ยีนดีเมด จำกัด (ร่วมทุนไทย-สหรัฐอเมริกา)	เครื่องช่วยฟัง	3.9	38.80	178	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4. MR.TAT CHIU LAI (ร่วมทุนไทย-อังกฤษ)	กระเป๋	3.4	4.00	55	จ.ตาก (เขต 3)
	รวม		209.10	405	เขต 1 = 1 เขต 2 = 1 เขต 3 = 2 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง					
1. ศิริเอี่ยมแสง ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	4.5	13.50	8	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
2. ทือปอทิ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนอังกฤษ-ฝรั่งเศส)	ชิ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	8.00	14	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
3. พูไซ่ ทรัค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	รถบรรทุก	4.12	79.00*	179	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4. ทีซี แมนูแฟคเจอร์ริง แอนด์ แอสเซมบลีย์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	รถบรรทุก	4.12	78.00*	169	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
5. แอดวานซ์ กราวด์ ซิสเต็ม (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	อุปกรณ์จับยึด (JIG & FIXTURE)	4.2	17.50	63	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
6. นายอัฐพล หล่อกิตติวณิชช์ (ร่วมทุนไทย-เนเธอร์แลนด์)	ถังบรรจุก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG)	4.26	80.00*	90	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
7. ซีดี สตีล โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์ในการขนถ่ายและจัดเก็บสินค้าที่มีขั้นตอนการออกแบบ	4.2	79.00*	165	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
8. เซกิชูย-เอสซีจี อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	บ้านสำเร็จรูป (COMPLETELY BUILT UNITS-CBU) หรือส่วนประกอบของบ้านสำเร็จรูป (CKD)	4.20	116.90*	53	จ.สระบุรี (เขต 2)
9. ออโต้ อินทีเรียร์ โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นพลาสติกสำหรับขึ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	24.00	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. คาไซเทคซี จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น-มาเลเซีย)	ที่บังแดด (SUNVISOR) สำหรับยานพาหนะ	4.10	19.30	68	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
11. โฮมสตีล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หลังคาเหล็กและส่วนประกอบ	4.3	20.00	24	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
12. MR.HIROSHI ENOMOTO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักรสำหรับงานอุตสาหกรรมขึ้นส่วนเครื่องจักรและการซ่อมแซมเครื่องจักร	4.2	10.00	12	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
13. มูซาซึอโต้พาร์ท จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	การชุบแข็ง	4.5	44.20*	6	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
14. อัทสุมิเทค (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ขึ้นส่วนยานพาหนะ	4.10	56.00*	29	จ.ระยอง (เขต 2)
15. MR.ARAD YEHOUSHOUA (หุ้นอิสราเอลทั้งสิ้น)	ล้อยางตัน (SOLID TIRES)	4.8	25.00	25	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
16. มาสเตอร์ โรลเลอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน)	ลูกกลิ้งสำหรับพิมพ์หรืออัดลาย (PRINTING ROLLERS)	4.2	77.60*	119	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
17. อาบาเทค (เอเชีย) จำกัด (ร่วมทุนสวีตเซอร์แลนด์-อินเดีย)	CONDUCTIVE RUBBER KEYPADS และ KEY TOPS สำหรับ AUTOMOTIVE ELECTRONICS และแม่พิมพ์ (MOULDS)	4.2	152.50*	296	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
18. ทีเร็กซ์ สตีล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะ (STEEL STRUCTURE)	4.19	34.20	180	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
19. แอร์วอเตอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การชุบแข็ง (HARDENING)	4.5	25.00	19	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20. MR.CRAIG MCKAY (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	เรือโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก	4.6	2.00	15	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
21. บีเจซี คอนสตรัคชั่น อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลี)	โครงสร้างโลหะ (STEEL STRUCTURE)	4.19	80.00*	390	จ.ระยอง (เขต 2)
22. นิเด็ค บริลเลียน พรีซิชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์จับยึด (FOXTIRE)	4.2	9.00	29	จ.สระบุรี (เขต 2)
23. วินโดร์ วิวู จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ประตู หน้าต่างและผนัง CURTAIN WALL จากอะลูมิเนียม	4.3	60.20*	570	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24. ไดอะ เรซิบอน (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แผ่นเจียและแผ่นตัด	4.2	84.00*	79	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
25. เอ อาร์ วี คอนสตรัคชั่น โซลูชันส์ จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะ (STEEL STRUCTURE)	4.19	81.50*	174	จ.ชลบุรี (เขต 2)
26. โอกาโมโต้ (ไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	GRINDING MACHINE	4.2	16.80	20	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
	รวม		1,293.20	2,849	เขต 1 = 10 เขต 2 = 14 เขต 3 = 2 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 5					
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. นิเด็ค อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	SPINDLE MOTOR	5.5	749.70**	1,754	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2. ฟोनอล เวฟ คอนซัลติ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-ออสเตรเลีย-สหรัฐอเมริกา-อังกฤษ)	ซอฟต์แวร์	5.8	12.70	71	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. เน็กซ์ซิส ซิสเต็ม รีซอร์สเซส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	14	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4. ลำพูน ซิงเดนเกิน จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	SWITCHING POWER SUPPLY	5.5	55.00*	32	จ.ลำพูน (เขต 3)
5. แมงโก้ คอนซัลแตนท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.20	11	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6. คอมพาร์ท พรีซีชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับ HARD DISK DRIVE	5.5	266.70*	800	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
7. ชาร์พ แอปพลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็นและเครื่องปรับอากาศคุณภาพอากาศ	5.2	2,600.00**	1,205	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
8. เอเชียน สแตนเลย์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	LCD (LIQUID CRYSTAL DISPLAY) FLAT PANEL	5.5	230.00*	206	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
9. สตาร์ส ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	SEMICONDUCTOR	5.5	680.00**	3,097	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
10. ซันโย เซมิคอนดักเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	TRANSISTOR, DIODE และ INTEGRATED CIRCUIT	5.5	1,310.00**	228	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
11. แคล-คอมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	อุปกรณ์โทรคมนาคม	5.4	1,405.60**	558	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
12. แอลเอ็น ศรีไทย คอม จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลีใต้-ญี่ปุ่น)	KEY SYSTEM UNIT	5.4	215.00*	297	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
13. สเปนซัน (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	IC (INTEGRATED CIRCUIT) และ IC TESTING	5.5	3,098.40**	69	จ.นนทบุรี (เขต 1)
14. อีสท์อินโนเวชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	26	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15. วิจัวร์ หวังสูงวนกิจ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	23	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16. MR.KENICHI SHIMEMURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	8.00	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
	รวม		10,638.30	8,394	เขต 1 = 9 เขต 2 = 6 เขต 3 = 1 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 6					
เคมีภัณฑ์ กระดาษพลาสติก					
1. เค เลเซอร์ สติกเกอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน-ไต้หวัน)	STICKER	6.9	19.00	10	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
2. พีรีซีเอ็น พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ฝาขวดพลาสติก	6.9	72.00*	10	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
3. พีรีซีเอ็น พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ฝาขวดพลาสติกกึ่งสำเร็จรูป (PREFORM)	6.9	76.00*	10	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
4. ที ทารุทานิ แพค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถุงกระดาษ	6.15	80.00*	70	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
5. ฮอนซอน เอฟดี แพ็คเกจจิ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-ไต้หวัน)	ฉลากสินค้าพิมพ์ (PRINTED LABEL)	6.16	50.00*	29	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดต่างๆ	6.6	118.00*	900	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. สยาม คีปเปอร์ แมนูแฟคเจอร์จิ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น-เกาหลี)	ชิ้นส่วนยางสังเคราะห์	6.9	191.30*	81	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. เค-เทค อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น-จีน)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	145.00*	257	จ.ระยอง (เขต 2)
9. นายภุมรินทร์ กลั่นแก้ว (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	SILICON DIOXIDE	6.1	35.20	22	จ.ชัยนาท (เขต 3)
10. ไทยนิสเซ่ แพ็คเกจจิ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย)	สิ่งพิมพ์	6.16	268.70*	117	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
11. นายมงคล เพ็ชรอภิธรรม (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม	6.2	40.00*	29	จ.ระยอง (เขต 2)
	รวม		1,095.20	1,535	เขต 1 = 2 เขต 2 = 4 เขต 3 = 5 ไม่ระบุที่ตั้ง = -
หมวด 7					
กิจการบริการและสาธารณูปโภค					
1. พฤกษา เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	87.40*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. MR.KANITSANAN THATHITWAT (ร่วมทุนไทย-สวีเดน)	กิจการสนับสนุนการฟ้านักกระยะยาว	7.27	11.50	6	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3. ซาโต้ เมทัล (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.14	30.00	2	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4. ทาลิส เอเชีย แปซิฟิก จำกัด (ร่วมทุนไทย-ฝรั่งเศส)	ศูนย์จัดซื้อจัดหาชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.8	5.00	19	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. ฮิตาชิ เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	ศูนย์จัดซื้อจัดหาชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.8	5.00	1	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. ไทยขนส่งทางน้ำ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.2	56.00*	18	ไม่ระบุเขตที่ตั้ง
7. นทลินออพซอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือและขนถ่ายสินค้า สำหรับเรือเดินทะเล	7.2	430.00*	16	ไม่ระบุเขตที่ตั้ง
8. ฮิราโนะ สตีล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนระหว่างประเทศ	7.8	40.00*	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
9. MR.REMKO KLEESCH DUBOIS (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.10	2.59	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
10. ฮามิลตัน บรีส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	23.70	18	จ.นนทบุรี (เขต 1)
11. MR.KAZUHIRO MIKI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต	7.12	40.00*	11	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
12. สถาบันวิจัยศาสตร์ด้านความงามและสุขภาพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.12	14.00	3	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
13. พงษ์ชนวัตต์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.29	28.00	11	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)
14. กานดา เดคูออร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.19	59.10*	34	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
15. ซีทราน เพอร์รี่ จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	เรือเฟอร์รี่	7.9	33.00	20	ไม่ระบุเขตที่ตั้ง
16. สแตนดาร์ด เอ็นจิวี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	159.73*	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
17. MR.NICOLAAS ANDRIANUS MARIA VAN DER PLOEG (หุ้นลักเซมเบิร์กทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.9	10.00	7	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
18. พกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	89.40*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
19. รีเจนท์ กรีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	22.00	32	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
20. นาคากาวา ไอ.พี.โอ. จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	14.00	19	จ.ระยอง (เขต 2)
21. พกษา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	86.60*	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
22. MR.NAOYA IZAWA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.8	34.00	4	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
23. MR. KAXUHIRO HASHIYAMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	11.67	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
24. ศุภาลัย จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	68.80*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25. นายกองเกียรติ กองแดนไพร (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ	7.16	2.00	37	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
26. ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (ร่วมทุนอังกฤษ-สหรัฐอเมริกา)	ศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรมหรือศูนย์แสดงศิลปหัตถกรรม	7.3	80.00*	10	จ.ชลบุรี (เขต 2)
27. บี.จี.เอส.อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ (REFINED RUBBER)	7.21	18.00	21	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
28. เพาเวอร์ เจเนอเรชั่นซัพพลาย จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ	7.1	40,750.00**	70	จ.สระบุรี (เขต 2)
29. เมอร์เมด ออฟซอร์ เซอร์วิส เซส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.1	1,160.25**	11	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
30. นายสมโภชน์ พงศ์ธนากุล (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	154.00*	31	ไม่ระบุเขตที่ตั้ง
31. เอ็ม.พี.เอ. ทูรานสปอร์ต (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	43.50*	14	ไม่ระบุเขตที่ตั้ง
32. ยูนิไวส์ ออฟซอร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	ขนส่งทางเรือ	7.9	122.40*	7	ไม่ระบุเขตที่ตั้ง

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
33. MR.LIAKAT SULTAN DHANJI (ร่วมทุนจีน-ฮ่องกง-มาเลเซีย)	สวนสนุก	7.3	620.00**	277	จ.ชลบุรี (เขต 2)
34. MR.HIDEYUKI SAITO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
35. เอทริกเกอร์ เอเชีย จำกัด (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค	7.13	10.00	5	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
36. เอส พี เอ็ม อาหารสัตว์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การผลิตอาหารสัตว์ชีวภาพ	7.19	39.00	126	จ.ราชบุรี (เขต 2)
37. 168 เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	85.00*	21	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
	รวม		44,455.64	888	เขต 1 = 21 เขต 2 = 8 เขต 3 = 2 ไม่ระบุที่ตั้ง = 6
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			62,532.82	19,506	เขต 1 = 50 เขต 2 = 38 เขต 3 = 24 ไม่ระบุที่ตั้ง = 6

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
 เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
 เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ

**** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 13 ราย เงินลงทุน 55,138.45 ล้านบาท จ้างงานไทย 11,052 คน
 ตั้งในเขต 1 = 5 โครงการ เขต 2 = 7 โครงการ เขต 3 = 1 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

*** หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 57 ราย เงินลงทุน 6,599.73 ล้านบาท จ้างงานไทย 7,017 คน
 ตั้งในเขต 1 = 21 โครงการ เขต 2 = 17 โครงการ เขต 3 = 14 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 5 โครงการ

ที่เหลืออีกนั้น เป็นโครงการขนาดเล็ก คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 48 ราย เงินลงทุน 794.64 ล้านบาท จ้างงานไทย 1,437 คน
 ตั้งในเขต 1 = 24 โครงการ เขต 2 = 14 โครงการ เขต 3 = 9 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 1 โครงการ

แอดวง สกท.

» เปิดศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน : OSOS

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิด “ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน - One Start One Stop Investment Center (OSOS)” เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2552 โดยในศูนย์ฯ จะมี 10 กระทรวง 21 หน่วยงาน ร่วมให้บริการเบ็ดเสร็จ ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

» นายฯ ต้อนรับคณะผู้บริหารธนาคารซูมิโตมิฯ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานรับคณะผู้บริหารธนาคารซูมิโตมิ มิตซุย แบงกิ้ง คอร์ปอเรชั่น ในโอกาสมาเยี่ยมชมศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ โดยมีการหารือพร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางเศรษฐกิจ เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552

» การสัมมนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-จีน (กวางตุ้ง) 2009 中国 (广东) —— 泰国经贸合作洽谈会

» สัมมนาความร่วมมือเศรษฐกิจไทย - จีน 2009

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมด้วย นางอรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ร่วมการสัมมนา “ความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทย-จีน (กวางตุ้ง) 2009” ณ โรงแรมแชงกรีล่า กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552

» ต้อนรับคณะส่งเสริมการลงทุนจากปากีสถาน

นางอรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้การต้อนรับคณะเจ้าหน้าที่สำนักงานส่งเสริมการลงทุนจากประเทศปากีสถาน ในโอกาสเยือนสำนักงานฯ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552

BUILD

กับแผนการดำเนินงาน ปีงบประมาณ 2553

หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) มุ่งมั่นพัฒนากิจกรรมการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมมานานกว่า 10 ปี โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการจัดคู่ธุรกิจระหว่างบริษัทผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปกับผู้ผลิตชิ้นส่วนขนาดกลางและขนาดเล็ก เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตซึ่งนำไปสู่การเติบโตอย่างแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมสนับสนุน อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศอย่างแท้จริง

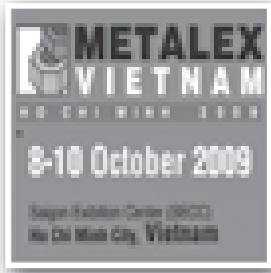
กิจกรรมของหน่วย BUILD ที่ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม ได้แก่

- กิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย (Vendors Meet Customers) โดยมีอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กำหนดจัด 12 ครั้งในปีงบประมาณ 2553 ดังนี้

ระยะเวลา	สถานที่จัดงาน	จำนวน (ครั้ง)
ตุลาคม - ธันวาคม 2552	จังหวัดชลบุรี และระยอง	3
มกราคม - มีนาคม 2553	จังหวัดเชียงใหม่ ปราจีนบุรี ชลบุรี และระยอง	4
เมษายน - มิถุนายน 2553	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือ ปทุมธานี	1
กรกฎาคม - กันยายน 2553	จังหวัดชลบุรี และระยอง	4

- กิจกรรมตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน (Market Place) และสัมมนากระตุ้นการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย กำหนดจัด 6 ครั้งในปีงบประมาณ 2553 ดังนี้

ระยะเวลา	กิจกรรม	สถานที่จัดงาน
20 พฤศจิกายน 2552	Metalex 2009	ไบเทค บางนา
4 - 7 กุมภาพันธ์ 2553	Thailand Industrial Fair 2010	ไบเทค บางนา
24 - 27 กุมภาพันธ์ 2553	Boiler & Pressure Vessel 2010	อิมแพค เมืองทองธานี
13 - 15 พฤษภาคม 2553	Subcon Thailand 2010	ไบเทค บางนา
24 - 27 มิถุนายน 2553	Automotive Manufacturing 2010	ไบเทค บางนา
กรกฎาคม 2553	Thailand Electronic Fair 2010	ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

- กิจกรรมจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน (Sourcing Service) การบริการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching)
- การจัดงานแสดงสินค้าภายในประเทศ งาน Subcon Thailand 2010 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 13 - 15 พฤษภาคม 2553 ณ ไบเทค บางนา
- กิจกรรมจัดนำผู้ประกอบการไทยร่วมงานชิ้นส่วนและพบปะผู้ซื้อระดับสากล (Internationalization) มีดังนี้

ระยะเวลา	กิจกรรม	สถานที่จัดงาน
7 - 9 ตุลาคม 2552	M-TECH OSAKA 2009	Osaka, JAPAN
8 - 10 ตุลาคม 2552	METALEX VIETNAM 2009	Hochiminh, VIETNAM
10 - 13 พฤศจิกายน 2552	ELMIA SUBCONTRATOR 2009	SWEDEN
10 - 13 พฤศจิกายน 2552	PRODUCTRONICA 2009	Munich, GERMANY
14 - 20 พฤศจิกายน 2552	MIDEST 2009	Paris, FRANCE
19 - 23 เมษายน 2553	HANNOVER FAIR 2010	Hanover, GERMANY
20 - 22 พฤษภาคม 2553	MANUFACTURING EXPO	Hanoi, VIETNAM
23 - 25 มิถุนายน 2553	M-TECH TOKYO 2010	Tokyo, JAPAN
มิถุนายน 2553	ASIA TECH FAIR 2010	Fukuoka, JAPAN
8 - 10 มิถุนายน 2553	SUBCON 2010	Birmingham, UK

- บริการข้อมูลอุตสาหกรรมสนับสนุนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Online Information) ผู้ประกอบการสามารถสมัครสมาชิกได้ฟรีไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

หากผู้ประกอบการสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขอบริการหน่วยงานการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ โทรศัพท์ 0 2537 8111 ต่อ 3004 - 5 โทรสาร 0 2537 8124 E-mail: build@boi.go.th หรือเว็บไซต์ <http://build.boi.go.th>

พื้นที่ตรงนี้ นักลงทุน “มองเห็นคุณ”

“วารสารส่งเสริมการลงทุน”

วารสารรายเดือน เน้นด้วยเนื้อหาและข้อมูลด้านเศรษฐกิจและการลงทุนด้วยยอดพิมพ์ 4,000 ฉบับ เผยแพร่แก่สมาชิกที่เป็นนักธุรกิจ นักลงทุน รวมทั้งหน่วยงานราชการและองค์กรที่ดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมทั่วประเทศ

อัตราโฆษณาของ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ประจำปี 2553

ตำแหน่งโฆษณา	อัตรา : หน้า : ครั้ง (บาท)
1. ปกหลังนอก พิมพ์ 4 สี	50,000
2. ปกหน้าใน พิมพ์ 4 สี	35,000
3. ปกหลังใน พิมพ์ 4 สี	30,000
4. หน้า 2 พิมพ์ 4 สี	25,000
5. หน้า 3 (ครึ่งหน้าบน) พิมพ์ 4 สี	15,000
6. หน้า 3 (ครึ่งหน้าล่าง) พิมพ์ 4 สี	15,000
7. หน้าในบทความ พิมพ์ 2 สี	15,000

หมายเหตุ

- ลงโฆษณา 3 เดือน ลด 20%
- ลงโฆษณา 6 เดือน ลด 35%
- *** อัตราค่าโฆษณาดังกล่าวนี้เป็นราคาสุทธิ ไม่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่มีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย

สนใจลงโฆษณากรุณาติดต่อ

กองบรรณาธิการ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
โทร. 0 2537 8111 ต่อ 5521, 4990 โทรสาร 0 2537 8177

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199 E-mail : osos@boi.go.th Website : http://osos.boi.go.th และ ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194 E-mail : visawork@boi.go.th Website : www.boi.go.th อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สมาคมส่งเสริมนักลงทุน อาครททีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 0 2936 1429-40 ต่อ 201-209 โทรสาร 0 2936 1441-2 E-mail : is-investor@ic.or.th Website : www.ic.or.th

สนใจติดต่อสำนักงานของบีโอไอทุกแห่งในประเทศและต่างประเทศ

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

- ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 108-110 อาคารแอร์พอร์ต บีซิเนส ปาร์ค ห้อง 90 ถ.มิตติล ต.ห้วยยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100 โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 E-mail : chmai@boi.go.th
ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 2112/22 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182 E-mail : korat@boi.go.th
ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 177/54 หมู่ 17 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303 E-mail : khonkaen@boi.go.th
ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถ.สุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230 โทร. 0 3849 1820-40 โทรสาร 0 3849 0479 E-mail : chonburi@boi.go.th
ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 อาคารไชยโยด 7-15 ถ.จตุทิศ 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5 โทรสาร 0 7434 7160 E-mail : songkhla@boi.go.th
ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 49/21-22 ถ.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435 โทรสาร 0 7728 4638 E-mail : surat@boi.go.th
ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 อาคารไทยดีเวลอปเมนท์ ชั้น 3 59/15 ถ.บรมไตรโลกนารถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000 โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 E-mail : phitsanulok@boi.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

- BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing P.R.C. 100600 Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620 E-mail: beijing@boi.go.th
FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office Royal Thai Embassy Bethmannstr. 58, 5.OG. 60311 Frankfurt am Main, Germany Tel: +49 (0) 69 9291 230 Fax: +49 (0) 69 9291 2320 E-mail: fra@boi.go.th
GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General Room 1216-1218, Garden Tower 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou 510064 P.R.C. Tel: +86 20 8333 8999 Ext. 1216-18, +86 20 8387 7770 Fax: +86 20 8387 2700 E-mail: guangzhou@boi.go.th
LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor Los Angeles CA 90004, U.S.A. Tel: +1 (0) 323 960 1199 Fax: +1 (0) 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th
NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office 61 Broadway, Suite 2810, New York N.Y. 10006, U.S.A. Tel: +1(0) 212 422 9009 Fax: +1(0) 212 422 9119 E-mail: nyc@boi.go.th
OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office Royal Thai Consulate - General Bangkok Bank Bldg 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056 Japan Tel: +81 (0) 6 6271 1395 Fax: +81 (0) 6 6271 1394 E-mail: osaka@boi.go.th
PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze, 75116 Paris, France Tel: +33 (0) 1 5690 2600 Fax: +33 (0) 1 5690 2602 E-mail: par@boi.go.th
SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office #1804, 18th Floor, Daeyungak Tower, 25-5, 1-Ka, Chungmu-Ro, Chung-Ku, Seoul 100-706, Korea Tel: (822) 319-9998 Fax: (822) 319-9997 E-mail: seoul@boi.go.th
SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office Royal Thai Consulate - General 15th Floor, Crystal Century Tower 567 Weihai Road, Shanghai 200041, P.R.C. Tel: +86 21 6288 9728, +86 21 6288 9729 Fax: +86 21 6288 9730 E-mail: shanghai@boi.go.th
SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office Suite 101, 234 George Street New South Wales 2000 Australia Tel: +61 2 9252 4884, +61 2 9252 4882 Fax: +61 2 9252 2883 E-mail: sydney@boi.go.th
STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office Stureplan 4C 4th Floor 114 35 Stockholm Sweden Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-75 Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boi.go.th
TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office Taipei World Trade Center, 3rd Floor, No.5, Sec.5, Hsin - Yi Road, Taipei 11011, Taiwan R.O.C. Tel: +886 2 2345 6663 Fax: +886 2 2345 9223 E-mail: taipei@boi.go.th
TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052 Japan Tel: +81 (0) 3 3582 1806 Fax: +81 (0) 3 3589 5176 E-mail: tyo@boi.go.th

